



نظام آموزشی مالزی

- ۷ ملاحظات جغرافیایی
- ۷ ملاحظات سیاسی
- ۸ ملاحظات اقتصادی
- ۱۴ اقتصاد مبتنی بر دانش در مالزی
- ۱۵ جایگاه فعلی مالزی در اقتصاد دانش محور
- ۱۷ شاخص توسعه اقتصاد دانش محور (KDI)
- ۱۸ ارتباطات
- ۲۰ فناوری اطلاعات در برنامه هفتم مالزی ۲۰۰۰-۱۹۹۶
- ۲۰ جمعیت
- ۲۳ سیاستهای آموزشی
- ۲۸ ساختار آموزشی



آموزش همگانی.....	۳۰
ساختار آموزشی.....	۳۰
مدیریت آموزشی.....	۳۱
اهداف آموزشی.....	۳۳
همکاری های آموزشی.....	۳۳
سرمایه گذاری آموزشی.....	۳۵
دستاوردهای آموزشی.....	۳۵
آموزش پیش دبستانی.....	۳۸
ساختار آموزشی.....	۳۸
برنامه های آموزشی.....	۳۹
اهداف آموزشی.....	۴۰
اصول آموزشی.....	۴۲
دستاوردهای آموزشی.....	۴۲
نهادهای مرکزی.....	۴۳
آمار تحصیلی.....	۴۳
آموزش ابتدائی.....	۴۸
سیاست های آموزشی.....	۴۸
ساختار آموزشی.....	۴۸
اهداف آموزشی.....	۴۹
ارزشیابی تحصیلی.....	۵۰
مدارس ابتدایی.....	۵۴
سرمایه گذاری آموزشی.....	۵۵
آمار تحصیلی.....	۵۵
آموزش متوسطه.....	۵۷
ساختار آموزشی.....	۵۷
اهداف آموزشی.....	۵۹
برنامه های آموزشی.....	۶۰
مقطع مقدماتی متوسطه.....	۶۰
مقطع تکمیلی متوسطه.....	۶۱
برنامه های آموزشی.....	۶۱



- ۶۱..... اهداف آموزشی
- ۶۳..... آمار تحصیلی
- ۶۴..... آموزش پیش دانشگاهی
- ۶۴..... آموزش پیش دانشگاهی با مدارک داخلی
- ۶۵..... آموزش پیش دانشگاهی با مدارک خارجی
- ۶۵..... آموزش عالی
- ۶۵..... مقاطع تحصیلی
- ۶۶..... سال تحصیلی دانشگاهی
- ۶۷..... دانشگاهها
- ۶۸..... پذیرش تحصیلی
- ۶۹..... پذیرش دانشجویان خارجی
- ۷۰..... آموزش در کالج
- ۷۰..... کالج‌های دولتی
- ۷۰..... کالج‌های فنی و حرفه ای
- ۷۱..... آموزش فنی و مهندسی
- ۷۱..... آموزش علوم انسانی و نظری
- ۷۲..... اقدامات آموزشی
- ۷۳..... ارزشیابی مدارک تحصیلی
- ۷۴..... پژوهش و تحقیقات
- ۷۴..... اهداف آموزشی
- ۷۵..... توسعه فناوری
- ۷۸..... آموزش فنی و حرفه ای
- ۷۸..... انواع مدارس
- ۷۹..... اهداف آموزشی
- ۸۰..... راهبردهای آموزشی
- ۸۱..... آموزش مهارت‌های پایه
- ۸۳..... آموزش معلمان
- ۸۳..... گواهینامه های آموزشی
- ۸۸..... مواد آموزشی
- ۸۸..... نحوه ارتقاء معلمان



۸۹	دانش سراهای تربیت معلم
۸۹	نهادهای مرکزی
۸۹	نسبت معلمین به دانش آموزان
۹۱	خدمات حمایتی
۹۲	آموزش ضمن خدمت
۹۲	اهداف آموزشی
۹۲	برنامه های آموزشی
۹۳	آموزش بزرگسالان
۹۳	ساختار آموزشی
۹۴	سیاست های گسترش سواد آموزی
۹۵	نرخ باسوادی بزرگسالان
۹۶	آموزش غیر رسمی
۱۰۰	مدارس خصوصی
۱۰۱	دپارتمان آموزش خصوصی
۱۰۲	سیاستهای آموزشی
۱۰۲	نهادهای مرکزی
۱۰۲	رسالتهای آموزشی
۱۰۶	آموزش غیر انتفاعی
۱۰۶	تاریخچه
۱۰۷	ساختار آموزشی
۱۰۸	مدارس غیرانتفاعی (PES)
۱۰۹	آموزش عالی غیرانتفاعی (PHEIS)
۱۱۱	اعطای گواهینامه و دیپلم داخلی
۱۱۴	برنامه های آموزشی و مقررات ورودی
۱۱۵	اعطای گواهینامه و دیپلم خارجی
۱۱۶	هیأت های آماده سازی دانشجویان برای امتحانات تخصصی
۱۱۶	هیأت های برگزارکننده آزمون های فنی و حرفه ای
۱۱۷	هیأت های مسؤل برگزاری آزمون های علمی
۱۱۸	دانشگاههای غیر انتفاعی
۱۲۰	مجتمعات آموزشی دانشگاههای خارجی



- ۱۲۱.....مزیت‌های آموزشی
- ۱۲۳.....ویژگی‌ها و مشخصه‌ها
- ۱۲۳.....برنامه‌های آموزشی
- ۱۲۸.....آموزش استثنایی
- ۱۲۹.....آموزش عالی از راه دور
- ۱۲۹.....برنامه‌های آموزشی
- ۱۳۰.....هیأت‌های برگزاری آزمون آکادمیک
- ۱۳۰.....نهاد‌های آموزشی
- ۱۳۱.....مدارس بین الملل
- ۱۳۱.....مدارس هوشمند
- ۱۳۳.....فرهنگستان مرکزی هنر مالزی
- ۱۳۴.....دوره‌های آموزشی
- ۱۳۴.....ساختار دوره‌های آموزشی
- ۱۳۴.....همکاری‌های آموزشی
- ۱۳۴.....همکاری با دانشگاه‌های خارجی
- ۱۳۵.....سیاست‌های آموزشی
- ۱۳۵.....اهداف آموزشی
- ۱۳۵.....تسهیلات آموزشی
- ۱۳۶.....اصلاحات آموزشی
- ۱۳۸.....توسعه آموزشی
- ۱۳۹.....مزایای آموزشی
- ۱۳۹.....اصول و اهداف آموزشی
- ۱۳۹.....اولویت‌ها و علایق آموزشی
- ۱۴۱.....همکاری‌های بین المللی آموزشی
- ۱۴۱.....برنامه‌های مشترک دانشگاهی در سطوح کارشناسی ارشد و دکتری
- ۱۴۲.....برنامه‌های آموزشی حمایتی دانشجویان مقیم مالزی
- ۱۴۲.....ساختار کنونی نظام آموزشی
- ۱۴۶.....برنامه‌های جدید آموزشی



۱۴۷ قوانین آموزشی
۱۴۹ مدیریت آموزشی
۱۵۰ هزینه های آموزشی
۱۵۳ هزینه زندگی
۱۵۳ هزینه های اقامتی
۱۵۴ هزینه های تحصیلی آموزش عالی
۱۵۵ هزینه های جانبی سالیانه
۱۵۵ هزینه های تحصیلی مراکز آموزش عالی داخلی و خارجی
۱۵۶ هزینه های مقدماتی
۱۵۶ هزینه آموزش زبان



ملاحظات جغرافیایی

کشور مالزی در نیمکره شمالی، نیمکره شرقی، در جنوب شرقی قاره آسیا، در کنار دریای چین جنوبی و در همسایگی فدراسیون مالزی در جنوب شرق آسیا و در جوار کشورهای اندونزی؛ پادشاهی برونئی و تایلند قرار داشته و توسط دریای چین جنوبی به دو قسمت منفک از هم تقسیم شده است. مساحت این کشور ۳۲۹۷۵۰ کیلومتر مربع (شصت و یک کشور جهان) بوده و زبان رسمی آن باهاسا مالزی می باشد. اندونزی (در جنوب جزیره برنئو) و تایلند واقع شده است. این کشور از دو قسمت مجزا تشکیل گردیده که یکی در شمال جزیره برنئو (مالیمانتان) و دیگری در انتهای شبه جزیره مالایا واقع شده است. کشور مالزی، کشوری کوهستانی است و رشته کوههای آن عمدتاً در نواحی صباح، ساراواک و پاهنگ قرار دارد. جلگه ها در آن وسعت زیادی داشته و جنگل ها هم قسمت اعظم آن را پوشانده اند. از جمله رودهای مهم مالزی می توان به پراک و پاهاک در نالایا، و راجانگ و کیناباتانگان در جزیره برنئو اشاره نمود. آب و هوای آن نسبتاً گرم و مرطوب و پر باران است. قله کینابالو با ۴۱۰۱ متر ارتفاع بلند ترین نقطه و رود راجانگ (۵۶۳ کیلومتر) طولی ترین رود کشور است.

ملاحظات سیاسی

حکومت کشور مالزی مشروطه سلطنتی بوده و پادشاه بوسیله شاهان ایالات سیزده گانه از میان خودشان برای مدت ۵ سال انتخاب می کردند. قوه مقننه نیز از دو مجلس قانون گذاری (مجلس نمایندگان با ۱۵۴ عضو (۱۱۴ نماینده از مالایا، ۲۴ نفر از ساراواک و ۱۶ نفر از صباح) برای یک دوره ۵ ساله، و دیگری مجلس سنا با ۵۸ عضو که ۳۲ نفر آن توسط پادشاه و بقیه توسط شوراهای کشوری (برای یک دوره ۵ ساله انتخاب می شوند)، متشکل گردیده است. قانون اساسی کشور مالزی در سال ۱۹۶۳ تدوین شده که مطابق آن کشور از ۱۳ ایالت تشکیل گردیده که زیر نظر شاهان محلی، به وسیله وزیران منتخب شوراهای ایالتی،



اداره می کردند. فعالیت احزاب در مالزی نسبتاً آزاد بوده و از جمله مهم ترین احزاب می توان به سازمان ملی مالایای متحد، انجمن چینی های مالزی، کنگره هندیان مالزی، حزب جنبش دموکراتیک، حزب اسلامی پان مالایی و حزب خلق ساراواک اشاره نمود. در سال ۱۹۵۷ کشور مالزی از انگلستان مستقل شده و روز ملی آن سیزدهم اوت است. این کشور در سال ۱۹۵۷ به عضویت سازمان ملل درآمده و علاوه بر آن در سازمان های ملل مشترک المنافع- دب- سه آن- سی سی دی- اسکاپ- ائو- گات- بانک جهانی- آیدا- یکائو- یفک- ایلو- یمکو- ایمف- ایتو- یونسکو- یونیدو- وپو- هو-ومو- برنامه کلمبو- کنفرانس اسلامی- کشورهای غیر متعهد نیز عضویت دارد.

ملاحظات اقتصادی

از جمله مهمترین صنایع کشور مالزی می توان به فلز کاری ، لاستیک، چوب، کود شیمیایی ، نساجی، مواد غذایی، ذوب فولاد و تصفیه نفت و شکر اشاره نمود. میوه جات، چای ، فلفل ، روغن نارگیل، برنج، شکر، کائوچو و موز نیز مهمترین محصولات کشاورزی آن کشور را تشکیل داده و سرانه زمین مزروعی برای هر نفر بالغ بر ۰/۲۴ هکتار می باشد. تولید سالانه گوشت گاو ۱۳،۰۰۰ تن، گوشت خوک ۴۸،۰۰۰ تن و صید ماهی ۵۶۶،۰۰۰ تن می باشد. تولید سالانه نیروی الکتریسیته نیز معادل ۸/۲ میلیارد کیلووات ساعت است. از جمله مهمترین معادن کشور نیز می توان به قلع (۳۵٪ تولید جهانی)، آهن، زغال سنگ، طلا، بوکسیت، نفت و منگنز اشاره نمود. ذخایر زیر زمینی نفت آن بالغ بر ۲/۸ میلیارد بشکه در سال برآورد گردیده است. ۱۴٪ نیروی کار در حوزه صنایع و ۵۰٪ در بخش کشاورزی و ماهیگیری مشغول به فعالیت می باشند. واحد پول مالزی ، ین مالزی معادل ۱۰۰ سن و هر ۲/۳ واحد آن معادل یک دلار آمریکا است. نرخ تولید ناخالص ملی ۱۶/۳۸ میلیارد دلار بوده که ۱۶٪ آن از صنایع، ۳۰٪ از کشاورزی، ۶٪ از معادن بدست می آید. نرخ سالانه رشد تولید ناخالص ملی حدود ۴/۸٪ می باشد. از جمله



مهمترین واردات کشور مالزی می توان به محصولات نظیر : مواد غذایی، ماشین آلات، وسائط نقلیه، فلزات، وسایل الکتریکی و تولیدات نفتی اشاره نمود که عمدتاً از کشورهای ژاپن (۲۳٪) امریکا (۱۴٪)، سنگاپور (۹٪) و انگلستان (۷٪) وارد می شود. از جمله مهم ترین محصولات صادراتینیز می توان به: کائوچو، نفت، قلع و چوب های جنگلی اشاره نمود که عمدتاً به کشورهای ژاپن (۲۲٪)، امریکا (۱۹٪)، سنگاپور (۹٪) و هلند (۶٪) صادر می شود. سالانه بالغ بر ۵۰۰،۰۰۰ توریست از این کشور دیدن می کنند. از جمله مهم ترین موسسات مهم بازرگانی و تجاری این کشور می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

- شرکت توسعه تجارت خارجی مالزی (MATRADE) Malaysian External Trade Corporation "Development
- هیات توسعه صنعتی مالزی (MIDA) "Malaysian Industrial Development Authority "
- شرکت توسعه تکنولوژی مالزی (MIDC) "Malaysian Technology Development Corporation
- هیات ارتقا صنعت توریسم مالزی "Malaysian Tourism Promotion Board"
- وزارت صنعت و تجارت خارجی مالزی (MITI) "Ministry of International Trade and Industry"
- شرکت توسعه صنایع کوچک و متوسط مالزی (SMIDEC) "Small and Medium Industries Development Corporation"
- هیات توسعه صنعت ساختمان (CIDB) "Construction Industry Development Board ."
- اتاق بازرگانی مالزی "Malay Chamber of Commerce Malaysia "
- بازار صادرات و واردات مالزی "Malaysia Market Place - import, export "



• انجمن مهندسی راه مالزی "Road Engineering Association of Malaysia"

• فدراسیون تولید کنندگان مالزی "Federation of Malaysia Manufacturers Malaysia"

مالزی کشوری است که از رشد اقتصادی قابل ملاحظه‌ای در طول سالهای گذشته برخوردار بوده و اهداف بلند -پروازانه‌ای نیز در سر دارد. کشور مالزی از جمعیتی کمتر از ۲۳ میلیون نفر برخوردار بوده و ۳۴۱ درصد از جمعیت این کشور زیر ۱۵ سال سن دارند. طبق آمار بدست آمده طی سال ۲۰۰۱ نیروی کار فعال این کشور ۱۰ میلیون نفر تخمین زده شده است. و آمار مربوط به تولید ناخالص ملی و تولید ناخالص داخلی کشور مالزی در جدول ذیل لحاظ گردیده است:

GDP و GNP مالزی (بر مبنای میلیارد دلار)

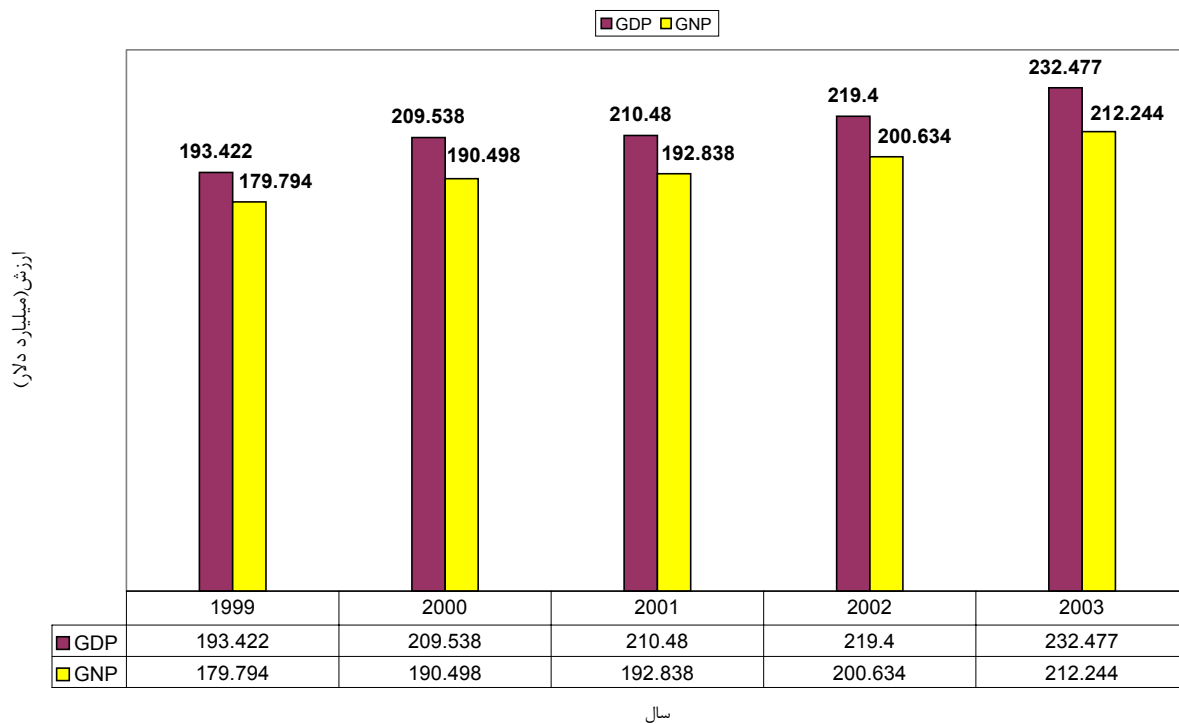
سال	تولید ناخالص داخلی (GNP)	تولید ناخالص ملی (GDP)
۱۹۹۹	۱۷۹,۷۹۴	۱۹۳,۴۲۲
۲۰۰۰	۱۹۰,۴۹۷	۲۰۹,۵۳۸
۲۰۰۱	۱۸۲,۸۳۸	۲۱۰,۴۸۰
۲۰۰۲	۲۰۰,۶۳۴	۲۱۹,۴۰۰
۲۰۰۳	۲۱۲,۲۴۷	۲۳۲,۴۷۷

Source: Economic Report ۲۰۰۲/۲۰۰۳ Ministry of finance

در نمودار ذیل نیز نرخ رشد تولید ناخالص ملی و تولید ناخالص داخلی کشور مالزی طی سال های ۱۹۹۹-۲۰۰۳ لحاظ گردیده است.



GDP و GNP مالزی طی سال های (۱۹۹۹-۲۰۰۳)



طبق گزارش اداره آمارمالزی ارزش صادرات و واردات این کشور ، طی سالهای ۱۹۹۹-۲۰۰۱ درجداول

ذیل ارایه گردیده است:

ارزش صادرات و واردات مالزی (۱۹۹۹-۲۰۰۱) ارقام به میلیون دلار^۱

۲۰۰۱	۲۰۰۰	۱۹۹۹	
۸۴۹۴۹,۲	۹۷۰۵۰,۳	۸۳۷۰۹,۵	صادرات
۷۲۹۷۹,۷	۸۰۹۷۹,۳	۶۴۶۰۴	واردات
۱۳۹۶۹,۵	۱۶۰۷۱	۱۹۰۰۱,۵	تراز تجاری

۱. گفتنی است که در تاریخ آماده سازی این گزارش (سال ۲۰۰۳) هر رینگیت مالزی معادل ۰/۲۶ دلار آمریکا بوده

است.



از جمله عمده‌ترین شرکای تجاری کشور مالزی که نسبت به آنها از تراز تجاری مثبت برخوردار بوده است می‌توان به آمریکا، سنگاپور، هلند، هنگ‌کنگ، هند، امارات متحده عربی، انگلستان، مکزیک، استرالیا و تایلند اشاره نمود. از جمله شرکای تجاری این کشور که از تراز تجاری منفی نسبت به این برخوردار بوده است نیز می‌توان به کشورهای ژاپن، تایوان، سوئیس، آلمان، اندونزی، ایرلند، فیلیپین، سوئد، عربستان و ایتالیا اشاره نمود. (سازمان آمار مالزی، ۲۰۰۱)

کالاهای صنعتی با سهمی بالغ بر ۸۲٫۷ درصد طی (سال ۲۰۰۱) سهم عمده‌ای در صادرات این کشور داشته و پس از آن محصولات کشاورزی با ۶٫۵ درصد و نفت خام با ۳ درصد رتبه‌های بعدی در صادرات این کشور را به خود اختصاص داده‌اند. (گزارش سازمان آمار مالزی، ۲۰۰۱) از بین کالاهای صنعتی و تولیدات الکترونیکی با سهمی بالغ بر ۶۵٫۶ نیز از بالاترین سهم در صادرات محصولات صنعتی این کشور برخوردار می‌باشند. درصد بالایی از واردات این کشور نیز اختصاص به محصولات صنعتی (۸۷٫۵٪) داشته که و در میان محصولات صنعتی وارداتی نیز کالاهای الکترونیکی بیشترین سهم (۴۷٪) را به خود اختصاص می‌داده‌اند. (سازمان آمار مالزی، ۲۰۰۱) بنابر اطلاعات موجود در برنامه هشتم کشور مالزی طی سال‌های ۱۹۹۵-۲۰۰۰ صنایع مبتنی بر منابع^۲ در مالزی از، رشد متوسطی بالغ بر ۶٫۵ درصد و صنایع غیر وابسته به منابع از رشد^۳ ۱۱٫۵ درصدی برخوردار بوده است. رشد کل صنعت مالزی طی این دوره ۹٫۱ درصد بوده و در میان صنایع که مبتنی بر منبع نمی‌باشند، بخش الکترونیک با نرخ رشد متوسط سالانه ۱۳٫۶٪ از بالاترین رشد برخوردار بوده است. طبق اطلاعات موجود در این برنامه، بالاترین نرخ رشد تقاضای جهانی برای این محصولات به واسطه بهره‌گیری روز افزون از شبکه اینترنت و تجارت الکترونیک بوده است. طبق

^۲. resource based

^۳. non resource based



اطلاعات موجود در برنامه فوق (برنامه هشتم توسعه صنعتی مالزی)، رشد صادرات محصولات صنعتی این کشور مطابق جدول ذیل می باشد که در این قسمت نیز محصولات الکترونیک با نرخ رشد متوسط سالانه ۱۹,۰ درصد از بالاترین رقم برخوردار می باشند.

رشد صادرات محصولات صنعتی طی سالهای ۱۹۹۵-۲۰۰۰

صنعت	نرخ رشد متوسط سالانه
صنایع مبتنی بر منابع	۱۳,۴
صنایع غیر مبتنی بر منابع	۱۷,۴
سایر تولیدات	۱۶,۶
کل	۷,۳

Source: ۸th Malaysia plan , chapter ۹, industrial development (۲۰۰۱-۲۰۰۵)

نرخ بودجه اختصاص یافته در جمعیت توسعه صنعتی کشور مالزی طی برنامه های هفتم و هشتم توسعه مالزی نیز در جدول ذیل قابل ملاحظه می باشد:

نرخ سرمایه گذاری در جهت توسعه صنعتی مالزی (بر مبنای میلیون رینگیت)

برنامه	برنامه هفتم		برنامه هشتم
	تخصیص	مبلغ حذف شده	تخصیص
توسعه صنایع ایالتی	۵۹۱,۷	۵۳۴,۷	۲۴۸,۰
توسعه زیر ساختارهای صنعتی	۱۲۶,۷	۸۸,۳	۹۵,۰
توسعه SMEها	۴۵۸,۱	۳۹۴,۶	۱۰۹۱,۸
صندوق سرمایه گذاری محلی	۳۱۹,۰	۲۸۸,۲	۶۷۰,۰
صنایع روستایی	۱۳۳,۳	۱۳۰,۱	۱۴۰,۰
خدمات آموزشی و مشاوره ای	۱۲۰,۸	۱۰۹,۳	۲۴۱,۰
سرمایه گذاری صنعتی	۳۳۱,۵	۳۱۰,۰	۲۴,۲
اجرای برنامه های عملیاتی	۸۲,۲	۸۲,۲	۷۸,۵



۱۰	۱۰	۱۱,۵	صندوق Walfer fabrication Project
----	----	------	----------------------------------

طی برنامه هشتم توسعه ملی حدود ۲,۶ میلیارد رینگیت در جمعیت RM به توسعه صنعتی کشور اختصاص یافت گفتنی است که این بودجه صرف ارتقای قابلیت رقابت صنایع و تکمیل فعالیت‌های بخش خصوصی گردیده است. توسعه تکنولوژی، گسترش زیرساخت‌ها و ارتقاء مهارت‌ها همراه با تقویت صنایع کوچک و متوسط^۴ (SMEs) در اولویت کار قرار دارند.

اقتصاد مبتنی بر دانش در مالزی

از جمله مهم‌ترین اهداف اتحاد اقتصاد مبتنی بر دانش در مالزی می‌توان به موارد ذیل اشاره نمود:

الف) دستیابی به رشد اقتصادی سریع و باثبات: اقتصاد دانش محور، تلاش در جمعیت بهبود بهره‌وری و بهره‌وری عامل کل (TFP^۵) را تکمیل، و بهبود بخشیده و به فراهم سازی فرصت‌هایی جهت سرمایه‌گذاری در صنایع موجود و خلق صنایع جدید منتهی می‌گردد. حرکت در طول زنجیره ارزش، از طراحی تا توسعه محصول، بسته‌بندی و بازاریابی و توزیع آن نیز به فراهم سازی، فرصت‌هایی در جهت سرمایه‌گذاری در صنایع جدید منجر می‌گردد. علاوه بر این صنایعی که از دانش توانمند برخوردار می‌باشند، خصوصاً در عرصه تکنولوژی اطلاعاتی و ارتباطی، از فرصت‌های مناسبی جهت سرمایه‌گذاری در توسعه نرم افزار، سخت افزار و زیر ساخت‌های اطلاعاتی برخوردار می‌گردند. اقتصاد دانش محور با مشارکت در بهبود بهره‌وری و فراهم سازی فرصت‌هایی جدید و ناب جهت سرمایه‌گذاری به فراهم سازی فرصت‌های لازم جهت

^۴ . Small and Medium Size Enterprises

^۵ . Total Factor Productivity



رشد اقتصادی بلندمدت منجر می‌گردد. لذا پایه‌هایی جهت رشد سریع، پایدار و مستمر اقتصادی مالزی طی دوره زمانی OPP^۶ (۲۰۱۰-۲۰۰۱) فراهم می‌آید.

ب) رقابت پذیر باقی ماندن: در حال حاضر کشور مالزی در حال مواجهه با رقابت فزاینده در محصولات مبتنی بر کارگر خود، در مقابل محصولات کشورهای چینی، اندونزی و تایلند باپرداش مناسب، می‌باشد. بسیاری از این کشورها در حال متمایز نمودن محصولات خود و تمرکز بر بخش‌های خاصی از بازار می‌باشند. با توجه به صنایع با تکنولوژی بالا و مبتنی بر دانش، کشور مالزی ملزم به دستیابی به قابلیت‌های اقتصادهای پیشرفته مانند کشورهای کره جنوبی، ژاپن و تایوان می‌باشد.

جایگاه فعلی مالزی در اقتصاد دانش محور

به منظور درک موقعیت فعلی اقتصاد دانش محور در مالزی باید اذعان نمود که، از اواسط دهه ۱۹۹۰ این کشور به ایجاد زیربنای اقتصاد دانش محور مبادرت نموده است. تکنولوژی‌های ارتباطاتی و اطلاعاتی، زیربنا و ستون فقرات اقتصاد دانش محور مالزی را شکل می‌دهند. گفتنی است که ایجاد این چنین زیر ساختارهایی در مالزی با اقدام به برنامه‌های فناوری اطلاعات^۷ (NITA) و ساخت شاهراه چند رسانه ای^۸ (MSC) آغاز گردید. تلاشهایی نیز در زمینه پرورش نیروی انسانی، پیشرفت علوم و فنون، تحقیقات و توسعه و ایجاد زیر ساختار مالی صورت گرفته است. هدف کلی NITA، تنظیم استراتژی‌هایی

^۶ .Third Outline Perspective Plan

^۷ .National Information Technology Agenda

^۸ .multimedia Supper Corridor



درجهت ارتقاء، بهره گیری و توسعه IT در مالزی است که موتور محرک اقتصاد مبتنی بر دانش مالزی محسوب می گردد. اولویت برنامه های فوق با اقتصاد الکترونیکی می باشد که در برگیرنده تجارت و کسب و کار الکترونیکی، خدمات اجتماعی الکترونیکی، آموزش الکترونیکی، دولت الکترونیکی و اجتماع الکترونیکی می باشد. MSC نیز در جهت ایجاد محیط تکنولوژیک اطلاعاتی و چند رسانه ای ایده آل تلاش می نماید تا بعنوان یک بستر آزمایشی جهانی، کشور را در مسیر اصلی فعالیت های لازم جهت جذب کارگران ماهرو کارآفرینان فنی و صنایع با تکنولوژی پیشرفته قرار دهد. در طول برنامه هفتم، سرمایه گذاری قابل ملاحظه ای در جهت ایجاد زیرساخت های ارتباطی از قبیل فیبر نوری ماهواره و تکنولوژی سلولی به منظور حمایت از توسعه ICT در کشور مالزی صورت گرفته است. شبکه فیبر نوری مالزی با اباعادی بالغ بر ۲۶۶۰۰۰ کیلومتر، ایالات و شهرهای مهم مالزی را به هم متصل نموده است. گفتنی است که پروژه فوق در اواخر سال ۲۰۰۰ به اتمام رسیده است. شبکه فیبر نوری فوق با ظرفیت بالایی در جهت انتقال صدا، تصویر و داده ها مورد استفاده قرار می گیرد. کشور مالزی از چهار ماهواره بنام های Melake، Labuan، At Kuantan و Seratn که اتصال به کشورهای حوزه اقیانوس آرام و هند را تحت پوشش قرار می دهند، برخوردار می باشد. با وجود این قبیل سرمایه گذاری ها، نرخ نفوذ همچنان پایین است. میانگین ملی خطوط ثابت تنها ۲۳،۳ درصد است که در مناطق روستایی تا ۱۱/۷ درصد تقلیل می یابد. بدین منظور MSC یک شبکه فیبر نوری اصلی که ۳۶۰ کیلومتر را تحت پوشش قرار می دهد در طول برنامه هفتم ایجاد شد. این شبکه امکان دسترسی پرسرعت به شبکه اینترنت را فراهم می نماید. تکنولوژی بی سیم و اینترنت سریعترین رشد در زمینه ارتباطات مالزی برخوردار می باشند. تا انتهای برنامه هفتم، شش^۹ ISP مجوز فعالیت کسب نمودند اما تاکنون سه ISP به ارائه خدمات اینترنتی مبادرت نموده اند. برای تکمیل ISP ها فراهم کنندگان خدمات

^۹ .Internet Service Provider



دسترسی ASP ها نیز مجوز فعالیت دریافت نمودند. تا انتهای سال ۲۰۰۰، مقدارچهل و سه ASP در کشور

مالزی فعال بودند. (Source: ۸th Plan, Chapter ۱۳, Information and communication Technology)

شاخص «توسعه اقتصاد مبتنی بر دانش» به منظور ارزیابی میزان آمادگی مالزی جهت تبدیل به اقتصاد دانش محور طراحی شده است. شاخص فوق، به سنجش موقعیت نسبی مالزی با بیست و یک کشور، توسعه یافته می پردازند. عوامل کلیدی شاخص فوق شامل زیر ساخت های کامپیوتری، ساختار اطلاعاتی، آموزشی، تحقیقاتی و توسعه و تکنولوژی است.

شاخص توسعه اقتصاد دانش محور (KDI)

مالزی در شاخص توسعه اقتصاد دانش محور، نسبت به کشورهای مورد مقایسه از موقعیت منابعی برخوردار نبوده و دارای رتبه هفدهم است که این خود نشان دهنده این مساله است که این کشور علیرغم تاکید که بر این مساله داشته، همچنین فاصله زیادی با آرمان های مد نظر دارد. به منظور توسعه کشور مالزی به یک اقتصاد دانش محور، تلاش های متمرکزی در جهت ایجاد زیرساخت ها صورت می گیرد. برای این اساس، کشور مالزی بر تقویت عناصر اصلی در حمایت از اقتصاد مبتنی بر دانش، تمرکز دارد. از جمله اصلی ترین اهداف برنامه توسعه اقتصادی دانش محور مالزی می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

◀ پرورش پایه ای نیروی انسانی ماهر، از طریق بازبینی جامع سیستم آموزشی و تعلیم و تربیت

و معرفی سیستم آموزشی دراز مدت و تأکید به برنامه جذب مغزهای متفکر کشور

◀ گسترش S&T^{۱۰} و R&D در جهت تقویت نوآوری ملی

◀ تسهیل توسعه زیر ساخت ها به منظور تسهیل توسعه اقتصاد دانش محور



◀ تجدید ساختار سیستم مالی به منظور فراهم سازی انواع مختلف فعالیت های اقتصادی و

تامین مالی چنین فعالیتهایی

◀ فراهم سازی ابزارهای ویژه اقتصاد کلان و چالشهای مربوط به اقتصاد دانش محور

◀ افزایش محتوای دانش در بخشهای کشاورزی، تولید و خدمات

◀ آماده سازی بخش خصوصی به منظور آمادگی با فوریت بیشترآنان در اقتصاد دانش محور و

مشخص سازی فرصتهای حاصله و استخراج و بهره برداری از چنین فرصتهایی

◀ دعوت مجدد از بخش عمومی جهت تسهیل بهره گیری، گسترش و مدیریت اطلاعاتی به

صورت حرفه ای تر

◀ پرورش بهره گیری اخلاقی از دانش

◀ پیگیری اقدامات مثبت جهت کاهش شکاف دیجیتالی میان گروههای، سنی، قومی، مناطق

شهری و روستایی و مناطق جغرافیایی.

ارتباطات

ارتباطات در مالزی به صورت دولتی و خصوصی اداره می شود. طبق آمار بدست آمده تعداد ۹۲

فرستنده رادیویی و ۳۸ فرستنده تلویزیونی و ۱،۵۰۰،۰۰۰ گیرنده رادیویی و ۶۶۵،۵۰۰ گیرنده تلویزیونی

مورد استفاده بوده و ۱۴۲،۰۰۰ تلویزیون نیز تولید گردیده است. به طور متوسط ۳۱ نشریه روزانه با تیراژ

بالغ بر ۱،۱۷۵،۰۰۰ و سرانه ۸۷ روزنامه برای هزار نفر منتشر می شود. مقیاس مورد استفاده سیستم

بریتانیاست که در حال تغییر به سیستم متریک می باشد. با رجوع به آمار و ارقام ارائه شده و میزان نفوذ

تجارت الکترونیکی و فناوری ارتباطات و اطلاعات در جامعه مالزی می توان به میزان تأثیر این پدیده بر این

کشور از یک سو و توفیق برنامه های دولت و بخش خصوصی برای استفاده از این ابزار از سوی دیگر آگاهی



یافت. فناوری ارتباطات و اطلاعات در مالزی، زیر ساختار مهم تکنولوژیکی مورد نیاز در تجارت الکترونیکی کشور محسوب می‌گردد. به عبارتی تکنولوژی ارتباطی و اطلاعاتی زیر بنایی است که تجارت الکترونیک بر مبنای آن شکل می‌گیرد. هر کشوری که در پی استفاده و بهره‌گیری از روشهای الکترونیکی در حوزه تجارت است باشد، به ناچار بایستی به سرمایه‌گذاری لازم در این زمینه مبادرت نماید. مالزی از جمله کشورهایی است که به این مهم توجه داشته و دولت این کشور همراه با بخش خصوصی و مردم در صدد ایجاد زیر ساختار مستحکم اطلاعاتی و ارتباطی جهت نیل به اقتصاد دانش محور می‌باشد. در جدول ذیل وضعیت این کشور از نظر شاخصهای منتخب ICT طی سالهای ۱۹۹۵ و ۲۰۰۰ ارایه گردیده است. همانگونه که از ارقام ذیل بر می‌آید، بهره‌گیری از کامپیوترهای شخصی و شبکه اینترنت، طی سالهای فوق از رشد قابل ملاحظه‌ای در این کشور برخوردار بوده است.

وضعیت شاخصهای منتخب ICT در مالزی طی سال های (۱۹۹۵-۲۰۰۰)

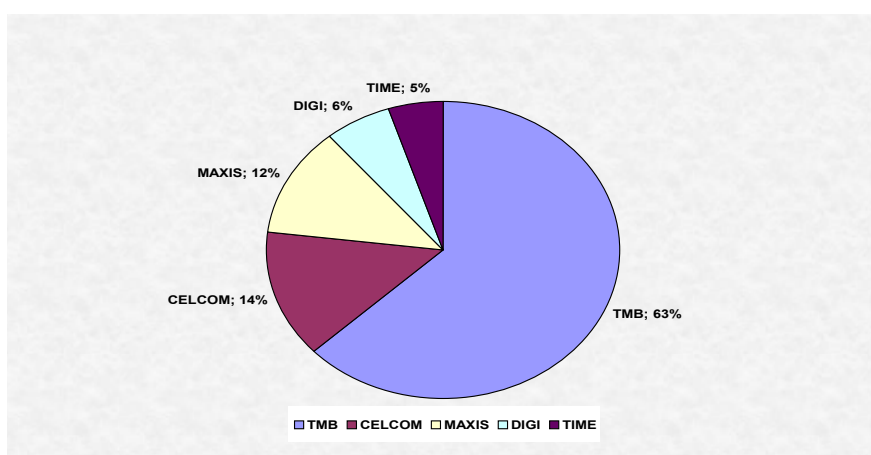
شاخص	۱۹۹۵	۲۰۰۰
روزنامه (به ازای هزار نفر)	۱۶۲	۱۵۹
مشترکین تلکس	۶۵۷۸	۳۱۰۵
کامپیوتر شخصی (واحد مورد استفاده)	۶۱۰۰۰	۲۲۰۰,۰۰۰
کامپیوتر شخصی (به ازای هزار نفر)	۲۹,۵	۹۵,۷
خط تلفن (به ازای هزار نفر)	۱۶۱,۰۷	۲۰۴,۷۶
مشترکین تلفن	۳۳۳۲۴۴۷	۴۶۵۰۴۱۰
تلفن سیار	۷۰۰۰۰	۲۲۶۵۰۰۰
تعداد مشترکین اینترنت	۱۳۰۴۴	۱۱۵۷۳۸۴
کاربران اینترنت	۳۰۰۰۰	۴۰۰۰۰۰۰

منبع: وزارت انرژی، ارتباطات و رسانه‌های گروهی، مالزی، گزارش "توسعه جهانی طی سال های ۹۹/۲۰۰۰"



بازار ارتباطات از راه دور مالزی در سال ۱۹۸۹ با آغاز به کار دومین شرکت فعال در این زمینه (Celecom) از انحصار خارج شده. و طی سال های ۱۹۹۳ تا ۱۹۹۵ با ورود سه شرکت دیگر رقابتی تر شد. در حال حاضر ۵ شرکت، بازار ارتباطات مالزی را در اختیار دارند. طبق گزارش ITU سهم هر یک از این پنج کمپانی در بازار ارتباطات مالزی مطابق نمودار ذیل می باشد:

بازار صنعت ارتباطات مالزی



فناوری اطلاعات در برنامه هفتم مالزی ۲۰۰۰-۱۹۹۶

کشور مالزی در برنامه هفتم توسعه خود توجه زیادی به مساله فناوری اطلاعات و ارتباطات معطوف نمود. باید عنوان داشت که شهروندان و دولت این کشور نیاز به تغییر و حرکت به سمت بهره گیری از این قبیل فناوری ها را درک نموده است که این خود مهمترین نکته در جهت پذیرش تغییرات و اثرات آن می باشد. آنچه واضح است این که تا زمانی که بخش های مختلف اجتماع اعم از دولت، عامه مردم، به این نکته پی نبرند، سرمایه گذاری در این زمینه از بازده زیادی برخوردار نخواهد بود.

جمعیت

طبق آمار بدست آمده طی سال ۲۰۰۲ جمعیت مالزی بر ۲۱۵۰۰۰۰۰ نفر (پنجاهمین کشور جهان) بالغ گردیده و تراکم جمعیت ۴۰/۸ نفر در کیلومترمربع می باشد. ۳۰٪ مردم ساکن شهرها بوده و

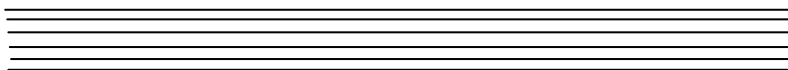


پرجمعیت ترین شهر کشور (کوآلانپور) بالغ بر ۵ درصد جمعیت کشور را تشکیل می دهد. از لحاظ توزیع سنی ۴۵٪ جمعیت به افراد کمتر از ۱۴ سال، ۵۰٪ افراد ۱۵ تا ۵۹ سال و ۵٪ نیز به افراد بالاتر از ۶۰ سال تعلق دارد. متوسط عمر مردان ۶۵ سال و زنان ۷۰/۳ سال است. نرخ تولد نیز ۳۲/۴ در هزار، نرخ مرگ میر ۵/۴ در هزار و رشد جمعیت ۲/۵٪ است. نرخ مرگ و میر کودکان نیز ۳۲/۵ نفر در هر هزار نوزاد می باشد. نژاد شهروندان مالزیایی ۴۵٪، مالزیایی، ۳۶٪، چینی، ۹٪، هندی و پاکستانی و ۸٪ دیگر افراد غیربومی می باشد. ترکیب مذهبی این کشور شامل ۵۳٪ مسلمان، ۱۷،۳٪ بودایی، ۱۱،۵٪ کنفوسیوسی و تائویی، ۸،۶٪ مسیحی و ۷ درصد هندو می باشد. نرخ باسوادی طبق آمار سال ۱۹۹۵ در این کشور ۸۳،۵٪ بوده است. پایتخت مالزی (شهر کوآلامپور) و شهرهای پینانگ (جورج تاون) سابق ایپوه جوهور باهرو کلانگ مالاکا و کوچینگاز جمله پرجمعیت ترین شهرهای کشور مالزی به شمار می آیند. اطلاعات جمعیت شناختی این کشور براساس آمار سال ۲۰۰۰، طبق جدول ذیل ارائه گردیده است:

اطلاعات جمعیت شناختی مالزی

شاخص	سال ۲۰۰۰
کل جمعیت بر مبنای (میلیون نفر)	۲۳،۲۶
جمعیت شهری بر مبنای (درصد)	۶۲
تراکم جمعیتی	۷۰
توزیع سنی	
افراد زیر رده سنی ۱۵ سال (٪)	۳۴٪
افراد رده های سنی ۱۵ تا ۶۵ سال (٪)	۶۲٪
افراد رده های سنی ۶۵ سال و بالاتر	۴٪

Source: www.itu.com



طبق برنامه توسعه سازمان ملل متحد کشور مالزی از رتبه ۵۶ شاخص توسعه انسانی در میان ۱۶۲ کشور جهان برخوردار می‌باشد. در جدول ذیل موقعیت کشور مالزی از نظر شاخص $HDI^{۱۱}$ در میان کشورهای جنوب شرقی آسیا لحاظ گردیده است:

۱۱ .human development index



شاخص توسعه انسانی در کشورهای جنوب شرق آسیا

شاخص‌های (مالزی) طی سال ۱۹۹۹	کشور HDI
امید به زندگی بر مبنای (سال) ۷۲,۲	سنگاپور ۲۶
سطح سواد جوانان بر مبنای درصد ۸۷,۰	مالزی ۵۶
نرخ خالص ثبت‌نام در مدارس مختلط بر مبنای درصد ۶۶	تایلند ۶۶
	فیلیپین ۷۰
	ویتنام ۱۰۱
	اندونزی ۱۰۲
	کامبوج ۱۲۱

سیاست‌های آموزشی

ازجمله مهمترین سیاست‌های آموزشی کشور مالزی می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

۱- ارتقاء سطح یادگیری

به منظور برای کاهش افت راندمان آموزشی دانش آموزان، وزارت آموزش و پرورش مالزی (MOE) به ارائه آموزش جبرانی در جهت عملکرد کلی دانش آموزان و ضعیف به ویژه دانش آموزان مستقر در مناطق روستائی مبادرت نموده است. در آموزشهای جبرانی دانش آموزان به گروه‌های مجزا بر اساس عملکرد کلاسی خود تقسیم می کردند. گام موثر دیگر، معرفی روش‌های آموزشی مؤثرتر و بهره گیری از ابزار کمک آموزشی سمعی و بصری بوده است. ابتکاری نیز در خصوص دانش آموزان تیز هوش اتخاذ گردیده که در تابستان از برگزاری آزمون (سه بار در سال) ارتقاء تحصیلی به صورت جهشی برخوردار می گردند. گفتنی است که اتخاذ چنین ابتکاری آموزش سریعتر را برای دانش آموزان ممتاز فراهم آورده است. کشوری طی سال ششم، عملکرد دانش آموزان در پایان مقطع ابتدائی و پیش از ورود به مقطع مقدماتی متوسطه ارزیابی می گردد. در پایان مقطع مقدماتی متوسطه نیز دانش آموزان با آزمون دوره



مقدماتی متوسطه (PMR) مورد ارزیابی واقع می گردند. PMR ترکیبی از آزمونهای داخلی و کشوری است. آزمونهای مدرسه‌ای نیز از خط مشی تعیین شده توسط دایره امتحانات پیروی می‌نماید. در راستای سیاست توسعه آموزش عمومی و تسری آن به آموزش تکمیلی متوسطه ، PMR تنها به عنوان یک آزمون نهایی مطرح نبوده بلکه بیشتر نوعی ارزیابی تشخیص محسوب می‌گردد. پس از برگزاری امتحانات دانش آموزان مجازند به انتخاب رشته های تحصیلی در شاخه‌های علوم تجربی، فنی حرفه‌ای و یا هنر می باشند. در پایان مقطع تکمیلی متوسطه ، دانش‌آموزان به شرکت در آزمونهای مربوط به دریافت مدرک آموزشی مبادرت می نمایند. پس از این مرحله، دانش‌آموزان موفق از مجوز حضور در دوره‌های پیش دانشگاهی برخوردار می گردند. از گذراندن دوره های مذکور دانش‌آموزان می‌توانند وارد دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی شده و به تحصیلات خود ادامه دهند.

۲- کاهش نرخ بی سوادی بزرگسالان به ویژه رفع تبعیض در حوزه آموزش

دولت مالزی به طور مصمم به ریشه کن سازی که بی سوادی تا سال ۲۰۰۰ مبادرت نمود. بدین جهت کلیه برنامه‌های سوادآموزی و سوادآموزی بزرگسالان به منظور تأکید بر اهمیت و اهداف آموزشی مورد تاکید قرار گرفت. در تلاش جهت کاهش نرخ بی سوادی بزرگسالان، اجراء برنامه های سواد آموزی کاربردی بزرگسالان و ارتقاء و تقویت مهارت خواندن و تشویق عادت مطالعه در آنان در اولویت قرار دارد. امکانات مورد نیاز توسط دولت و از طریق وزارت توسعه مناطق روستائی (MORD) و سایر وزارت خانه‌های مربوطه فراهم می‌آید. این قبیل برنامه‌ها به ویژه در جهت برآورده سازی نیازهای اقشار کم درآمد طرح و تدوین گردیده و هیچ‌گونه محدودیت سنی یا جنسی در روز پذیرش آن وجود ندارد. اتخاذ سیاست چند سویه و اعمال اقدامات چند جانبه در زمینه ریشه کن سازی بی‌سوادی به واسطه گسترش آموزش همگانی تا پایان دوره متوسطه و تاکید و تمرکز بر دستیابی به علم و دانش ، مالزی را به جامعه ای با سواد و جستجوگر علم و دانش مبدل نموده است.



۳- توسعه آموزش‌های اولیه و سایر مهارت‌های مهم مورد نیاز جوانان و بزرگسالان

از آنجاییکه آینده کشور تا حد بسیار زیادی به دانش و مهارت‌های جوانان امروز بستگی دارد، تا آنها بتوانند با دنیای آینده که سراسر پر از رقابت و چالش‌های گوناگون است با موفقیت به مقابله برخیزند. از این روی، دولت مالزی توجه به آموزش و مهارت یابی جوانان را در اولویت برنامه های خود قرار داده است. خط مشی کنونی وزارت آموزش مالزی (MOE)، افزایش آموزش عمومی از ۹ سال به ۱۱ سال می باشد. اتخاذ چنین خط مشیی به ابقاء تحصیلی دانش آموزان ضعیف تا سطح تکمیلی متوسطه منجر گردیده است. این گروه از دانش آموزان که معمولاً از لحاظ تحصیلی ضعیف تر می باشند به پیگیری برنامه "مدرسه تا کار" مبادرت می نمایند. راهبرد فوق که توسط مرکز توسعه مطالب درسی تدارک یافته، از برنامه های آموزشی مشخص برخوردار می باشد. راهبرد فوق، دانش آموزان را در معرض مهارت‌های عمومی قرار داده و آنان را قادر می سازد تا تجربیاتی را که جهت ورود به دنیای کار در آینده به آن نیازمندند، فرا گیرند. وزارت آموزش مالزی همچنین به فراهم سازی زمینه لازم جهت کسب مهارت‌های فنی و حرفه ای نوجوانان بالای رده سنی ۱۵ سال تا شانزده سال مبادرت می نماید. مهارت‌ها در مدارس متوسطه فنی (STS) و حرفه ای (SVS) ارائه می گردد. به طور کلی می توان گفت که اینگونه مدارس در جهت آموزش موضوعات فنی و حرفه ای به دانش آموزان علاقمند به موضوعات فنی و حرفه ای تاسیس یافته است. هدف اصلی این نوع مدارس، فراهم سازی آموزش‌های عملی در مهارت‌هایی است که بازار کار نیازمند آنهاست. در کنار فراهم سازی آموزش‌های عمومی، اینگونه مدارس هم چنین بستری مناسب برای آموزش‌های فنی حرفه ای ایجاد می نمایند که از این طریق دانش آموزان قادر به ادامه تحصیلات خود به ویژه در رشته های مهندسی و تجارت می باشند. در برنامه های آموزشی فوق عمده تکیه بر فعالیتهای عملی است تا شخص به احراز شایستگی‌های لازم در مهارت‌های شغلی مورد نیاز صنایع مربوطه نائل آید. به طور کلی دانش آموزان به منظور اخذ مدرک دیپلم فنی و حرفه ای (که توسط هیئت علمی آموزش



حرفه‌ای (NVTC) پس از گذراندن دوره دو ساله آموزشی، به آنان اعطا می‌گردد) تعلیم می‌بینند. علاوه بر این، دوره یک ساله آموزش مهارت‌های تخصصی در رشته‌های خاص برای دانش آموزان برخوردار از دیپلم فنی و یا دیپلم حرفه‌ای برقرار می‌باشد. علاوه بر برنامه‌هایی که در بالا بدان اشاره شد، سیستم آموزشی خاصی در مراکز پلی تکنیک برای جوانان رده های سنی ۲۱-۱۷ سال منظور گردیده است .

علاوه بر طراحی و اجرای برنامه‌های سواد آموزی و سواد آموزی کاربردی، دولت هم‌چنین متعهد به ارتقاء سطح زندگی شهروندان مالزیایی است. ابتکارات مربوط به ارتقاء سطح کیفی زندگی بر برنامه‌هایی از قبیل افزایش سطح رفاه، سلامت، شعور و آگاهی جمعی و مدنی و افزایش سطح درآمد و اشتغال شهروندان مالزیایی تاکید می‌ورزد. گفتنی است که در این برنامه‌ها جوانان محروم از مدرسه و بزرگسالان مناطق فقیرنشین، روستائی و شهرها نیز مد نظر قرار می‌گیرند. خانواده‌های فقیر و کم درآمد و بالای پنج نفر در این برنامه‌ها از اولویت ویژه‌ای برخوردار می‌باشند. از جمله برنامه‌های وزارت توسعه مناطق روستائی (MORD) که در جهت بالا بردن سطح سلامت خانواده‌های مالزیایی به مورد اجرا در آمده است، می‌توان به برنامه‌های رشد و شکوفایی خانواده، آموزش بزرگسالان و آموزش مذهبی و اخلاقی اشاره نمود.

هدف از اجرای برنامه‌های رشد خانوادگی، افزایش سلامت خانواده‌های روستائی و بالفعل نمودن توانایی‌های زنان در زمینه ارزش‌های فرهنگی، اقتصادی و اجتماعی مطلوب است که از آن جمله می‌توان به برنامه‌هایی به شرح ذیل اشاره نمود:

۱- برگزاری کلاس‌های حرفه‌ای خیاطی، کاردستی و کشاورزی

۲- مشاوره افراد خبره با خانواده‌ها در جهت ایجاد تحول در روز زندگی آنان.

۳- ایراد سخنرانی‌هایی در زمینه تغذیه، بهداشت و سلامت



فعالیت‌هایی که در قالب برنامه‌های آموزش بزرگسالان صورت می‌گیرد، بر آموزش زنان در حوزه‌هایی چون تولید محصولات کشاورزی، پرورش دام و طیور، آبی‌ری پروری و سایر مهارت‌های حرفه‌ای جدید که به طور سنتی در زمره وظایف مردان بوده است، تاکید می‌نماید.

تأکید عمده بر آموزش مذهب و اخلاقیات صرفاً در جهت آموزش علوم مذهبی و اخلاقی صرف نمی‌باشد، بلکه هدف اصلی آن ایجاد تحولات مثبت و سازنده روحی و روانی در افراد می‌باشد تا از این طریق شوق و اشتیاق افراد جهت مشارکت در فرآیند توسعه ملی افزایش یابد.

برنامه‌های ملی و عملی کشور طی سال ۱۹۹۱ تهیه شد. این برنامه‌ها از طریق مذاکرات و مباحثات چندین سازمان و وزارت خانه تدوین و طراحی گردید. برنامه‌های عملی نیز به شکل پروژه‌ها و فعالیت‌های مختلف از سوی سازمان‌ها و وزارت خانه‌های گوناگون مشخص گردید. در برنامه‌ها و فعالیت‌های آموزش همگانی طراحی شده توسط سازمان‌ها و وزارت خانه‌های گوناگون، هیچ گونه محدودیتی در خصوص جنسیت، قومیت و یا شرایط اقتصادی اجتماعی افراد اعمال نمی‌گردد.

دولت نیز از طریق وزارت آموزش و پرورش و سایر سازمان‌ها و وزارت خانه‌ها به تبلیغات مناسبی با کمک رسانه‌های گروهی و شبکه‌های خبری دولتی در خصوص اهمیت آموزش رسمی و غیر رسمی مبادرت می‌نماید. این سیاست در راستای تشویق اولیاء جهت گسیل فرزندان خود به مؤسسات آموزشی و ترغیب بزرگسالان به علم آموزی مداوم و بالا بردن مهارت‌ها و توانایی‌های خودی به منظور بهبود شرایط زندگی بوده است. از جمله دیگر برنامه‌های طراحی شده می‌توان به نگهداری و پرورش از کودکان خردسال اشاره نمود. آموزش پیش دبستانی خط مشی برپایی مراکز مراقبتی کودکان در کتاب راهنمای قوانین ایجاد مراکز مراقبتی کودکان (که توسط بخش خدمات اجتماعی، سازمان بهداری و مقامات محلی به طور مشترک تهیه می‌گردد) لحاظ گردیده است. به موجب خط مشی فوق سازمان‌های مذکور از صلاحیت تأیید یا عدم تأیید مجوز چنین مراکزی برخوردار می‌باشند. قانون ویژه مراکز مراقبتی کودکان برای



نخستین بار در ایالت سلانگور طی سال ۱۹۸۵ به مورد اجرا درآمد و پس از آن در سال ۱۹۸۶ در سراسر کشور به مورد اجرا گزارده شد. سازمان کار، مسئولیت ثبت و بررسی مراکز مهد کودک واقع در مناطق کشاورزی را بعهدده دارد. مدیریت بخش مذکور نیز به فراهم سازی خدمات مورد نیاز فرزندان کشاورزان به صورت رایگان مبادرت می نماید.

ساختار آموزشی

از آنجائیکه آموزش، در زمره اولویت‌های اساسی دولت مالزی می‌باشد از این رو سالانه مبالغ کلانی از بودجه ملی به اهداف آموزشی این کشور اختصاص می‌یابد. تحصیل در مقاطع ابتدائی و متوسطه برای کلیه دانش‌آموزان رده های سنتی ۷ تا ۱۷ سال رایگان می باشد. سن ورود به سال اول ابتدائی ۷ سالگی است. سن فارغ التحصیلی دانشگاهی نیز، ۲۲ سالگی است. بالغ بر ۹۷٪ کودکان رده سنی ۷ سال مالزیایی در سیستم آموزشی دولتی، مشغول به تحصیل می‌باشند. نرخ افراد باسواد کشور مالزی بالغ بر ۹۳٪ می‌باشد که از جمله بالاترین ارقام افراد با سواد دنیا، به شمار می آید. در آینده‌ای نه چندان دور دولت مالزی به اجباری سازی آموزش ابتدائی برای کودکان مالزیایی مبادرت خواهد کرد. نظام آموزشی مالزی تمامی مقاطع آموزشی از مقطع پیش دبستانی تا مقطع آموزش عالی را به شرح ذیل تحت پوشش قرار می‌دهد:

- آموزش پیش دبستانی از سن ۵ سالگی (برای ۲ تا ۳ سال)
 - آموزش ابتدائی از سن ۷ سالگی (برای ۵ تا ۷ سال)
 - آموزش متوسطه مقدماتی از سن ۱۳ سالگی (برای ۳ سال)
 - آموزش متوسطه تکمیلی، از سن ۱۶ سالگی (برای مدت ۲ سال)
 - آموزش کالج ، یا مقطع ششم، از سن ۱۸ سالگی (برای مدت ۱ تا ۱/۵ سال)
- آموزش عالی



- دوره کارشناسی ، از ۲۰ سالگی (برای ۳ تا ۵ سال)

- دوره کارشناسی ارشد و دکتری (به مدت ۱ تا ۵ سال)

در نظام آموزش مالزی، مؤسسات دولتی و مؤسسات خصوصی مشارکت دارند. آموزش دوره ابتدائی و متوسطه در بخش دولتی رایگان می باشد، بخش اعظم آموزش ابتدائی و متوسطه برای کودکان مالزیایی توسط مدارس دولتی یا عمومی تأمین می گردد، لیکن بخش خصوصی نقش به سزایی در آموزش عالی کشور ایفا می نماید، اما سطح همکاری بخش خصوصی در مقاطع ابتدائی و متوسطه بسیار اندک است .

برنامه های آموزشی ملی مقاطع ابتدائی و متوسطه، به آماده سازی دانش آموزان جهت شرکت در آزمونهای عمومی مشترک پایان دوره های آموزش ابتدائی و مقدماتی و تکمیلی متوسطه منتهی می گردد.

(زبان مالایایی) زبان ملی کشور مالزیست. این در حالی است که یاد گیری زبان انگلیسی در مدارس اجباری است. در مقابل چند ملیتی بودن کشور مالزی و وجود مدارس مختص به نژادهای غیر مالزیایی به بهره گیری از زبانهای " ماندارین " و " تاملیل " بعنوان زبان های آموزشی منجر شده است.

آزمونها و امتحانات کشوری مقاطع ابتدائی و متوسطه بر آزمونهای (UPSR)
Ujian Penilaian Saekolah Rendah ، آزمون ارزیابی مدارس ابتدائی، آزمون (PMR) Penilaian Menengah Rendah ، آزمون ارزیابی دوره متوسطه مقدماتی و آزمون (SPM) Sijil Pelajaran Malaysia است که مختص اعطای گواهینامه پایان تحصیلات متوسطه تکمیلی است، مشتمل می گردد. آندسته از دانش آموزانی که با موفقیت آزمون SPM را پشت سر گذاشته اند، به مقطع تحصیلی پیش دانشگاهی که مدت زمان ۲ سال به طول می انجامد راه می یابند. پس از گذراندن دوره آموزشی ۲ ساله فوق دانش آموزان از مجوز ثبت نام در دانشگاه ها برخوردار می گردند. مؤسسات آموزش عالی غیر انتفاعی مالزی در تأمین برنامه های آموزش دانشجویان از نقش کلیدی برخوردار می باشند. در بیان اهمیت مؤسسات غیر انتفاعی در سطح آموزش عالی می باید اذعان نمود که بالغ بر ۲۷۰،۹۰۰ هزار دانشجوی بومی و ۱۵ هزار دانشجوی



خارجی تحت پوشش این مؤسسات قرار دارند. ساختار آموزش رسمی کشور مالزی به گونه ای طراحی گردیده است که دانش آموزان غالبا قادر به اتمام تحصیلات دوره کارشناسی خود تا سن ۲۲ سالگی باشند . علاوه بر این، تعداد زیادی مدارس بین المللی و مدارس ویژه مهاجرین مقیم سایر کشورها در مالزی احداث گردیده است که به ارائه آموزش مقاطع ابتدائی و متوسطه به دانش آموزان خارجی مبادرت می نماید . مدارس بین المللی خصوصی به بهره گیری از زبان انگلیسی در برنامه های آموزشی خود مبادرت نموده و به طراحی دوره ها و برنامه های درسی خود مطابق با سیستم های آموزشی انگلیسی یا آمریکایی می پردازند.

آموزش همگانی

ساختار آموزشی

در کشوری چند قومی و چند فرهنگی چون مالزی، اتحاد ملی، هدف اصلی تدوین سیاست های اقتصادی- اجتماعی کشور می باشد. با شکل گیری ایدئولوژی ملل (روکون نگارا) در سال ۱۹۶۹، پایه های اتحاد ملی استحکام یافته و از آن زمان تاکنون سمت و سوی سیاست های فرهنگی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی کشور مالزی تحت تاثیر این ایدئولوژی قرار گرفته و به عنوان سنگ بنای مهمی در جهت پیشرفت آموزش مالزی مطرح گردید. با طرح فلسفه آموزش ملی در سال ۱۹۸۸ و انتشار بیانیه طرح تحوّل و توسعه ملی در سال ۱۹۹۱، تحولات بیشتری در حوزه آموزش اعمال گردید.

جوهره و اساس فلسفه ملی آموزش برتکامل همه جانبه و مستمر افراد استوار است، بگونه ای که به ترتیب شهروندانی مبادرت می نماید که بر پایه اعتقاد راسخ به خداوند از لحاظ فکری، روحی، عاطفی و بدنی متعادل و سازگار باشند. وزارت آموزش و پرورش در راستای پیگیری روند شکوفائی آموزشی، فلسفه ملی آموزش را برای خود بسیار حائز اهمیت و راهگشا می داند، به یک معنا مبنای طرح توسعه ملی



(MOE)، توسعه و تحول حوزه آموزش در جهت تبدیل کشور مالزی به یک کشور صنعتی تا سال ۲۰۲۰ می باشد. تعهدات دولت در خصوص آموزش، در قانون اساسی و قوانین آموزشی مصوب سال ۱۹۹۶ لحاظ گردیده که با ارائه آموزش رایگان ۱۱ ساله به تمامی کودکان مالزیایی قابل تحقیق است.

مدیریت آموزشی

طی سال در ۱۹۸۷ کشور مالزی به تشکیل کمیته هماهنگی ملی برای آموزش همگانی EFA در اقیانوس آرام APPEAL مبادرت نمود. وظیفه کمیته، هماهنگ سازی اجرای برنامه‌هایی است که اهداف دست یابی به آموزش ابتدایی عمومی، از میان بردن بیسوادی و فراهم سازی آموزش پیوسته را امکان پذیر می‌سازد. به این منظور کمیته دو بار طی سال تشکیل می‌شود تا زمینه پیشرفت پروژه‌ها و فعالیت‌های در دست اجرا در هر سال اداری را مورد بحث و بررسی قرار دهد.

کمیته فوق MOE خود شامل وزارت خانه و سازمانهای متعددی به شرح ذیل می باشد:

وزارت توسعه و پیشرفت مناطق روستایی

وزارت اتحاد و توسعه ملی

وزارت جوانان و ورزش (MOYS)

وزارت اطلاع‌رسانی (MOI)

وزارت توسعه مشاغل آزاد (MED)

وزارت منابع انسانی (MOHR)

دانشگاه مالایا (UM)

دانشگاه پوترای مالزی (UPM)

برنامه‌های آموزش همگانی (EFA) هر وزارتخانه و سازمانی از گروه فنی کاری خود برخوردار می باشد که مکانیزمی برای هماهنگی و بررسی برنامه‌ها در سطوح ملی، استانی و محلی با استفاده از شرایط و



شاخص‌های مربوط را شکل می‌دهد. وزارتخانه‌ها و سازمانهای گوناگون که برنامه‌هایی در این زمینه در دست اجرا دارند می‌توان به موارد ذیل اشاره نمود:

آموزش ابتدایی :

وزارت آموزش و پرورش (MOE)

وزارت توسعه و پیشرفت مناطق روستایی (KEMAS)

وزارت اتحاد ملی و پیشرفت جامعه (بخش اتحاد ملی)

انجمن‌ها، سازمانهای خصوصی و تشکلهای مذهبی

آموزش متوسطه :

وزارت آموزش و پرورش (MOE)

مؤسسات خصوصی و تشکلهای مذهبی

برنامه‌های سواد آموزی :

وزارت توسعه و پیشرفت مناطق روستایی (بخش توسعه جامعه)

آموزش پیوسته (آموزش مهارت‌ها):

وزارت جوانان و فعالیتهای ورزشی (MOYS)

وزارت منابع انسانی (MOHR)

وزارت توسعه و پیشرفت مناطق روستایی (KEMAS)

وزارت توسعه مشاغل آزاد (MARA)

مؤسسات غیر دولتی (NGO)



سیاست گذاریها و برنامه‌های آموزش همگانی (NOGs) براساس NDP (برنامه توسعه ملی)، خطوط اصلی برنامه های پیش بینی شده و برنامه پنج ساله مصوب دولت و مجلس مالزی تعیین می‌شود که بالاترین مقام تصمیم گیرنده کشور است.

اهداف آموزشی

برنامه‌های آموزش همگانی (EFA) در مالزی به صورت گزینشی و یا بی ارتباط با مسائل جامعه تدوین و اجرا نگردیده، بلکه سعی بر این است که چنین برنامه‌هایی با دیگر برنامه‌های توسعه آموزش و تلاش‌های به عمل آمده در جهت حصول وحدت ملی و برقراری به اتحاد در جامعه چند قومی و همچنین توسعه منابع انسانی مورد نیاز قرون آتی، هم‌نوائی و همخوانی داشته باشد. با اجرای طرح ششم توسعه مالزی طی سال های (۱۹۹۵-۱۹۹۱) و طرح هفتم توسعه طی سال های (۲۰۰۰-۱۹۹۶)، بر اجرای برنامه‌های متمرکز و گسترش ظرفیت و افزایش امکان دستیابی به تمامی مقاطع آموزشی و توان بخشی به سیستم حامل و بهبود کیفیت آموزشی مشتمل می گردد. از جمله مهم ترین اهداف این برنامه‌ها که مورد توجه EFA بوده است، می توان به موارد ذیل اشاره نمود :

۱- گسترش مراقبت های دوران خردسالی و توسعه فعالیت های رشد کودکان

۲- تشویق اقشار مختلف جامعه به مشارکت و همکاری در مراقبت و نگهداری از کودکان

همکاری های آموزشی

همکاری در آموزش همگانی، نقش اصلی در ساختار آموزشی برای فراهم سازی آموزش و پرورش و توسعه نیروی کار مورد نیاز کشور را ایفا می‌نماید. در این راستا با دیگر سازمانهای دولتی، مؤسسات خصوصی و غیر دولتی، تشکیلات محلی، تشکلهای مذهبی و صنایع همکاری تنگاتنگی وجود دارد. این سازمانها در تکمیل تلاش‌های وزارت آموزش و پرورش، عهده دار اجراء برنامه های موازی می‌باشند.



از جمله چنین همکاری‌هایی می‌توان به تقویت برنامه‌های آموزش اوان کودکی که در طی آن کودکان خردسال به برنامه‌هایی با کیفیت بالای درسی دست می‌یابند، اشاره نمود. دولت مالزی به منظور از میان بردن شکاف‌های موجود میان مراکز مراقبتی کودکان و مهدهای کودک با موسسات خصوصی و سازمان‌های غیر دولتی همکاری‌های نزدیکی دارد. این مسئله بسیار مهم است زیرا هر مؤسسه پیرو و سبک خاصی از مدیریت، سازماندهی، عملکرد و آموزش می‌باشد که منحصرأ به همان سازمان است.

در این راستا، کمیته‌ای ملی در خصوص رسیدگی به موضوعات مربوط به آموزش اوان کودکی از جمله مطالب درسی، آموزش و توسعه برنامه‌های عمومی تشکیل گردید. علاوه بر آن زیر مجموعه‌هایی از کمیته فوق با همان نقش و عملکرد در سطوح استانی ایجاد شده‌اند. تلاش کمیته ثمر بخش واقع شد و باعث توسعه و بهبود خط مشی‌های مطالب درسی پیش دبستانی از سوی وزارت آموزش و پرورش گردید. در حال حاضر تمامی مراکز ECD از این خط مش پیروی می‌نمایند. خط مشی مطالب درسی شامل فلسفه، اهداف کوتاه مدت و دراز مدت، اهداف برنامه، تعیین عناصر مهارت‌های مختلف مورد نیاز و فهرست کتابهای پیشنهادی و سایر منابع برای کمک به معلمان مراکز پیش دبستانی است.

کشور مالزی در جهت توسعه و پیشرفت نظام آموزشی خود در قالب کمک‌های فنی و برنامه‌های سرمایه‌گذاری خارجی از حمایت‌های فراوانی بوده است. بانک جهانی و بانک توسعه آسیا مانند گذشته هم‌چنان مهم‌ترین صنایع کمک خارجی می‌باشند. منابع اصلی تامین کننده برنامه‌های آموزشی کشورهای کانادا، ژاپن و انگلستان می‌باشند. که بر آموزش حرفه‌ای و صنعتی، برنامه ریزی و تحقیق در خصوص منابع انسانی و تحصیلات عالیه تکیه دارند. سازمان‌های یونیسف و یونسکو نیز حمایت از برنامه‌های آموزش کودکان (ECD) و خردسالان را فراهم می‌سازند.



سرمایه گذاری آموزشی

با سرمایه گذاری های جدید، مدارس ابتدایی شاهد اشاعه علوم، مهارت های زندگی و موسیقی در برنامه های درسی خود بوده اند البته ناگفته نماند که در این راستا بر آموزش زبان و بکارگیری فن آوری اطلاعات در عرصه آموزش و پرورش تاکید فراوان شده است.

پیشرفت روز افزون رسانه های گروهی (MSC) و افزایش فزاینده بهره گیری از فن آوری اطلاعاتی، چالشی اساسی برای دستگاه آموزش ایجاد نموده است. به عنوان پیشگام در احداث مراکز آموزشی با کیفیت بالای جهانی و تحقیق این واقعیت در مالزی، وزارت آموزش و پرورش مبتکر برنامه مدارس هوشمند و مشوق بهره گیری از رسانه های گروهی در جریان آموزش و یادگیری بوده است. از آنجائیکه که کودکان مراکز پیش دبستانی تغذیه کنندگان این قبیل برنامه ها می باشند. از این روی دولت بودجه بیشتری در جهت بهبود زیر ساخت های آموزشی اختصاص داده است که از آن جمله می توان بر احداث مدارس جدید، بالا بردن سطح کیفی مطالب و منابع آموزشی (مانند تهیه CD-RAM) تاکید بر حضور معلمان در کلاس های کودک یاری اشاره نمود.

دستاوردهای آموزشی

طی سالهای ۱۹۹۰ تا ۲۰۰۰، عمده برنامه های آموزش همگانی (EFA) بر مبنای افزایش قابلیت دسترسی و بهبود کیفیت آموزشی کلیه سطوح طراحی و تدوین گردیده بود به نحویکه شاخص های موجود از تأثیر گذاری کارآمدی برنامه های اجرایی و حکایت دارد. علیرغم وجود فشارهای مالی، اهداف برنامه های آموزشی همگانی با اتخاذ سیاست های مناسب در جهت کاهش هزینه های غیر ضروری و اولویت بندی پروژه های مهم با حفظ و رعایت اصل قابلیت دسترسی و برابری در برخورداری همگان از آموزش همگانی، تحقق یافته است. از یک سوء رشد برنامه های پرورش خردسالان در کشور مالزی چشمگیرتر شده و نرخ سالیانه ثبت نامی کودکان در مراکز مراقبتی و برنامه های پیش دبستانی افزایش می یابد و از سوی دیگر



نظارت بر اجراء دقیق و کامل اینگونه برنامه‌ها از سوی وزارت آموزش مالزی خود به افزایش آگاهی و اعتماد مردم نسبت به اهمیت فراوان آموزش و مراقبت‌های دوران خردسالی در شکل‌گیری شخصیت افراد منجر گردیده است. در سطح آموزش ابتدایی نیز، امکانات آموزشی با هزینه پایین‌تر گسترش یافته و تدابیر گوناگونی در جهت بهبود روند آموزش و یادگیری اتخاذ گردیده است. که از آن جمله می‌توان به کاهش تعداد دانش‌آموزان کلاس‌های پر ازدحام، ادغام مدارس کوچک و بهبود نسبت معلمی به و دانش‌آموزان اشاره نمود. علاوه بر این توسعه امکانات آموزشی خود به بهبود قابلیت دسترسی افراد به آموزش همگانی در مناطق روستایی، شهرک‌ها و مناطق دور افتاده کشور منجر گردیده است.

دانش‌آموزان متعلق به قشر کم درآمد و بی بضاعت جامعه نیز از امکان دسترسی بیشتری آموزش‌های پایه اولیه و کمک‌های مالی و دانش‌آموزی هدایی وزارت آموزش مالزی نظیر امانت کتب درسی، تغذیه رایگان و ثبت نام در مدارس ویژه معلولین برخوردار گردیده اند. علاوه بر این از سال ۱۹۹۱، به منظور حصول اطمینان از امنیت دانش‌آموزان به هنگام رفت و آمد با قایق، توزیع جلیقه نجات در میان آنان صورت پذیرفته است. تلاش‌های به عمل آمده در جهت توسعه برنامه‌های وزارت آموزش مالزی، به خوبی از سوی بخشی خصوصی مورد حمایت نافع گردیده و مشارکت بخش خصوصی در آموزش و پرورش در جهت طراحی و اجرای برنامه‌های آموزش پیش دبستانی (ECD)، آموزش ابتدایی، متوسطه و آموزش عالی توسعه و تبلور یافته است. لازم به ذکر است که فعالیت‌های مکمل و مشارکت بخش خصوصی به منظور حصول اطمینان از بالا بودن سطح کیفی آموزشی و نیل به اهداف و منافع ملی، با نظارت دقیق و همه جانبه دولت و وزارت آموزش همراه بوده است. برنامه‌های توسعه آموزشی بطور مؤثر همواره با پشتوانه مالی و تخصیص بودجه کافی به مورد اجرا گذارده شده است. افزایش هزینه‌های سالیانه آموزشی، اهم از هزینه‌های عمرانی-عملیاتی و هزینه توسعه، از ۶۰۳۲ میلیون رینگیت مالزی طی سال ۱۹۹۰ به ۶۷۳۴ میلیون رینگیت طی سال ۱۹۹۵ خود مبتنی این قضیه است. با این حال گفتنی است که بحران‌های مالی



اواخر دهه ۱۹۹۰، به کندی روند اجراء برنامه‌های آموزش همگانی منجر گردید. بحران مالی سال ۱۹۹۷ نیز به کاهش چشمگیر هزینه‌های کلی من جمله هزینه‌های آموزشی گردید.

در این اثناء برنامه احداث مدارس طی برنامه هفتم توسعه تا حدی دچار وقفه گردیده و در نتیجه احداث کلاس‌های جدید و فراهم سازی امکانات خوابگاه برای دانش‌آموزان روستایی و امکانات خوابگاهی ویژه معلمان مناطق روستایی با تأخیر همراه شد. این در حالی است که حتی در چنین شرایطی، دسترسی به آموزش پایه، تحت‌الشعاع بحران‌های مالی قرار نگرفته و از سوی بانک جهانی با اهتمام فراوان دنبال می گردید. از دهه ۱۹۹۰ آموزش ابتدایی عمومی نیز از رشد بسیار چشمگیری برخوردار گردید که نرخ ثبت نامی ۹۹/۸٪ خود گواه این واقعیت است.

تغییرات اساسی که در حوزه سیاست‌ها و رویکردهای آموزشی اعمال گردیده، حاصل تلاش‌های مستمری بوده است که در جهت تضمین کیفیت عالی آموزش همگانی بطور اخت، نظام آموزشی بطور اعم، به عمل آمده است. این تلاش‌ها همچنین در جهت برطرف سازی نیازهای ملی و تبدیل کشور مالزی به کشوری که در عرصه آموزش به شکوفایی و درخشش رسیده باشد، صورت پذیرفته است. در این بخش سعی شده است تا از پیشرفت‌های بوجود آمده در عرصه آموزش کشور مالزی پرده برداشته شود.

داده‌های مربوط به آموزش ابتدایی و متوسطه که به منظور ارائه گزارش در خصوص ارزشیابی آموزش همگانی طی سال ۲۰۰۰ به کار گرفته شد، غالباً از پایگاه‌های اطلاعاتی موجود در سیستم اطلاعات مدیریت آموزشی وزارت آموزش و پرورش و اقتباس گردیده اند. سیستم اطلاعات مدیریت آموزشی که از سوی بخش تحقیقات و برنامه‌ریزی آموزش مدیریت می‌گردد، به ارائه اطلاعاتی در خصوص جمعیت لازم‌التعلیم، نرخ ثبت نامی، دانش‌آموزان مدارس و معلمان در مدارس عمومی می‌پردازد. داده‌های مربوط به موفقیت تحصیلی دانش‌آموزان نیز از سیستم مدیریت آموزشی وزارت آموزش و پرورش برگرفته شده است. داده‌های مربوط به مراقبت از خردسالان نیز «از وزارت خانه‌ها و سازمان‌های مربوطه دریافت شد.



داده‌های مربوط به آموزش خصوصی نیز از بخش آموزش خصوصی (PED) وزارت آموزش و پرورش بدست آمده است.

آموزش پیش دبستانی

ساختار آموزشی

از آنجائیکه نقشی برنامه‌های آموزشی مراحل آغازین کودکی در آماده سازی کودکان جهت مراجعه به مسائل و مشکلات آتی بسیار مهم است. از این روی در کشور مالزی دو مؤسسه به فعالیت در این زمینه مبادرت می نمایند که از آن جمله می توان به مراکز مهد کودک و مراکز آمادگی اشاره نمود، مهد کودک به محلی اطلاق میگردد که از تعداد چهار کودک یا بیشتر در مقابل دریافت مزد در آن محل مراقبت می گردد. گفتنی است که این مراکز کودکان زیر چهار سال را نیز می پذیرند. خود این مراکز، به دو دسته مراکز خانگی و مراکز غیر خانگی تقسیم می شوند. مراکز خانگی به پذیرش کمتر از ۱۰ کودک و مراکز غیر خانگی نیز به پذیرش بیش از ۱۰ کودک مبادرت می نمایند. این مراکز به صورت نیمه وقت یا تمام وقت به مراقبت از کودکان می پردازند. آموزش پیش دبستانی دوره آمادگی دوره غیر رسمی و اختیاری ویژه کودکان رده سنی چهار سال تا پنج سال است. طول مدت آن یک تا دو سال است. مراکز فوق که عمدتاً به صورت خصوصی اداره میگردند از تراکم بیشتری در مراکز شهری برخوردار می باشند. شهریه مراکز مذکور متفاوت بوده و اغلب با محاسبه هزینه ثابت و براساس نرخ تقاضا تعیین می گردد. کلاس‌های آمادگی ارائه شده توسط وزارت آموزش (MOE) و سازمان‌های دولتی نیز کودکان اقشار کم درآمد مراکز شهری و روستایی را از آموزش پیش دبستانی به صورت رایگان با حداقل شهریه برخوردار می سازد. اولویت پذیرش در این کلاس‌ها با افرادی است که از توان پرداخت شهریه مراکز پیش دبستانی خصوصی برخوردار نمی باشند. ماده قوانین مربوط به مراکز پیش دبستانی در قانون آموزشی مصوب سال ۱۹۹۶ وضع گردیده



و برنامه‌های پیش دبستانی توسط تعدادی از وزارت خانه‌ها و سازمان‌ها و بخش خصوصی تدوین می گردد. دولت مالزی نیز تلاش نموده است با فراهم سازی امکانات و خدمات مورد نیاز از جمله امکانات آموزشی و بهداشتی و تغذیه مناسب، زمینه جذب و مشارکت کودکان در مراکز پیش دبستانی را فراهم نماید. آموزگاران مقطع پیش دبستانی تحت نظارت سازمان‌ها و مؤسسات ویژه تعلیم یافته و با روش‌ها و رویکردهای گوناگون به آموزش کودکان پیش دبستانی مبادرت می‌ورزند. دولت نیز به کمک سازمان‌های مربوطه به بر طرف سازی نیاز مراکز پیش دبستانی به آموزگاران تعلیم دیده، مطالب آموزشی و منابع مالی مبادرت می‌نماید.

ساختار آموزش پیش دبستانی

تعداد معلمان زن	تعداد کل معلمان	تعداد دختران ثبت نامی	تعداد کل ثبت نامی	تعداد مدارس	سال تحصیلی
-	۱۰۷۷۳	۱۶۱۷۰۴	۳۲۸۸۱۳	۶۰۳۳	۱۹۹۰
-	۱۰۹۱۵	۱۸۳۳۳۲	۳۷۲۷۹۶	۶۵۰۲	۱۹۹۱
۱۵۰۴۰	۱۵۱۳۲	۱۶۹۴۳۰	۳۴۵۰۶۳	۶۳۸۴	۱۹۹۲
۱۴۷۲۲	۱۴۸۲۰	۲۸۴۰۲۰	۵۷۱۸۸۳	۶۲۹۳	۱۹۹۳
۱۵۱۳۲	۱۵۱۸۸	۲۰۰۴۷۶	۴۳۱۱۳۲	۸۶۸۳	۱۹۹۴
۱۳۵۱۷	۱۳۵۲۰	۲۴۷۰۶۰	۴۹۳۳۶۴	۹۶۷۶	۱۹۹۵
۱۰۸۸۲	۱۱۳۴۱	۱۷۵۳۸۵	۳۵۷۶۱۵	۶۳۵۲	۱۹۹۷

برنامه های آموزشی

برنامه های آموزشی مقطع آموزش پیش دبستانی بر فعالیتهای کلاسی، فعالیتهای گروهی، فعالیتهای آزاد تفریحی مشتمل می گردد. طول دوره مقطع پیش دبستانی ۲ ساله بوده و مطابق با قانون مصوب سال ۱۹۹۶، به عنوان بخشی مستقیم آموزش ملی مطرح می باشد. تغییر کودکانها از برنامه های



آموزشی ارائه شده که توسط وزارت آموزش و پرورش تبعیت نموده توسط بخش دولتی و خصوصی و تأمین اعتبار می گردند. کودکانها و مراکز پیش دبستانی مالزی خود عهده دار تأمین سال ۱۹۹۶ قسمت اعظم قانون مصوب کودکانها آژانسهای دولتی (۸۲٪ تمام مراکز ، ۶۶٪ کل افراد ثبت نامی) و بخش خصوصی تأمین اعتبار می گردند. بالغ بر ۷۰٪ از کودکان مقطع پیش دبستانی در مدارس ابتدای حضور می یابند. ارزیابی استعداد و قابلیت کودکانی که ، بخشی از برنامه مراکز پیش دبستانی است ، غیر رسمی می باشد اما با این حال پیشرفت و رشد علمی کودکان در پرونده های آموزشی ثبت شده و در زمره سابقه آموزشی وی محسوب می گردد.

۱- فعالیتهای کلاسی = ۹۰ دقیقه در داخل و خارج کلاس

۲- فعالیتهای گروهی = ۶۰ دقیقه

۳- فعالیتهای آزاد = ۳۰ دقیقه

۴- استراحت و غذا = ۳۰ دقیقه

اهداف آموزشی

از جمله مهم ترین اهداف مهدهای کودک و مراکز پیش دبستانی میتوان به موارد زیر اشاره نمود:

۱- کمک به والدین شاغل در جهت مراقبت بهینه از کودکان آنان

۲- ارتقاء سطح استاندارد زندگی خانواده

۳- فراهم سازی زمینه و شرایط لازم برای آن دسته از افرادی که به کودکان و فعالیت در مراکز

مراقبتی کودکان علاقمند می باشند.

۴- ارتقاء رشد دادن حب و علاقه شهروندان مالزیایی به کشور

۵- معرفی زبان انگلیسی به عنوان زبان دوم آموزش

۶- بهره گیری همگانی از زبان ملی



۷- عمل به ارزشهای مقدس

۸- رشد بدنی

۹- آموزش علوم اخلاقی

۱۰- ترویج مطالعات اسلامی

۱۱- ارتقاء رشد عاطفی - اجتماعی شهروندان مالزیایی

۱۲- ارتقاء رشد شناختی شهروندان مالزیایی

۱۳- رشد اعتماد به نفس شهروندان مالزیایی

هدف اصلی مراکز آموزش پیش دبستانی در مالزی فراهم سازی زمینه و پایه ای محکم برای آموزش رسمی است. تمامی مراکز پیش دبستانی متعهد به اجرای برنامه های درسی تعیین شده توسط وزارت آموزش می باشند. موضوعات درسی مراکز آموزش پیش دبستانی که در راستای آموزش ملی است، کودکان را قادر می سازد تا مهارت های ارتباطی و اجتماعی اولیه و سایر مهارت های مثبت جهت آمادگی برای حضور در مدارس ابتدائی را فرا گیرند. به طور کلی می توان گفت که آموزش پیش دبستانی در کشور مالزی به منظور تقویت و توسعه مهارت های اجتماعی، مهارت های عقلانی، مهارت های فیزیکی، مهارت های معنوی، مهارت ها و ارزش های زیبا شناختی (خلاقیت و ابتکار) طراحی گردیده است. برای هر یک از مهارت های فوق، اهداف مشخصی مد نظر می باشد عناصر مهارت اجتماعی بر ارتباط متقابل کودکان با محیط اطراف و مردم، رشد خود آگاهی مثبت، انضباط، مسئولیت های اجتماعی و برخورداری از دید مثبت نسبت به آموزش تأکید دارد. عناصر مهارت های عقلانی نیز بر درک محیط فیزیکی، مفاهیم، فضا، اعداد، الفبا، مقدمات نوشتن، خواندن و توانایی های زبانی تأکید دارد. عناصر مهارت های معنوی زیبا شناسی کودکان بر تلقین صفات نیک و اعتقاد به پروردگار و مهارت های زیبا شناختی نیز به تقویت حسی از طریق آموزش کار دستی، طراحی، موسیقی و حرکات، موزون تأکید دارد.



اصول آموزشی

از جمله مهم ترین اصول مراکز آموزش پیش دبستانی، که سازمانها و وزارت خانه های گوناگون درصد می باشند تا در پرتو همکاری ها و تشریک مساعی خود بدان دست یابند می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

الف) ارتقاء بهبود ساز و کارهای ارزشیابی تحصیلی

ب) طراحی و انتشار "راهنماهای تحصیلی ویژه آموزگاران و کمک مربیان درخصوص چگونگی فراهم

سازی تجربیات گوناگون برای کودکان

ج) طراحی، تدوین و برنامه ریزی مناسب تبلیغاتی درجهت افزایش نرخ ثبت نامی کودکان درمهدهای

کودک

د) کسب اطمینان از روند نظارتی صحیح برنامه های آموزشی همزمان با تأسیس مراکز پیش دبستانی

ر) افزایش روند همکاری و هماهنگی میان سازمانی بین نهادهای دست اندرکار حوزه آموزش کودکان

ز) همگامی و هماهنگی با پیشرفت و تحولات فن آوری اطلاعاتی و فرآیند توسعه جهانی در حوزه

آموزش کودکان

س) تحت پوشش قرار دادن حداقل ۸۰ درصد کودکان رده های سنی ۴-۵ سال تا سال ۲۰۰۳

ش) ارتقاء کیفیت راندمان آموزش پیش دبستانی همگام با اجرای خط مشی های آموزش

ص) افزایش نرخ معلمین و مربیان مقطع آموزش پیش دبستانی از ۱۲۴۰ نفر به ۱۷۳۴۰ نفر طی

سال ۲۰۰۳

دستاوردهای آموزشی

روند رو به رشد مشارکت کودکان و شمار مراکز مراقبتی خردسالان نشان می دهد که طی سال های

۱۹۹۸-۱۹۹۰ در مؤسسات مختلف و متعدد عمومی از کودکان ثبت نام به عمل آمده است. سطح بالای

مشارکت در مراکز مراقبتی کودکان طی سال های ۱۹۹۸-۱۹۹۰ همچنین بیانگر افزایش آگاهی والدین



نسبت به اهمیت ترقی و تعالی کودکان خود در سنین خردسالی است. به همان نسبت که والدین از وضعیت مالی و رفاهی مطلوبتری برخوردار می گردند، نیاز به تجهیز کودکانشان به مهارت های مختلف جهت مقابله با زندگی در آینده نیز افزایش می یابد.

نهادهای مرکزی

با وجود اجباری نبودن آموزش پیش دبستانی در مالزی، اکثر کودکان مالزیایی، به آغاز دوره آموزشی خود از دوره پیش دبستانی (۴ تا ۵ سالگی) در کودکانهای خصوصی یا دولتی مبادرت می نمایند. وزارت آموزش مالزی نهاد دولتی است که به ارائه، دستورالعملهای لازم و برنامه های درسی مؤسسات آموزشی پیش دبستانی مبادرت می نماید. علاوه بر این مراکز پیش دبستانی بین المللی خصوصی نیز فعالیت دارند که تحت نظارت وزارت آموزش و پرورش مالزی به ثبت نام انحصاری از کودکان خارجی مبادرت می نمایند.

آمار تحصیلی

نرخ مهدهای کودک طی سال های ۱۹۹۰ تا ۱۹۹۸

سال تحصیلی	تعداد مراکز ثبت شده	نرخ ثبت نامی کودکان زیر ۴ سال
۱۹۹۰	۴۷	۱۸۸۰
۱۹۹۱	۶۲	۲۴۸۰
۱۹۹۲	۱۷۶	۷۰۴۰
۱۹۹۳	۱۷۷	۳۰۸۰
۱۹۹۴	۱۴۲	۵۶۸۰
۱۹۹۵	۱۵۶	۶۲۴۰
۱۹۹۶	۱۵۲	۶۰۸۰
۱۹۹۷	۲۶۶	۱۰۶۴۰
۱۹۹۸	۳۶۶	۱۲۷۴۹

منبع: بخش قانون و وکالت، وزارت توسعه و پیشرفت مناطق روستایی

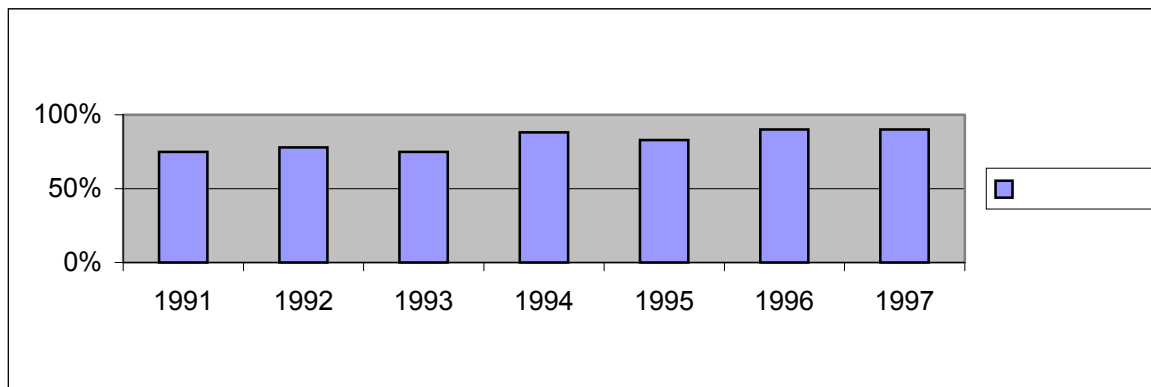


بیشترین تعداد مراکز پیش دبستانی از محل بخش توسعه جامعه وزارت اتحاد ملی و توسعه اجتماعی (۶۱/۸ درصد) و MOE (۱۰/۳ درصد) و ۱۸/۴ درصد از محل تامین اعتبارات است. بخش خصوصی تأمین اعتبار می گردند.

سهم تصمیم گیری مراکز مختلف بر مراکز پیش دبستانی طی سال ۱۹۹۵

جمع کل	بخش خصوصی	بخش اتحاد ملی	توسعه اجتماعی KEMAS	MOE
٪۱۰۰	٪۱۸/۴	٪۹/۵	٪۶۱/۸	٪۱۰/۳

نرخ ثبت نام ناخالص مراکز پیش دبستانی طی سالهای ۱۹۹۱ تا ۱۹۹۷



منبع سیستم اطلاع رسانی مدیریت آموزشی (وزارت آموزش و پرورش)

نمودار فوق نمایشگر تصویری جامعی از نرخ مشارکت کودکان در برنامه های مدارس پیش دبستانی از سال ۱۹۹۱ تا سال ۱۹۹۷ می باشد. داده های موجود در این نمودار از سوی مراکز دولتی ارائه شده است. روند فزاینده مشارکت در برنامه های مدارس پیش دبستانی طی سالهای (۱۹۹۱ تا ۱۹۹۷) به شرح ذیل قابل تبیین است:

از سال ۱۹۹۱ تا سال ۱۹۹۴، داده های جمع آوری شده از سازمان های گوناگون مجری چنین برنامه هایی، بی ثبات بوده است. این در حالی است که به کارگیری سیستم مؤثرتر جهت جمع آوری (داده ها) به دستیابی به داده های با ثبات تری منجر گردیده است که از سال ۱۹۹۵ شاهد آن هستیم. در



سال ۱۹۹۵، افزایش مستمر نرخ ثبت نام ناخالص کاملاً مشهود می باشد، نکته قابل ذکر آن که نرخ ثبت نام مدارس پیش دبستانی که در نمودار فوق لحاظ گردیده، منحصرأً مختص به مراکز پیش دبستانی دولتی و عمومی و نه خصوصی می باشد. ارقام مذکور حکایت از آن دارد که از سال ۱۹۹۱، در جهت دستیابی به اهداف آموزشی همگانی کلیه کودکان، شاهد افزایش چشمگیر نرخ ثبت نام کودکان در مدارس پیش دبستانی بوده ایم. دولت مالزی امیدوار است که با دستیابی چنین روند فزاینده ای که در نرخ ثبت نام ناخالص بوجود آمده است، ظرف سال های آتی نرخ ثبت نام ۱۰۰ درصدی دست یابد.

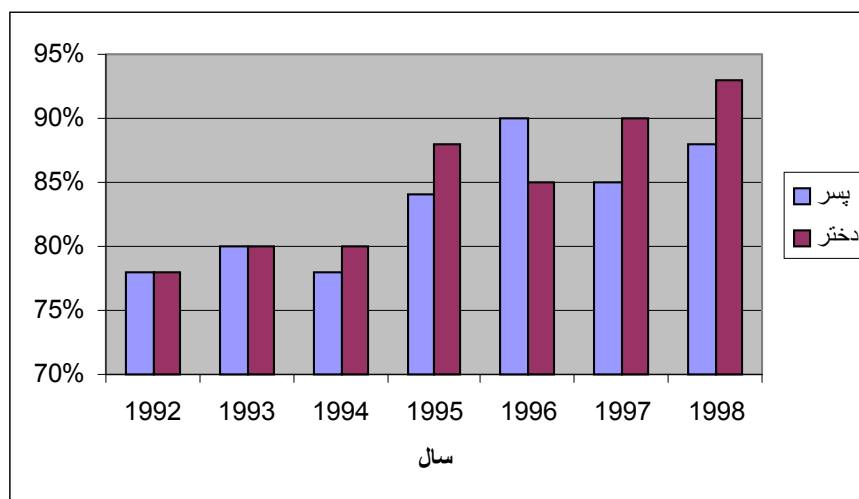
از جمله مسائل و موضوعاتی که مورد توجه خاص سازمان یونسکو قرار گرفته است می توان به لزوم برخورداری کلیه اشخاص از آموزش همگانی صرف نظر از جنسیت و قومیت آنان اشاره نمود. در کشور مالزی نیز نوع جنسیت جهت ورود به هر نوع برنامه های مختلف توسعه آموزشی از جمله آموزش در طی مراحل آغازین زندگی محدودیتزا نمی باشد. آمار نشان می دهد که از سال ۱۹۹۱ تا سال ۱۹۹۷، نرخ حضور دختران در مراکز پیش دبستانی افزایش یافته و در چنین برنامه هایی هیچ گونه تبعیض جنسی وجود نداشته در دیگر مراحل و مقاطع آموزشی نیز چنین وضعیتی مشهود و مورد تأیید و توجه وزارت آموزش و پرورش بوده است. طبق آمار مذکور نرخ ورودی دختران به مراکز پیش دبستانی اندکی از پسران بیشتر بوده که بسیار ناچیز می باشد. در حال حاضر هیچ گونه داده دقیق و مطلق وجود ندارد که بتوان بر اساس آن نرخ ورودی های جدید پایه اول ابتدایی برخوردار از اشکال مختلف برنامه های سازمان یافته پیش دبستانی آموزشی را محاسبه و تعیین نمود. این در حالی است که از جمله ضرورت های ارزیابی آموزش همگانی طی سال ۲۰۰۰ دسترسی به داده های دقیق در این رابطه بوده است. نرخ ورودی های کلاس اول برخوردار از آموزش پیش دبستانی از طریق بررسی نرخ تعداد کودکان ثبت نامی مراکز پیش دبستانی بین رده سنی چهار تا پنج سال بین سالهای ۱۹۹۲ تا ۱۹۹۸ بدست آمده است. به این ترتیب غیر عادی نمی باشد. که برخی اوقات تحلیل ورودی های جدید کلاس اول با شکلی از آموزش پیش دبستانی در سطح



ایالتی بیش از صدر صد از ورودی‌های جدید کلاس اول را نشان می‌دهد. این وضعیت می‌تواند هم‌چنین به دلیل حرکت مهاجرتی خانواده‌ها از یک منطقه به منطقه دیگر باشد

در نمودار ذیل، درصد بالایی از ورودی‌های جدید مدارس ابتدایی که به‌نوعی در برنامه‌های کلاسیک آموزشی پیش دبستانی طی یک سال (یا یک دوره) نمایش داده شده است درصد ورودی‌های جدید با تجربه آموزش پیش دبستانی بین سالهای ۱۹۹۲ تا ۱۹۹۸ بالغ بر ۸۰ درصد به‌بالا بوده است. در سزشماری ملی سال ۱۹۹۷ که در خصوص نرخ ورودی مدارس ابتدایی که از آموزش پیش دبستانی نیز بهره‌مند گردیده‌اند، مشخص گردید که درصد بالایی (۸۷/۷ درصد) از دانش‌آموران، شکلی از آموزش پیش دبستانی را گذرانده‌اند. طبق بررسی‌های به عمل آمده مشخص گردید که تفاوت فاحشی میان ورودی‌های جدید دختر و پسر کلاس اول وجود نداشته است که این مطلب به خوبی در جدول ذیل مشهود می‌باشد.

نرخ ورودی‌های مدارس ابتدایی برخوردار از تجربه پیش دبستانی (طی سال‌های ۱۹۹۲-۱۹۹۸)

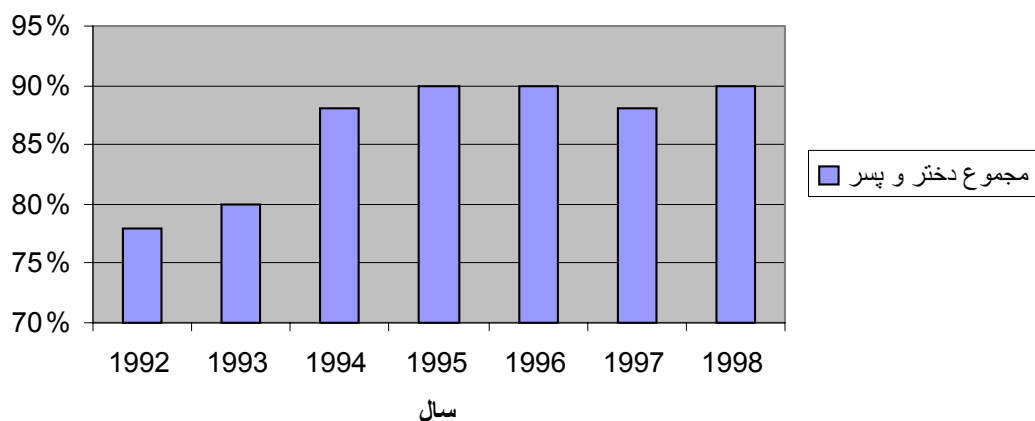


منبع: سیستم اطلاع رسانی و مدیریت آموزشی وزارت آموزش (MOE)



نرخ ورودی‌های مدارس ابتدایی برخوردار از تجربه پیش دبستانی طی سال های ۱۹۹۸-۱۹۹۲

مجموع دختر و پسر



منبع: سیستم اطلاعاتی مدیریت آموزشی وزارت آموزش (MOE)

درصد بالای ورودیهای کلاس اول که به نوعی از فعالیتهای آموزشی پیش دبستانی برخوردار بوده اند. نشان دهنده این حقیقت است که اولیاء به صورت فزایندهای از اهمیت آموزش طی سالهای آغازین شکل گیری کودکانشان آگاه می باشند. فعالیت و حضور کودکان در مدارس پیش دبستانی شروع مثبتی جهت پیشرفت آتی تحقیقاتی که از سوی وزارت آموزش با همکاری یونیسف طی سال ۱۹۹۷ به عمل آمد، نشان می دهد که آن دسته از دانش آموزان مدارس ابتدایی که قبلاً به تجربه آموزش پیش دبستانی مبادرت نموده اند، از عملکرد بهتری نسبت به همکلاسیهای بی بهره از بین آموزش هایی برخوردار بوده اند.



آموزش ابتدائی

سیاست های آموزشی

سیاست وزارت آموزش در خصوص حوزه آموزش ابتدایی آن است که کلیه مدارس کشور یک نوبته گردد. چرا که مدارس دو نوبته باعث کاهش زمان آموزش، بهم خوردن فعالیت های درسی و فوق برنامه و ایجاد کننده مشکلاتی برای دانش آموزان مستقر در مناطق دور افتاده می باشند. این مسئله هم چنین بر روند آموزشی و یادگیری تاثیر دارد. طبق آمار بدست آمده طی ژوئن سال ۱۹۹۹ تعداد ۱۲۱۹ مدرسه ابتدایی از مجموع ۷۱۶۴ مدرسه و تعداد ۸۳۱ مدرسه متوسطه از مجموع ۱۶۰۱ مدرسه دو نوبته بوده اند.

ساختار آموزشی

آموزش ابتدائی عمومی در کشور مالزی به معنای آموزش ابتدائی رسمی است که بر فراگیری مهارت های خواندن و نوشتن و برخورداری از زیر ساختی مستحکم در ریاضیات و علوم پایه تکیه دارد. طول این دوره ۶ سال بوده و کودکان رده های سنی ۱۱-۶ سال را دربر می گیرد.

گرچه آموزش در مالزی اجباری نیست، اما رایگان بودن آموزش ابتدائی در مالزی سبب شده است که شاهد ثبت نام و حضور گسترده کودکان رده های سنی ۶ تا ۱۱ سال در مدارس ابتدائی دولتی باشیم. علاوه بر این، در قالب برنامه های آموزشی مدارس ابتدایی، دست یابی به فرصت های مساوی آموزشی برای تمامی کودکان مناطق دور افتاده و روستائی میسر گردیده است. در این مقطع، دو نوع مدرسه (دولتی و چند ملیتی) به فعالیت می پردازند. وسیله ارتباطی در مدارس ملی کشور، زبان رسمی کشور مالزی، می باشد با این حال، یاد گیری زبان انگلیسی در مدارس اجباری است. علاوه بر این زبانهای چینی و تایلندی نیز مورد استعمال می باشد. به طور کلی می توان گفت که یاد گیری زبانهای انگلیسی و مالزیایی در زمره دروس اجباری و یادگیری سایر زبانها در زمره روی اختیاری این مدارس محسوب می شود.



ساختار آموزش ابتدایی

تعداد معلمان زن	تعداد کل معلمان	تعداد دختران ثبت نامی	تعداد کل ثبت نامی	تعداد مدارس	سال تحصیلی
۶۸۱۳۰	۱۲۰۰۲۵	۱۱۹۰۴۱۱	۲۴۴۷۲۰۶	۶۸۲۸	۱۹۹۰
۷۱۵۶۹	۱۲۵۴۴۵	۱۲۳۰۴۵۴	۲۵۳۰۸۱۵	۶۸۵۹	۱۹۹۱
۷۵۵۴۲	۱۲۹۹۱۶	۱۲۸۵۳۵۷	۱۲۹۹۱۶	۶۸۹۱	۱۹۹۲
۷۸۸۶۹	۱۳۳۹۷۵	۱۳۱۹۶۱۴	۱۳۳۹۷۵	۶۹۱۲	۱۹۹۳
۸۱۹۷۸	۱۳۸۷۰۱	۱۳۴۵۱۷۵	۱۳۸۷۰۱	۶۹۳۲	۱۹۹۴
۸۳۶۴۰	۱۴۰۴۳۰	۱۳۷۶۹۵۸	۱۴۰۴۳۰	۶۹۹۳	۱۹۹۵
۸۷۸۶۰	۱۴۵۵۰۳	۱۳۸۶۴۹۰	۱۴۵۵۰۳	۷۰۷۵	۱۹۹۶

اهداف آموزشی

هدف اصلی مقطع آموزش ابتدایی توسعه همه جانبه، متعادل و جامع جنبه های جسمی، احساسی، روحی و فکری دانش آموزان مالزیایی است .

از جمله دیگر اهداف آموزشی مراکز آموزش ابتدایی کشور مالزی می توان به موارد ذیل اشاره نمود،

۱- تسلط بر زبان مالزیایی به عنوان زبان رسمی کشور

۲- تسلط بر مهارت های اصلی زبان

۳- تسلط بر مهارت های عمومی در زندگی روزانه بهره گیری صحیح از این قبیل مهارت ها

۴- صحبت کردن، خواندن و نوشتن انگلیسی به عنوان زبان دوم

۵- کسب و جستجوی دانش

۶- رشد استعداد و خلاقیت دانش آموزان



۷- تسلط بر مهارت‌های علمی و فنی

۸- تقویت حساست دانش آموزان نسبت به افراد و محیط

۹- تقویت رشد اعتماد به نفس در دانش آموزان

۱۰- علاقه مندی دانش آموزان به مشارکت در فعالیتهای فرهنگی و فعالیتهای نوع آورانه در راستای

فرهنگ ملی

۱۱- توجه به سلامت ، بهداشت و تناسب بدنی دانش آموزان

۱۲- تقویت مهارت دانش آموزان در خواندن و تفسیر قرآن مجید

۱۳- تقویت اعتقاد و ایمان به خدا و انجام مراسم مذهبی در دانش آموزان

۱۴- تقویت و گسترش رفتار شایسته و عمل به ارزشهای والا

۱۵- افزایش نرخ ثبت نامی دانش آموزان از ۲/۸۹ میلیون نفر طی سال ۱۹۹۸ به ۲/۹۹ میلیون نفر

طی سال ۲۰۰۳

۱۶- احداث بیش از ۷۰۰۰ کلاس جدید تا پایان سال ۲۰۰۳

۱۷- کاهش نرخ افت تحصیلی دانش آموزان به ویژه دانش آموزان مناطق روستایی و دور افتاده

کشور

۱۸- احداث ۵۹ خوابگاه جدید دانش آموزی در مدارس کوچک روستایی در جهت سرویس دهی به

۱۱۱۲۰ دانش آموز روستایی کشور

۱۹- تجهیز ۲۲۲ مدرسه ابتدایی به سیستم کامپیوتر طی مرحله نخست توسعه برنامه های آموزشی

۲۰- احداث ۲۰ مدرسه ابتدایی مجهز آزمایشگاه کامپیوتر

ارزشیابی تحصیلی

۲ نوع ارزشیابی رسمی در مقطع آموزش ابتدایی وجود دارد :



از نوع اول تحت عنوان آزمون برآورد مدرسه ابتدایی UPSR یاد می گردد که براساس جنبه های شناختی حول مهارتهای اساسی خواندن ، نوشتن و ریاضیات صورت گرفته و بر موارد درسی چون زبان مالایا ، زبان انگلیسی، علوم و ریاضیات علاوه بر این آزمون برآورد دیگری وجود دارد که بصورت آموزش دینی در خلال فرآیندهای تدریس صورت گرفته و نتیجه در ثبت می شود.

از نوع دوم تحت عنوان برآورد سطح ۱=PTS یاد می گردد که در سال ۱۹۹۶ برای نخستین بار معرفی شده و به عنوان آزمون استعداد مطرح می باشد مطابق چنین شیوه ای دانش آموزان سال سوم که بر مهارتهای پایه و دانش پایه تسلط دارند از جهش تحصیلی به سال ۵ برخوردار می گردند. شیوه مذکور در راستای سیاست جدید آموزش و پرورش دوره ابتدایی (۵ یا ۷ سال) مشتمل می گردد. ارزشیابی دیگری تحت عنوان PKBS ارزشیابی بر اساس عملکرد دانش آموزان در مدارس می باشد. مطابق چنین شیوه ای در طول سال تحصیلی فرآیندهای یادگیری و تدریس به منظور ارزیابی پیشرفت دانش آموزان از نظر رشد، مورد بررسی قرار می گیرد . بهره گیری از چنین شیوه ای به معلم کمک می کند تا بنیه علمی دانش آموزان را تقویت نموده و به برنامه ریزی صحیح بپردازد .

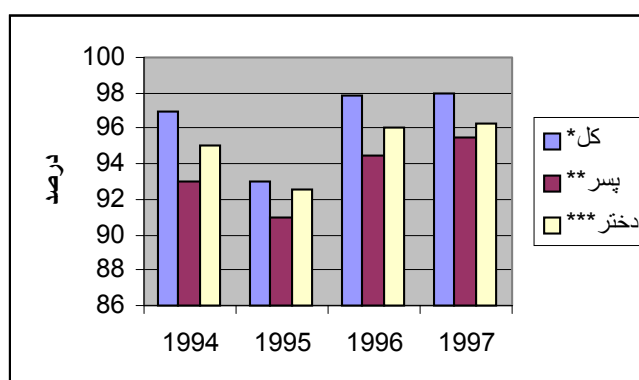
سطح یادگیری دانش آموزان پایه ابتدایی با برگزاری آزمون PSAT به صورت کشوری سنجیده می شود. گفتنی است که این آزمون در پایان دوره ابتدایی در چهار موضع اصلی زبان ملی مالزی، زبان انگلیسی، ریاضیات و علوم برگزار می گردد. هدف PSAT سنجش آموخته های دانش آموزان در خواندن، نوشتن، مهارت های علمی و شمارش به زبان مالی یا زبان های دیگر (چینی و تاملیلی) است.

نتایج آزمون PSAT طی سالهای ۱۹۹۴-۱۹۹۷ جهت اندازه گیری میزان یادگیری دانش آموزان در سه حوزه اصلی خواندن، ریاضیات و نوشتن در قالب نمودار ذیل مورد استفاده قرار گرفته است. در نمودار ذیل نرخ بالای دانش آموزان ماهر در خواندن تا پایان کلاس ششم دوره ابتدایی مشهود می باشد. به طور کلی



می‌توان گفت که نرخ مذکور هیچ‌گاه پایین‌تر از ۹۰ درصد نبوده است. نکته قابل ذکر این که نرخ موفقیت دختران در خواندن از پسران بالاتر بوده است که این امر خود به دلیل تفاوت بیولوژیک و رشد شناختی بیشتر دانش‌آموزان دختر نسبت به دانش‌آموزان پسر می‌باشد.

نرخ دانش‌آموزان ماهر در خواندن بر مبنای درصد طی سالهای ۱۹۹۴-۱۹۹۷



(۱) درصد کل دانش‌آموزان ماهر در خواندن به نسبت کل دانش‌آموزان کلاس ششم

(۲) درصد کل دانش‌آموزان پسر ماهر در خواندن به نسبت کل دانش‌آموزان پسر کلاس ششم

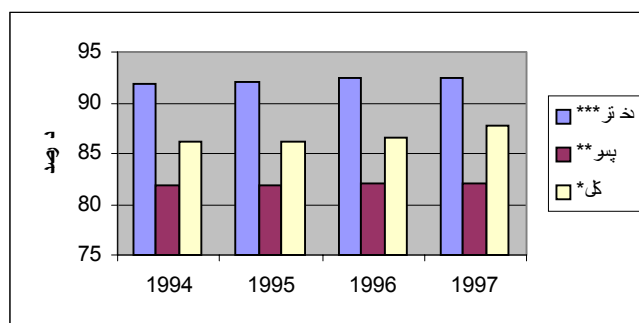
(۳) درصد کل دانش‌آموزان دختر ماهر در خواندن به نسبت کل دانش‌آموزان دختر کلاس ششم

منبع: دایره امتحانات وزارت آموزش (MOE)

مطابق جدول فوق می‌توان ادعان داشت که بیش از ۸۰ درصد دانش‌آموزان در سطح ملی از حداقل توانایی خواندن (درک مطلب) برخوردارند. این در حالی است که طی سال ۱۹۹۵ با کاهش مختصری در این خصوص روبرو بوده‌ایم. طی سال ۱۹۹۴ بالغ بر ۹۵ درصد کل دانش‌آموزان از حداقل سطح تعیین شده برای خواندن بهره‌مند بوده‌اند که این میزان بر ۹۳ درصد طی سال ۱۹۹۵، ۹۶ درصد طی سال ۱۹۹۶ و حدود ۹۶ درصد طی سال ۱۹۹۷ بالغ گردیده است. نمودار ذیل که مربوط به سطح مهارت دانش‌آموزان در فرایند نگارش است از رشد چشمگیر دانش‌آموزان مالزیایی طی سال‌های ۱۹۹۴ تا ۱۹۹۷ در این خصوص حکایت می‌کند.



نرخ دانش‌آموزان ماهر در نگارش بر مبنای درصد طی سالهای ۱۹۹۴-۱۹۹۷



(۱) درصد کل دانش‌آموزان ماهر در نگارش به نسبت کل دانش‌آموزان کلاس ششم

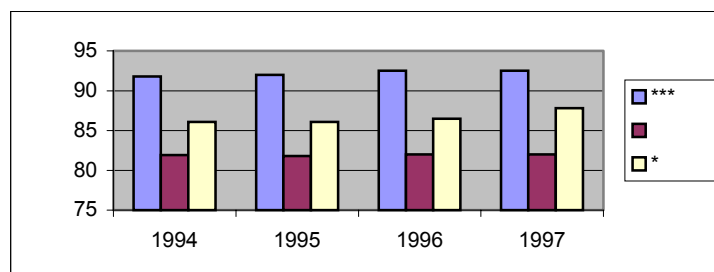
(۲) درصد کل دانش‌آموزان پسر ماهر در نگارش به نسبت کل دانش‌آموزان پسر کلاس ششم

(۳) درصد کل دانش‌آموزان دختر ماهر در نگارش به نسبت کل دانش‌آموزان دختر کلاس ششم

منبع: دایره امتحانات وزارت آموزش و پرورش

نمودار ذیل نیز نشانگر روند روبه رشد مهارت‌های شماری است.

نرخ دانش‌آموزان ماهر در ریاضیات بر مبنای درصد طی سالهای ۱۹۹۴-۱۹۹۷



(۱) درصد کل دانش‌آموزان ماهر در ریاضیات به نسبت کل دانش‌آموزان کلاس ششم

(۲) درصد کل دانش‌آموزان پسر ماهر در ریاضیات به نسبت کل دانش‌آموزان پسر کلاس ششم

(۳) درصد کل دانش‌آموزان دختر ماهر در ریاضیات به نسبت کل دانش‌آموزان دختر کلاس ششم

منبع: دایره امتحانات وزارت آموزش

همانند سایر مهارت‌ها، عملکرد مثبت دانش‌آموزان مالزیایی در ریاضیات (مهارت‌های عددی) روند

روبه رشدی را نشان می‌دهد. به نحویکه طبق آمار بدست آمده طی سال ۱۹۹۴ بالغ بر ۶۸/۹ درصد از کل

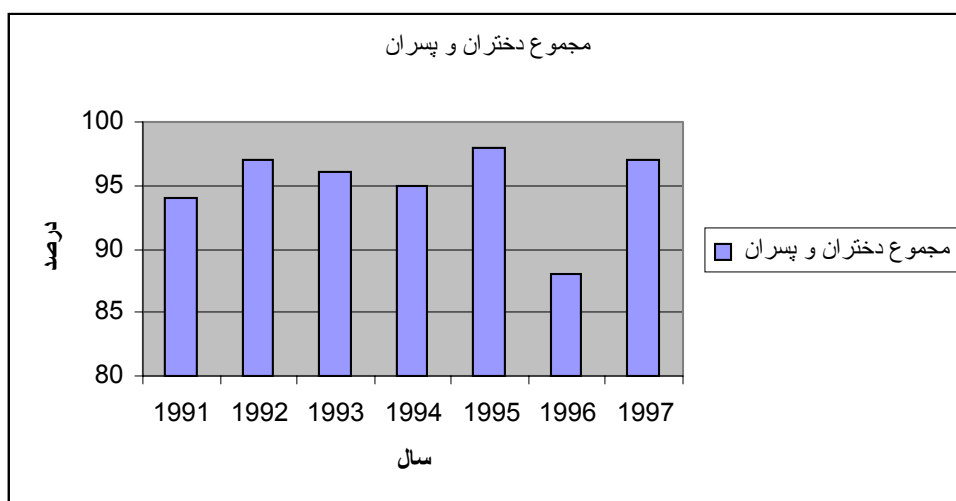


دانش‌آموزان به گذار از سطح علمی تعیین شده در ریاضیات نائل آمده‌اند. عملکرد دانش‌آموزان در علوم تجربی برای نخستین بار طی سال ۱۹۹۷ مورد سنجش واقع گردید. یافته‌ها نشان می‌دهد که در این خصوص طی سالهای ۱۹۹۷ و ۱۹۹۸، ۲/۰ درصد پیشرفت داشته‌ایم. ۳/۷۶ درصد دانش‌آموزان طی سال ۱۹۹۷ و ۵/۷۶ درصد طی سال ۱۹۹۸ به گذار از سطح علمی تعیین شده در علوم تجربی نائل آمده‌اند.

مدارس ابتدایی

دو نوع مدرسه ابتدائی دولتی (مدارس ملی و مدارس چند ملیتی) در کشور مالزی وجود دارد. مدارس ملی به ارائه برنامه‌های آموزشی به زبان مالی مبادرت می‌نمایند. این در حالی است که آموزش در مدارس چند ملیتی یا به زبان "ماندرین" یا "تامیل" است. هر دو نوع این مدارس از طرح جدید مواد آموزشی تبعیت می‌نماید. مطالب درسی سراسری که به‌طور کامل طی سال ۱۹۸۸ تدوین گردیده مستمرا مورد ارزیابی قرار گرفته و به منظور هماهنگی با پیشرفت‌های آموزشی و بر طرف سازی چالش‌های جدید، غنی‌تر و عمیق‌تر می‌گردد.

نرخ ثبت نام خالص دانش‌آموزان مدارس ابتدائی



منبع: سیستم اطلاعاتی مدیریت آموزشی (MOE) وزارت آموزشی



سرمایه گذاری آموزشی

نرخ سرمایه گذاری جاری عمومی در آموزش ابتدایی بر مبنای درصد

سال تحصیلی	نرخ سرمایه گذاری جاری عمومی در آموزش ابتدایی بر مبنای درصد کل سرمایه گذاری عمومی حوزه آموزش A	نرخ سرمایه گذاری جاری عمومی بر آموزش ابتدایی بر مبنای درصد GNP B	سرمایه گذاری جاری عمومی در آموزش ابتدایی بر مبنای درصد GNP و سرانه کل کشور C
۱۹۹۰	۴۰,۶	۱,۸	۱۳,۱
۱۹۹۱	۴۰,۷	۱,۸	۱۳,۲
۱۹۹۲	۴۱,۱	۱,۹	۱۴,۱
۱۹۹۳	۳۹,۴	۱,۸	۱۲,۹
۱۹۹۴	۳۹,۷	۱,۷	۱۲,۶
۱۹۹۵	۳۸,۶	۱,۵	۱۱,۳
۱۹۹۶	۳۹,۳	۱,۷	۱۲,۵
۱۹۹۷	۳۷,۵	۱,۴	۱۰,۸
۱۹۹۸	۳۸,۱	۱,۴	۱۱,۰
۱۹۹۹	۳۶,۵	۱,۴	۱۱,۱
۲۰۰۰	۳۶,۵	۱,۵	۱۱,۳

آمار تحصیلی

در سطح ملی نرخ ورودی های مدارس ابتدایی طی سالهای ۱۹۹۱ تا ۱۹۹۷ بالغ بر ۹۰ درصد بوده است. میزان ورودی ها در این سال ها بیانگر ظرفیت سیستم آموزشی در فراهم نمودن امکان دسترسی به آموزش ابتدایی است. طی سال ۱۹۹۵ شاهد جذب تقریباً صد درصدی دانش آموزان پایه اول در مدارس ابتدایی می باشیم. یک عامل به وجود آورنده این فرایند ممکن است در نتیجه سیاست وزارت آموزش مبنی بر فراهم سازی آموزش همگانی برای کلیه شهروندان مالزیایی باشد. در اوایل دهه ۹۰ شکوفایی فضای اقتصادی کشور باعث مهاجرت افراد از کشورهای همسایه به منظور احراز شغل و شرایط زندگی بهتر گردید. در نتیجه وزارت آموزش ملزم به اجرای تعهدات خود را در جهت فراهم سازی امکانات آموزشی اولیه برای فرزندان مهاجران گردید که البته الزام به اجراء چنین تعهدی با یک سری مشکلات و



دشواری‌هایی نیز همراه بوده است. جدول ذیل که نمایانگر نرخ ثبت‌نام کودکان غیر تبعه مالزی در مدارس ابتدایی است خود بیانگر تعهدات دولت در فراهم سازی آموزش همگانی برای کلیه افراد می باشد.

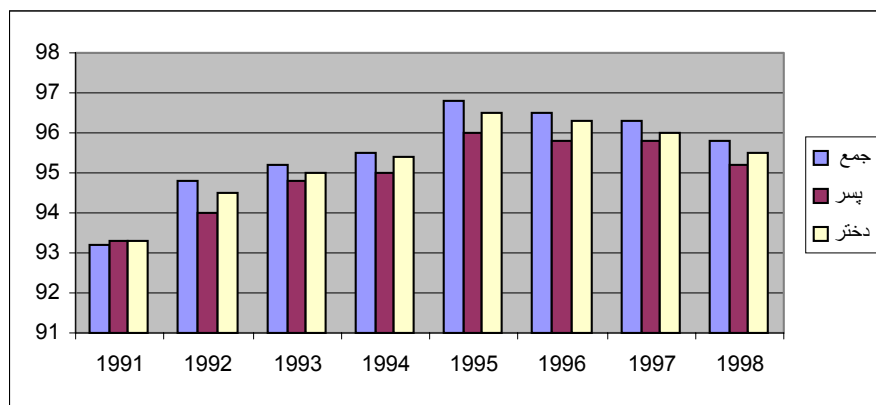
نرخ ثبت نام دانش آموزان خارجی در مدارس ابتدایی طی سال های ۱۹۹۵ تا ۱۹۹۹

سال تحصیلی	میزان ثبت نام
۱۹۹۵	۴۴۳۸۰
۱۹۹۶	۳۷۷۵۰
۱۹۹۷	۳۲۶۴۹
۱۹۹۸	۲۷۷۰۷
۱۹۹۹	۳۰۲۵۸

منبع: آمار آموزشی EPDR

اطلاعات منعکس شده در نمودار ذیل حکایت از برابری نرخ ثبت نام ناخالص با خالص دارد که این بیانگر این واقعیت است که در کشور مالزی از کودکان زیر رده سنی شش سال و بالای شش سال در مدارس ابتدایی ثبت نام به عمل نمی آید.

نرخ ثبت نام ناخالص و خالص دانش آموزان مقطع آموزش ابتدایی بر مبنای جنسیت طی سالهای ۱۹۹۱-۱۹۹۸



منبع: سیستم اطلاعاتی مدیریت آموزشی وزارت آموزش (MOE)

نسبت ثبت نام ناخالص و خالص کل در مقابل جمعیت سنی رسمی

نسبت ثبت نام ناخالص و خالص کل پسران در مقابل جمعیت سنی رسمی پسران

نسبت ثبت نام ناخالص و خالص کل دختران در مقابل جمعیت سنی رسمی دختران



نمودار فوق بیانگر افزایش مداوم نرخ ثبت نامی دانش آموزان مقطع آموزش ابتدایی بین سال های ۱۹۹۱ تا ۱۹۹۵ می باشد. در صد ثبت شده ۹۳ در صد طی سال ۱۹۹۱، ۹۴ در صد طی سال ۱۹۹۲، ۹۵ در صد طی سال ۱۹۹۴ و ۹۶ در صد طی سال ۱۹۹۵ بوده است. این در حالی است که طی سال ۱۹۹۸، کاهش مختصری در نرخ ثبت نامی کودکان ثبت شده است که عوامل بسیاری من جمله تمایل اولیاء به ثبت نام فرزندان شان در مدارس خصوصی و سیاست سخت گیرانه اخیر دولت در باز گرداندن کارگران خارجی به کشور مادری خود نقش داشته اند. با در نظر گرفتن تفاوت های موجود در میان نرخ ثبت نامی دانش آموزان دختر و پسر در نمودار فوق میتوان به سطح بالای حضور دانش آموزان دختر در مدارس آموزش ابتدایی بین سال های ۱۹۹۲ تا ۱۹۹۸ پی برد. تنها طی سال ۱۹۹۱ کاهش مختصری در میزان حضور دانش آموزان دختر نسبت به پسران مشهود بوده است که البته این موضوع نگران کننده نیست چرا که براساس سرشماری به عمل آمده طی سال ۱۹۹۱، کاهش جمعیت سنی بالای شش سال تا یازده سال در میان دختران در قیاس با پسران مشهود می باشد. در این سنین تعداد دانش آموزان دختر (۱۳۱۹۷۰۰ نفر) و تعداد دانش آموزان پسر (۱۳۹۳۸۰۰ نفر) بوده است.

آموزش متوسطه

ساختار آموزشی

تحصیلات دوره متوسطه (دوره ۵ ساله) نیز مختضی دانش آموزان رده های سنی ۱۳ تا ۱۷ سال می باشد . آموزش متوسطه در مدارس مالزی به دو سطح ذیل قابل تقسیم است:

- ۱- سطح آموزش متوسطه مقدماتی (دوره ۱ تا ۳ ساله راهنمائی مختضی سنین ۱۳ تا ۱۵ سال)
- ۲- سطح آموزش متوسطه تکمیلی (دوره ۴ تا ۵ ساله دبیرستان مختضی سنین ۱۶ تا ۱۷ سال)



مقطع مقدمات متوسطه (راهنمایی) در این کشور مدت زمان دو سال به طول می انجامد. در دوره تکمیلی متوسطه غالباً به دروس تخصصی تر پرداخته می شود. در این دوره دانش آموزان در مدارس مختلف به شرح ذیل تحصیل نمایند:

الف: مدارس علوم تجربی و هنرهای زیبا

ب : مدارس فنی حرفه ای

ج : مدارس ملی مذهبی

د : مدارس استثنائی (مختص دانش آموزان نابینا و ناشنوا)

ساختار مقطع متوسطه

تعداد معلمان زن	تعداد کل معلمان	تعداد دختران ثبت نامی	تعداد کل	تعداد مدارس	سال تحصیلی
۳۶۹۶۸	۷۲۴۵۵	۶۹۰۶۲۹	۱۳۶۶۰۶۸	۱۳۲۷	۱۹۹۰
۴۰۰۶۳	۷۶۲۷۳	۶۹۸۰۰۷	۱۳۷۵۸۵۳	۱۳۵۹	۱۹۹۱
۴۲۷۷۷	۸۹۶۸۷	۷۲۵۰۶۹	۱۴۲۴۷۰۰	۱۳۹۵	۱۹۹۲
۴۶۰۷۲	۸۳۹۵۲	۷۶۰۴۷۷	۱۴۹۲۴۶۹	۱۴۰۹	۱۹۹۳
۴۷۸۹۲	۸۶۰۵۲	۷۹۹۷۷۹	۱۵۶۶۹۷۳	۱۴۳۷	۱۹۹۴
۵۰۱۲۹	۸۸۴۰۸	۸۴۵۷۴۷	۱۶۵۱۶۸۴	۱۴۷۶	۱۹۹۵
۵۴۶۰۰	۹۳۹۵۲	۸۹۲۰۳۹	۱۷۳۵۷۵۶	۱۵۲۲	۱۹۹۶



اهداف آموزشی

هدف اصلی مقطع آموزش متوسطه توسعه هر چه بیشتر استعداد و توان دانش آموزان از جنبه های تعادلی، جامع گرا و یکپارچه است. همچنین از نظر فیزیکی (بدنی)، احساسی، روحی و فکری در صدد تربیت افرادی هماهنگ و متعادل با استانداردهای والای معنوی است . از جمله دیگر اهداف اصلی نیز می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

- ۱- افزایش قابلیت زبانی دانش آموزان در جهت تقویت ارتباطات فردی و گروهی آنان
- ۲- تقویت و ارتقاء توانایی فکری دانش آموزان متناسب با تفکر خلاق ، انتقادانه و عقلی آنان .
- ۳- کسب دانش و رشد مهارتهای اصلی و کاربردی دانش آموزان در زندگی روزانه
- ۴- توسعه مهارتهای همسو با حوزه های جدید علمی و توسعه فن آوری
- ۵- رشد و توسعه توانائیها و امکانات دانش آموزان در جهت توسعه فردی و ملی
- ۶- رشد عمیق احساس مسئولیت و آمادگی در راه خدمت به میهن و مذهب
- ۷- حب دانش و تلاش در رسیدن به مدارج بالای علمی
- ۸- آگاهی از اهمیت سلامت توجه به آن
- ۹- افزایش رشد به نقش دانش آموزان و ضریب مقابله با چالشها در زندگی
- ۱۰- تقویت قابلیت و استعداد دانش آموزان در کاربرد زبان مالزیایی (بهاسامالایا) به عنوان زبان ملی و رسمی در تحصیل دانش و کسب وحدت ملی



۱۱- برخورداری از دانش آگاهی در خصوص فرهنگ و تاریخ مالزی

برنامه های آموزشی

دوره متوسطه خود بر ۲ سطح مقدماتی و تکمیلی متوسطه مشتمل می گردد. از جمله مهمترین برنامه های آموزشی سطح مقدماتی متوسطه طی سالهای ۱۹۹۷-۱۹۹۹ میتوان به دروس پایه اعم از زبان باهاسامالایا، زبان انگلیسی، ریاضیات، دروس اسلامی، علوم، مهارتهای زندگی، جغرافیا، تاریخ، آموزش اخلاق، آموزش تربیت بدنی و آموزش هنر، دروس مکمل (زبان چینی، زبان تاملیلی، زبان عربی (مکالمه) و دروس اختیاری (گروه اول) = ادبیات علوم انسانی (دروس ادبیات مالزیایی، جغرافیا، آموزش هنر، زبان عربی (پیشرفته)، گروه ۲ = فنی و حرفه ای (مدیریت، اقتصاد پایه، بازرگانی، علوم کشاورزی، علوم خانه داری، ریاضیات تکمیلی، دروس مهندسی و مکانیک، دروس مهندسی شهرسازی، دروس مهندسی برق و الکترونیک، دروس مهندسی فنی و نقشه برداری، گروه ۳ علوم = (علوم تکمیلی، فیزیک، شیمی، زیست شناسی)، گروه ۴ = دروس اسلامی (عقاید اسلامی، آموزش قرآن مجید و اسلامی، آموزش سیره اسلامی) اشاره نمود.

مقطع مقدماتی متوسطه

نرخ انتقالی دانش آموزان از سطح آموزش ابتدایی به مقدماتی متوسطه بر مبنای درصد

سال	نرخ انتقالی دانش آموزان از کلاس ششم ابتدایی به کلاس هفتم (مقدماتی متوسطه)
۱۹۹۰	۸۶,۶۸
۱۹۹۱	۸۷,۰۳
۱۹۹۲	۸۹,۰۴
۱۹۹۳	۸۹,۴۴
۱۹۹۴	۹۰,۱۶
۱۹۹۵	۹۱,۳۱
۱۹۹۶	۱۰۰,۹۸
۱۹۹۷	۱۰۳,۰۰



مقطع تکمیلی متوسطه

برنامه آموزشی در دوره تکمیلی متوسطه در مدارس فنی و حرفه ای و نظری ارائه می گردد. دانش آموزان بر حسب قابلیت و مهارتشان در LCE در یکی از مدارس تکمیلی تحصیل می نمایند. آموزش تکمیل متوسطه دوره ۲ ساله آموزشی را در بر گرفته و به عنوان آموزش پایه محسوب می گردد. پس از طی دوره ۲ ساله، دانش آموزان به احراز گواهینامه دوره تحت عنوان MCE (گواهینامه امتحان دوره آموزش) در مدارس نظری و گواهینامه آموزش فنی و حرفه ای در مدارس حرفه ای نائل می آیند. نسبت معلمان به دانش آموزان در مراکز تکمیلی متوسطه ۱ به ۱۸ می باشد. طبق آمار بدست آمده طی سال ۱۹۹۶، نرخ دانش آموزان دوره متوسطه بر ۳۴/۸ بالغ می گردد. نرخ افراد ثبت نامی دوره تکمیلی متوسط نیز بر ۶۰/۶ بالغ می گردد.

برنامه های آموزشی

در مراکز تکمیلی متوسطه دروس بر مبنای علاقه و استعداد تحصیلی دانش آموزان ارائه می گردد. دروس اختیاری در ۴ گروه علوم انسانی، فنی و حرفه ای، علوم و دروس اسلامی ارائه می گردد. دروس پایه نیز پس از گذراندن مراحل ابتدایی آن طی دوره مقدماتی متوسطه از جمله دروس پایه می توان به جغرافیا، آموزش هنر و مهارت های زندگی اشاره نمود. زبان های تامیلی و چینی نیز به عنوان دروس اختیاری تکمیلی مطرح می باشند. مدت زمان کل تدریس هفتگی طی دوره تکمیلی متوسطه بر ۲۵/۵ ساعت آموزشی (۱۶۰۰ دقیقه طی ۴۰ جلسه تدریس ۴۰ دقیقه ای) مشتمل می گردد.

اهداف آموزشی

از جمله مهمترین اهداف آموزشی مراکز آموزش متوسطه تکمیلی کشور مالزی می توان به موارد ذیل اشاره نمود:



۱- افزایش نرخ ثبت نامی دانش آموزان از ۱/۶۳ میلیون نفر طی سال ۱۹۹۵ به ۲/۰۴ میلیون نفر

طی سال ۲۰۰۳

۲- تقویت دروس پایه من جمله علوم و ریاضیات به واسطه ارتقاء کیفیت آموزشی، روش تدریس و

افزایش ابزار کمک آموزشی در جهت بهبود عملکرد دانش آموزان

۳- احداث ۲۲۵۰ آزمایشگاه علوم

۴- استخدام ۳۷۵۰ معلم کار آزموده جهت تدریس ریاضیات و علوم

۵- تبدیل مدارس متوسطه حرفه ای به مدارس متوسط فنی در جهت افزایش نرخ ثبت نامی دانش

آموزان مدارس فنی

۶- ارائه آموزش های مهارتی و حرفه ای توسط مدارس متوسطه حرفه ای (STS) در جهت تحت

پوشش قرار دادن دانش آموزان ضعیف تر

۷- تجهیز ۱۱۰ مدرسه آموزش متوسطه به سیستم کامپیوتر طی مرحله نخست توسعه برنامه های

آموزشی

۸- احداث ۹۰ مدرسه متوسط برخوردار از آزمایشگاه کامپیوتر

۹- احداث مدارس متوسطه هوشمند درجهت بهره گیری هرچه بیشتر از امکانات آموزشی کامپیوتری

با تشخیص اهمیت آموزش در جهت ایجاد اقتصادی بر مبنای علم، طرح تاسیس مدارس هوشمند

طی برنامه هفتم توسعه کشور به مورد اجرا گذارده شد. از اجرای طرح فوق تربیت نسل جدیدی از

مالزیاییهای آشنا با IT است که خلاق و نوگرا بوده و به واسطه دسترسی به اطلاعات و بکارگیری ثمر بخش

آن، به ارتقاء و افزایش قابلیت تولید و رقابت اقتصادی کشور نائل آیند.

نخستین پروژه مدارس هوشمند شامل ۹۰ مدرسه جدید هوشمند و بالا بردن امکانات ۸۱ مدرسه

موجود می باشد. با اجراء این پروژه زمینه جهت ایجاد محیط یاد گیری هوشمند فراهم گردیده است.



آمار تحصیلی

نرخ ثبت نامی دانش آموزان مدارس متوسطه (طی سال های ۲۰۰۰-۱۹۹۰)

نرخ افزایش سالیانه پیش بینی شده طی سال های ۱۹۹۵ تا ۲۰۰۰	میزان افزایش سالانه طی سال های ۱۹۹۵ تا ۱۹۹۰	سال ۲۰۰۰	سال ۱۹۹۵	سال ۱۹۹۰	سطح (دوره) تحصیل
۲۵	۴/۱۸	۲۰۰۰۰۰	۱۶۵۱۶۸۴	۱۳۶۶۰۶۸	متوسطه

منبع : سیستم اطلاعاتی مدیریت آموزشی وزارت آموزش - برنامه هفتم توسعه

جدول فوق نشان دهنده افزایش نرخ ثبت نام دانش آموزان در مراکز آموزش متوسطه است. افزایش

نرخ سالانه ۴/۱۸ در صدی و پیش بینی افزایش ۲۵ درصدی دانش آموزان مقطع متوسطه، باز تاب اجرای

موفقیت آمیز سیاست گسترش آموزش اولیه از ۹ سال به ۱۱ سال است.

نرخ مدارس ابتدایی و مقدماتی متوسطه طی سال های ۱۹۹۹-۱۹۹۱

سال تحصیلی	تعداد مدارس	
	ابتدائی	مقدماتی متوسطه
۱۹۹۰	۶۸۲۸	۱۳۲۷
۱۹۹۱	۶۸۵۹	۱۳۵۹
۱۹۹۲	۶۸۹۱	۱۴۰۹
۱۹۹۳	۶۹۱۲	۱۴۰۹
۱۹۹۴	۶۹۳۲	۱۴۳۷
۱۹۹۵	۶۹۹۳	۱۴۷۶
۱۹۹۶	۷۰۵۷	۱۵۱۱
۱۹۹۷	۷۰۹۹	۱۵۴۸
۱۹۹۸	۷۱۳۰	۱۵۶۶
۱۹۹۹	۷۱۵۲	۱۵۸۶

منبع : آمار آموزش EPD



آموزش پیش دانشگاهی

ورود به این مقطع در مدارس دولتی به صورت آزاد و اختیاری نمی باشد بلکه بر اساس آزمونهای ورودی عمومی صورت می پذیرد. تحصیل در این مقطع به آماده سازی دانش آموزان جهت ورود به دانشگاههای دولتی، دانش سراها و دانشگاههای خصوصی، دانشگاههای خارجی برون مرزی و پیوستن به نیروی کار کشور منتهی می گردد.

در کشور مالزی، آموزش های پیش دانشگاهی به دو شکل به شرح ذیل عرضه می گردد:

- آموزش پیش دانشگاهی با مدارک داخلی

- آموزش پیش دانشگاهی با مدارک خارجی

الف : آموزش پیش دانشگاهی با مدارک داخلی

دوره آموزش مذکور که از آن تحت عنوان آموزش ششم متوسطه یاد می گردد، مدت زمان ۲ سال به طول انجامیده و مختص دانش آموزان رده های سنی ۱۹ - ۱۸ سال است.

طی دوره آموزش فوق، دانش آموزان از امکان برخورداری از دروس تئوریک و هنری به طور همزمان در طول ۱۱ سال آموزش، بهره مند می گردند. مدارس متوسطه مالزی مسوولیت آماده سازی، دانش آموزان برای شرکت در امتحانات پیش دانشگاهی را برعهده دارند، از گواهینامه این دوره تحت عنوان (STPM) Sijil Tinggi Pelajaran Malaysia یاد می گردد .

آزمون مذکور که توسط شورای امتحانات مالزی و وزارت آموزش و پرورش مالزی برگزار می گردد، از سوی سندیکای برگزاری امتحانات محلی کمبریج انگلستان (UCLES) تأیید و تصدیق شده و معادل گواهینامه آموزش متوسطه (GCSE) و معادل گواهینامه سطوح " A " این دانشگاه محسوب می گردد. طبق این نظام، از STPM نه تنها به عنوان گواهینامه ورود به دانشگاههای مالزی یاد می گردد بلکه مورد تأیید دانشگاهها و سیستمهای آزمونهای تخصصی جهانی نیز می باشد.



ب: آموزش پیش دانشگاهی با مدارک خارجی

موسسات آموزش عالی خصوصی مالزی، به آماده سازی دانشجویان جهت شرکت در امتحانات دانشگاههای خارجی نظیر (STPM) و جهت اخذ گواهینامه های آکادمیک دانشگاههای خارجی برون مرزی در مقطع پیش دانشگاهی، نظیر سطوح " A " GCE (بریتانیا)، پذیرش دانشگاه South Australian ، پذیرش Western Austrakian برنامه های پذیرش Canadian Matqdaton (Ontario) مبادرت می نمایند . علاوه بر این ، دانشگاههای خصوصی ، دانشگاههای خارجی و دانش سراهای غیر انتفاعی کشور از دروس پیش دانشگاهی برخوردار می باشند که گذراندن آن به آماده سازی دانشجویان جهت ورود به مقطع کارشناسی منتهی می گردد. در نتیجه، در کشور مالزی، آزمون هماهنگ سراسری جهت ورود دانش آموزان به دانشگاههای دولتی و خصوصی وجود ندارد .

آموزش عالی

مقاطع تحصیلی

۱- دوره هایی که منتهی به مدارک Diploma سه سال و Certificate دو سال تحصیل در کالجها و پلی تکنیکها می گردد. همچنین دوره های سه ساله دانشگاهی که منتهی به مدرک Diploma می گردد. اینگونه مدارک معمولاً با گذراندن ۹۰ تا ۱۰۰ واحد (Credit) اخذ می گردد. افرادی که دارای مدرک Diploma و Certificate از کالجها و پلی تکنیکها باشند می توانند وارد دانشگاهها شوند.

۲- Bachelor سه یا چهار سال تحصیل تمام وقت.

این مدرک معمولاً با گذراندن ۱۵۰ تا ۱۸۰ واحد (Credit) اخذ می گردد. یادآوری می گردد که تعداد واحدها در دانشگاههای مختلف یکسان نیست. مدرک دوره Bachelor به دو نوع Honours و Ordinary تقسیم می گردد، و مدرک Honours خود به چهار نوع (First ، ۲ and Second) و Third تقسیم می شود.



۳- اخذ مدرک Post Graduate Diploma (PGD) نیز پس از گذراندن دوره های Diploma در کشور مالزی به مدت یکسال میسر است و در صورت دارا بودن Certificate این دوره ۲ ساله می باشد.

۴-Master جهت ورود به این دوره امتحانی صورت نمی گیرد بلکه دارا بودن مدرک Bachelor با حداقل معدل (۱) Honourse Secind و معرفهای علمی الزامی است. دوره فوق به دو صورت به شرح ذیل ارائه می گردد :

الف- درس و تحقیق (Research Taught Course and)

ب- با تحقیق (By Research) در حالت نخستین دانشجوی پس از گذراندن ۳۰ واحد (Credit) مشتمل ۱۰ واحد پروژه تحقیقاتی موفق به دریافت مدرک Master می گردند.

در حالت By Research کلاس درس وجود نداشته و تنها پروژه تحقیقاتی در قالب ۳۰ واحد درسی ارائه می گردد. در هر دو حالت دانشجویان ملزم به دفاع از رساله تحقیقاتی خود و دریافت مدرک می باشند.

۵-Ph.D. جهت ورود به این دوره برخوردار از معدل بسیار بالای دوره Master الزامی است .

این دوره نیز به دو صورت که در مشابه مقطع Master برگزار می گردد. دانشجویان ملزم به گذراندن حدود ۹۰ واحد (Credit) درسی می باشند. در حالت Taught Course and Research ۶۰ واحد متعلق به دروس است و ۳۰ واحد به پروژه تحقیقاتی و در حالت By Research کلیه ۹۰ واحد بصورت پروژه تحقیقاتی به مرحله اجرا در می آید.

سال تحصیلی دانشگاهی

با توجه به وضعیت مناسب آب و هوا در کشور مالزی ، امکان تحصیل در کلیه ماههای سال فراهم بوده و دانشگاه های کشور به ارائه ۳ ترم تحصیلی در سال به شرح ذیل مبادرت می نمایند :



مدت	تقویم آموزشی	عملکرد
week ۱	۶May-۲۲September ۲۴ June-۳۰ June	ترم اول • استراحت بین ترمی
weeks ۲	۱۹ August-۱ September	• امتحانات
weeks ۳	۲ September-۲۲ September	• تعطیلات ترم اول
week ۱	September-۱۵ December ۱۸ November-۲۴ November	ترم دوم • امتحانات
weeks ۳	۲۵ November-۱۵ December	• تعطیلات ترم دوم
	۱۶December-۴ May ۳ February-۹ February ۳۱ March-۱۳ April ۱۴ April-۴ May	ترم سوم • استراحت بین ترمی • امتحانات • تعطیلات ترم سوم
days ۲		ثبت نام دوره جدید
week ۱	۲۷ & ۲۸ April	روز ثبت نام
days ۲	۲۹ April-۵ May ۳ & ۴ May	

دانشگاهها

با بین المللی تر شدن تحصیلات در جهان ، دانشگاههای مالزی نیز خود را با این روند هماهنگ تر کرده اند. هر یک از دانشگاهها توان رقابتی خاصی را برای خود مهیا ساخته و در نتیجه خود را در مرکز خاصی قرار داده اند. برنامه های درسی هماهنگ با نیروی فعال بازار شکل می گیرند. دروس و برنامه ها متناسب با نیاز و حساس به تغییرات محیط جهانی اند. سیستم آموزشی دانشگاههای مالزی متوجه چالشهای است



که دنیای نوین می طلبد و همچنین متوجه نقشی است که آسیا در آن بازی می کند. نخستین دانشگاه مالزی بنام دانشگاه مالزی در سال ۱۹۴۹ در سنگاپور تأسیس شد. در حال حاضر تعداد ۱۰ دانشگاه ملی و تعدادی دانشگاه خصوصی در کشور مالزی فعالیت دارند که جوابگوی ۱۶,۶٪ گروه سنی دانشگاهی را کشور می باشد. هدف اصلی مراکز آموزش عالی مالزی دستیابی به افزایش قابل توجهی در نرخ فارغ التحصیلان (۵۰٪ تا سال ۲۰۰۳) در جهت پاسخگویی نیازهای اهداف توسعه آتی کشور می باشد.

پذیرش تحصیلی

جهت ورود به دانشگاههای مالزی دانش آموزان ملزم به گذران دوره یک ساله دیگری و حضور موفقیت آمیز در امتحانات آخر سال مدرک (Malaysia Higher School Certificate STPM) دیپلم متوسطه مالزی می باشند. این مدرک مشابه مدارک A Levels در نظام آموزشی انگلستان است. دارندگان مدرک SPM می توانند در کالجها و پلی تکنیکها و دارندگان مدرک STPM در دانشگاهها ادامه تحصیل دهند. همانگونه که قبلاً نیز به آن اشاره گردید، جهت ورود به دانشگاههای مالزی گذراندن موفقیت آمیز (STPM) حداقل معدل در دو درس با معدل خوب الزامی می باشد. دیپلم متوسطه کشورهای مختلف و یا حداقل نمره قبولی در دو درس از امتحانات A-Level نظام آموزشی انگلستان جهت ورود به دانشگاهها مورد قبول می باشد. واحد مرکزی Central Unit وزارت آموزش Ministry of Education بر اساس معدل امتحانات STPM سوابق کلیه متقاضیان ورود به دانشگاهها را بررسی نموده و در خصوص پذیرش، رشته تحصیلی و دانشگاه تصمیم گیری می نماید. به طور کلی می توان گفت که داوطلبان تحصیل در دانشگاه های مالزی ملزم به برخورداری از شرایط ذیل می باشند:

الف- برخورداری از مدرک پیش دانشگاهی

ب- توانایی پرداخت هزینه های تحصیل در دانشگاه مالزی و اقامت در کشور مالزی حداقل به مدت ۳ سال



ج- برخورداری از پاسپورت معتبر با حداقل ۵ سال اعتبار

پذیرش دانشجویان خارجی

مؤسسات آموزش عالی مالزی در پذیرش دانشجویان توانا به دانشگاه از انعطاف پذیری بسیار بالایی برخوردار می باشند. در واقع در این دانشگاهها هیچ گونه آزمون ورودی خاص جهت ارزیابی یا گزینش دانشجویان وجود نداشته و نمرات امتحانات نهایی برای ورود به دانشگاهها ملاک می باشد.

در مقابل، دانش سراها و دانشگاههای غیر انتفاعی، به گزینش دانشجویان به واسطه برگزاری امتحانات گوناگون نیاز، SPM، سطح " ۵ " GCSE، SAM (استرالیا) CPU (کانادا)، SMU۳ اندونزی و مبادرت می نمایند. دانشجویان فوق ملزم به گذراندن دوره پیش دانشگاهی و دیگر برنامه های ویژه رشته تحصیلی خود می باشند. در این سطح، مؤسسات آموزش عالی، گواهینامه یا دیپلم اعطاء می نمایند.

گواهینامه های مذکور، عمدتاً توسط مراکز آموزشی خصوصی و دولتی مؤسسات آموزش عالی با بودجه دولتی دانشگاههای دولتی، دانشگاههای فنی، و کالج های دولتی و یا مؤسسات آموزش عالی با بودجه خصوصی کالج های خصوصی، دانشگاههای خصوصی، شعبات دانشگاههای خارجی مختصی دانشجویان خارجی و مالزیایی به فارغ التحصیلان اعطا می گردد. اصلی ترین نقش مؤسسات آموزش عالی، مهیا سازی نیروی کار ماهر و کاردان و برخوردار از مهارت ها، معلومات، و شایستگی های اخلاقی و رفتاری مناسب در جهت برآورده سازی نیازهای مختلف عصر تکنولوژی پیشرفته می باشد. علاوه بر این، مؤسسات آموزش عالی، به پرورش نیروی انسانی کارآمد جهت پیشبرد امور تحقیقاتی و توسعه به واسطه ارائه خدمات مشاوره ای مبادرت می نمایند. مؤسسات آموزش عالی خصوصی نیز، از نقشی کلیدی در جهت برآورده سازی نیازهای آموزش عالی دانشجویان بومی و دانشجویان خارجی برخوردار می باشد. در حال حاضر بالغ بر ۱۵۰۰۰ دانشجوی خارجی در مؤسسات آموزش عالی خصوصی کشور به تحصیل اشتغال دارند.

آموزش عالی دولتی تحت نظارت وزارت آموزش عالی



آموزش عالی دولتی از انواعی به شرح ذیل برخوردار می باشد :

آموزش در کالج

آموزش فنی و مهندسی

آموزش علوم انسانی و نظری

آموزش در کالج

(۱) کالج‌های دولتی

تحصیل در دانش سراهای عالی، بویژه آن دسته از دانش آموزانی است که به اتمام مقطع متوسطه نائل آمده و درصدد برخورداری از آموزشهای جامع‌تر و دریافت مدارج تحصیلی بالاتر، می‌باشند. مدرک ورود به این کالج‌ها، SPM یا مدرکی معادل آن می‌باشد. تحصیل در این نوع کالج‌ها به صورت تمام وقت بوده و دانشجویان پس از دو سال به اخذ مدرک دیپلم نائل می‌آیند. از جمله مهم‌ترین کالج‌های دولتی مالزی می‌توان به، کالج تانکو عبدال رحمان (TARC) اشاره نمود، که در ۲۴ فوریه سال ۱۹۶۹ تأسیس شد.

(۲) کالج‌های فنی و حرفه ای

کالج‌های فوق که از سال ۲۰۰۱ آغاز به کار نمودند، علائق و حقوق ملی را سر منشأ فعالیت خویش قرار داده و بدین ترتیب محیطی بسیار مناسب جهت پیشرفت شایستگی‌های فردی و متمر ثمر برای جامعه و ملت مهیا نموده اند برنامه‌های آموزشی مؤسسات فوق بر اساس آماده سازی شرکت‌کنندگان جهت تحصیل در مقاطع بالاتر آموزشی طراحی شده و آنان را به مهارت‌های گوناگون مجهز می‌نماید. گذراندن دوره‌های آموزشی در این قبیل مؤسسات به هر ۲ صورت تمام وقت و پاره وقت امکان پذیر می‌باشد. به طور کلی، مدرک مورد نیاز جهت گذراندن تمام وقت دوره آموزشی در این مؤسسات، SPM می‌باشد، و این در حالی است که دوره‌های پاره وقت منحصرأ به پذیرش شهروندان مالزیایی می‌پردازد که قادرند به زبان ملی خود، "باهاسا" بخوانند و بنویسند .



۲) آموزش فنی و مهندسی

در حال حاضر بالغ بر ۱۳ دانشگاه فنی در کشور مالزی وجود دارد که تحت پوشش وزارت آموزش و عالی کشور فعالیت می نمایند. این دانشگاهها توسط سازمان مدیریت دانشگاههای فنی مدیریت و نظارت می گردند.

۳) آموزش علوم انسانی و نظری

در کشور مالزی، بالغ بر ۱۶ دانشگاه دولتی و یک دانشگاه بین المللی به آموزش دانشجویان دوره های کارشناسی، کارشناسی ارشد و دکتری (PHD) مبادرت می نمایند. مدرک مورد نیاز جهت ورود به این دانشگاهها جهت گذراندن دوره کارشناسی، مدرک STPM یا مدارک مشابه دیگر دانشگاهی است. بودجه کلیه ۱۶ دانشگاه دولتی و دانش سراهای دولتی توسط دولت تأمین می گردد . در تمامی دانشگاههای دولتی کشور مالزی، به جز دانشگاه اسلامی بین المللی، دوره های آموزشی کارشناسی برای تمامی دانشجویان بومی دایر می باشد این در حالی است که برای دانشجویان خارجی منحصراً دوره های کارشناسی ارشد دایر می باشد.



نرخ دانشگاهها و کالج های دولتی کشور مالزی

نام	تاریخ تأسیس	مکان
دانشگاه مالایا (UM)	۱۹۶۲/۱/۱	کوالالمپور
دانشگاه سنز (USM)	۱۹۶۹/۶	پنانگ
دانشگاه کبانگ سانگ (UKM)	۱۹۷۰/۵/۱۸	سلانگور
دانشگاه فنی (UTM)	۱۹۷۲/۳/۱۴	جوهور
دانشگاه پترا (UPM)	۱۹۷۱/۱۰/۴	سلانگور
دانشگاه اوتارا (UUM)	۱۹۸۴/۲/۱۶	کدا
دانشگاه ساراواک (UNIMAS)	۱۹۹۲/۱۲/۲۴	ساراواک
دانشگاه صبا (UMS)	۱۹۹۴/۱۱/۲۴	صبا
دانشگاه پن دی دی کان سلطان ادريس (UPSI)	۱۹۹۷/۲/۲۴	پراک
دانشگاه فنی مارا (UITM)	۱۹۹۹/۸/۲۶	سلانگور
دانشگاه کولجی اسلام (KUIM)	۱۹۹۸/۳/۱۳	کوالالامپور
دانشگاه فنی کولجی ستردان (KUSTEM)	۱۹۹۹/۷/۱۵	ترنگانو
دانشگاه فنی کولجی تان حین آن (KUITTHO)	۲۰۰۰	جوهور
دانشگاه فنی کولجی کیانگ سان (KUTKM)	۲۰۰۰/۹/۲۰	ملاکا
دانشگاه کولجی کجوروتران اوتارا (KUKUM)	۲۰۰۲	پرلیس
دانشگاه کولجی کجوروتران و دانشگاه فنی (KUKTEM)	۲۰۰۲	پهانگ
دانشگاه اسلامی بین المللی مالزی (IIUM)	۱۹۸۳/۵/۱۰	سلانگور

اقدامات آموزشی

آموزش سکویی استوار است که از طریق آن ملت مالزی توانسته اند یکی از سریعترین اقتصادهای رشد یابنده شرق آسیا را پایه ریزی نمایند. امروزه توجه ها معطوف به امر آموزش عالی شده تا این کشور به مرکز آموزشی برتر منطقه تبدیل گردیده از آموزش به عنوان محصول صادراتی این کشور بهره گیری نماید. کشور مالزی از جمعیتی جوان و پرشور برخوردار است که بالقوه ظرفیت بالایی برای کسب دانش و علوم دارند توانایی جوانان مالزیایی در کسب تکنولوژیهای جدید موجب گشته تا این کشور بتواند در توسعه تکنولوژی و علوم جهانی در قرن آینده پیشگام باشد. کشور مالزی از بالاترین نرخهای باسوادی در جهان



(۹۳٪) برخوردار است که این درصد نشانگر اهمیت زیاد آموزش در این کشور است که برکسب دانش و آموزش که یکی از اساسی ترین خصوصیات روح آسیایی است، معطوف گردیده است. با وجود اینکه تحصیلات اجباری نمی باشد. با این حال از ۹۹٪ از کل کودکان رده سنی ۶ سال در مدارس ابتدایی ثبت نام به عمل آمده و ۹۲٪ از دانش آموزان نیز به سطح بالاتر مقدماتی متوسطه (راهنمایی) راه می یابند.

سیستم آموزشی مالزی، جوانان را چنان با مهارت و دانش مجهز کرده که آنها قادر به تحصیل در بهترین دانشگاههای جهان می باشند. تأکید مؤکد برکسب دانش و مهارت پایه که طی دوران آموزشی به واسطه روشهای جدید آموزشی و یادگیری تقویت می گردد. هر یک از دانش آموزان را قادر می سازد تا استعداد ویژه خود را بیابد. جهت نیل به بالاترین سطوح آموزشی، وزارت آموزش و پرورش مالزی از معلمان چه در مدارس و چه در دانشگاهها به عنوان محور اصلی آموزش یاد می نماید. محتوای دروس و امکانات شغلی بنحوی طراحی شده اند که کشور مالزی را به مرکزی برای کارشناسان آموزش و پرورش مبدل سازند. این کارشناسان نه تنها مسئول آموزش مهارتهای خاص به مردم در محدوده زمانی خاصند بلکه به تقویت قابلیت و اعتماد مردم در امر یادگیری و انطباق با یافته های جدید مبادرت می نمایند. آنان وظیفه و مأموریت دارند تا کارگران تحصیل کرده آموزش دهند. چرا که در این صورت کارگران نه تنها منبع نیروی انسانی ملی با قدرت جذب و تسلط بر تکنولوژی های جدید و جدید التأسيس به شمار می آیند، بلکه از قابلیت ابداع و انعطاف پذیری بیشتری برخوردار می گردند. موسسه Aminddin Baki، موسسه ملی مدیریت آموزشی، مسئول توسعه فنی مدیران، سرپرستان آموزشی، معلمان و پرسنل مدارس سرتاسر کشور و مناطق مختلف کشور است.

ارزشیابی مدارک تحصیلی

۱- کلیه مدارک Diploma و Certificate یا ۳ ساله منجر به اخذ مدرک Bachelor نمی گردد.



پس از دیپلم متوسطه کاردانی ارزشیابی می گردد.

۲- مدارک Diploma به همراه Post Graduate Diploma (PGD) در مجموع کارشناسی ارزشیابی می گردد.

تبصره ۱: در صورت دارا بودن مدرک Bachelor برای مدرک PGD فقط صحت صدور تایید می گردد.

۳- مدارک Bachelor پس از دیپلم متوسطه کارشناسی ارزشیابی می گردد.

۴- مدارک Master با شرط برخورداری از مدرک کارشناسی، به عنوان کارشناسی ارشد ارزشیابی می گردد.

۵- مدارک Ph.D با شرط برخورداری از کارشناسی ارشد به عنوان دکترای ارزشیابی می شود.

تبصره ۲: در صورتیکه مدارک دکترا بدون تحصیل در مقطع کارشناسی ارشد Master و پس از دریافت مدرک کارشناسی Bachelor اخذ گردد، در ذیل ارزشنامه جمله (این تحصیلات پس از اتمام دوره کارشناسی انجام شده است) قید می گردد.

۶- کلیه مدارک دانشگاهی که به صورت مکاتبه ای ، ترددی و غیر حضوری اخذ گردد غیر قابل ارزشیابی است.

پژوهش و تحقیقات

اهداف آموزشی

در راستای توجه مقوله پژوهشی و تحقیقات کمیته هماهنگ کننده تحقیقات آموزشی مالزی تأسیس شد. تحقیقات در کشور مالزی محدود به ابعاد تئوری و عملی نگردیده، بلکه عمدتاً بر بررسی سیاستهای آموزشی معطوف گردیده است. از این رو تلاش بر این است تا عنوان و حیطه های مطالعاتی در راستای



نیازهای آموزشی جاری کشور باشد. تخصصی با کمک مالی به حوزه تحقیقات آموزشی از بودجه مالی و بین المللی، دریافت گزارشات تحقیقاتی و تشخیص طرحهای مناسب جهت ارائه یافته های تحقیقاتی، انتشار یافته ها و پیشنهادات به آژانسهای و دپارتمانهای آموزشی دولتی، ادارات ناحیه ای آموزشی و مدارس از طریق سمینارها و کارگاهها، سیستم آموزش فردی در کلاس درس بهبود یافته است. هدف زیر بنایی پژوهش تحقیقات آموزشی در کشور مالزی، همگانی سازی آموزش و فراهم سازی فرصت یکسان برای کلیه دانش آموزان مالزیایی جهت برخورداری از امکانات لازم در تحقیق و پژوهش و کسب صلاحیت کافی در این راستاست. طبق آمار بدست آمده طی سالهای ۱۹۹۵ و ۱۹۹۶ به ترتیب بالغ بر ۱۰۱ و ۵۹۱ کار تحقیقاتی در مراکز تحقیقی کشور به مورد اجرا در آمده است.

توسعه فناوری

در بسیاری از کشورهای پیشرفته از قبیل آمریکا، شرکت های فعال در زمینه فناوری، در نتیجه برقراری همکاری نزدیک میان مراکز تحقیقاتی و شرکت های تولیدی توسط برنامه های مراکز رشد فناوری (TIP: Technology Incubation Program) تشکیل یافته اند. نمونه بارز این برنامه ها را در دانشگاه استنفورد و سیلیکان ولی می توان مشاهده نمود. برنامه های مراکز رشد فناوری با کمبودهایی مواجه است که الگوبرداری از آنها برای کشورهای در حال توسعه را با مشکل روبرو می سازد. واگذاری فضا به مؤسسات به عنوان مهمترین و بعضاً تنها روش ارائه خدمات و عدم نظارت و هدایت مؤسسات از جمله کاستیهای TIP به شمار می آید.

شرکت توسعه فناوری مالزی که یک شرکتی وابسته به دولت است، به پیگیری برنامه توسعه فناوری خوشه ای (Technology Development Cluster Program(TDCs) را در جهت ایجاد واحدهای تولیدی براساس دانش نوین مبادرت می نماید.



این برنامه دارای معیارهای خاصی می باشد که از آن جمله می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

- ۱- ارتباط رسمی و عملی با دانشگاهها
- ۲- تشویق به تشکیل واحدهای تجاری وابسته به تکنولوژی نوین مستقر در پارک ها و یا مراکز رشد.
- ۳- تشویق به تشکیل واحدهای تجاری براساس تجربیات تحقیقاتی و تخصص های موجود در دانشگاه و منطقه
- ۴- ایجاد ارتباط نزدیک تر و درک متقابل میان دانشگاه و حوزه صنایع
- ۵- ایجاد منبع درآمد مطمئن برای دانشگاه ها
- ۶- اعطای مسئولیت دریافت مشاوره کارشناسی در جهت توسعه تجارت و فناوری از دانشگاه میزبان به شرکت های توسعه فن آوری.

از جمله مهمترین خصوصیات برنامه TDC می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

- ۱- بهره گیری از ساختارهای و امکانات موجود
 - ۲- حضور در کنار دانشگاهی
 - ۳- استفاده از امکانات و اساتید دانشگاهی
 - ۴- هزینه های پایین
 - ۵- ساختار انعطاف پذیر و ساده
- فعالیت های شرکت توسعه فناوری مالزی در جهت اجرای برنامه TDC به کسب شده مهارت های مختلفی در این شرکت های توسعه فن آوری منجر گردیده است، که از آن جمله می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

- ۱- ایجاد و توسعه مراکز رشد فناوری نوین



۲- ارائه مشاوره در جهت ایجاد مراکز رشد فن آوری

۳- مشاوره در زمینه ایجاد واحدهای تولیدی

۴- انتقال فناوری در زمینه‌های بیوتکنولوژی، مواد پیشرفته، فناوری اطلاعات

۵- ارزیابی فناوری

۶- مدیریت سرمایه

برنامه توسعه فناوری خوشه‌ای (TDCs) بستری مناسب جهت برقراری ارتباط میان دانشگاهها و واحدهای تولیدی کشور مالزی را فراهم آورده است. در این راستا دولت مالزی اهمیت این مسئله را کاملاً درک نموده و با تخصیص بودجه ۵۰ میلیون دلاری به آن از این برنامه حمایت می‌نماید. در حال حاضر برنامه TDC مهمترین ابزار حمایتی در ایجاد شرکت‌های جدید در زمینه فناوری در کشور مالزی بشمار می‌آید. پارک‌های علمی - تحقیقاتی نقش مؤثری در توسعه علم و فناوری و در نتیجه توسعه اقتصادی در کشورهای پیشرفته و کشورهای در حال توسعه ایفا نموده‌اند. مقایسه آمار ایجاد پارک‌ها طی یک دهه گذشته نشان می‌دهد که کشورهای مختلف توجه خاصی به موضوع معطوف داشته‌اند. به عنوان نمونه کشور چین تعداد پارک‌های علمی خود را در طول ۴ سال (از سال ۱۹۹۶ تا سال ۲۰۰۰) از ۸ پارک به ۵۳ عدد افزایش داده است. از جمله مهمترین دستاوردهای اصلی پارک‌های علمی در جهت رشد اقتصادی کشور مالزی می‌توان به موارد ذیل اشاره نمود:

کمک به توسعه علم و فناوری از طریق برقراری ارتباط میان واحدهای تولیدی و مؤسسات تحقیقاتی برطرف سازی مشکلات حوزه صنایع و واحدهای تولیدی و حمایت از آنها در جهت بهره‌گیری از

فناوری نوین

کمک به ایجاد مؤسسات متوسط و کوچک تولیدی



ساختار پارک‌های علمی و تأکید آنها بر تحقیقات و یا تولید در میان کشورها متفاوت است. پارک‌های علمی در شرق آسیا تأکید بیشتری بر ایجاد واحدهای تولیدی دارند که این ناشی از شرایط خاص این قبیل کشورها و توجه آنها به کاستی‌های پتانسیل‌های موجود می‌باشد. بهره‌گیری از تجربیات کشورهای دیگر به خصوص کشورهای آسیایی که از لحاظ موقعیت‌های سیاسی، اجتماعی، اقتصادی و فرهنگی و سطح علم و فناوری به کشور مالزی نزدیک‌تر می‌باشند، در امر سیاست‌گذاری در زمینه علم و فناوری بر این کشور مفید واقع می‌گردد.

آموزش فنی و حرفه ای

انواع مدارس

۱- مدارس فنی متوسطه که در آن آموزش عمومی (پایه) و دروس فنی به دانش آموزان ارائه میگردد تا بتوانند آموزش عالی در رشته فنی را دنبال کرده و به حرفه متناسب با رشته تحصیلی خود دست یابند. از جمله مهمترین اهداف مدارس مذکور می‌توان به ارائه تکنیک و دانشگاه ، ارائه آموزش فنی و علمی به دانش آموزان مستعد و علاقه مند و بالابردن سطح و استاندارد نیروی کار مجرب در جهت آشنا سازی آقای با نیازهای صنعتی کشور اشاره نموده مانند مدارس نظری دانش آموزان این مدارس نیز نیاز هنر گذراندن دروس پایه باشند . مدت زمان کل دوره آموزشی مدارس فوق ۲۸ ساعت (معادل ۱۶۸۰ دقیقه) مشتمل بر ۴۲ جلسه تدریس ۴۰ دقیقه ای می باشد . طبق آمار بدست آمده طی سال ۱۹۹۷، نرخ دانش آموزان ثبت نامی مدارس مذکور بر ۱۶۸۵۳ نفر بالغ می گردد.



۲- مدارس حرفه ای : دانش آموزان پس از گذرداندن مقطع آموزش مقدماتی متوسطه به این مدرسه مدارس را می یابند. از جمله مهمترین اهداف آموزشی مدارس فوق می توان به تأمین نیروی انسانی فنی برای بخشهای صنعتی و تجاری، در نظر گرفتن برنامه ریزی دولت و شخص متنا سب با نیاز های ضروری و تحولات بخش صنعتی حال و آینده ، ایجاد مو سسه ای جهت جذب فنون و مهارتها جهت آموزش دهی اشاره نمود. در مدارس فوق ۲ جنبه (آموزش حرفه ای عمومی یا گواهینامه آموزش حرفه ای و آموزش آماده سازی دانش آموزان جهت اخذ گواهینامه مهارتهای مالزی که توسط شورای ملی آموزش حرفه ای اعطا می گردد، مد نظر است. مدارس حرفه ای همچنین دوره های پاره وقت تخصصی برای متصدیان دوره اخذ گوا هینامه صلاحیت آموزشی در مالزی در نظر می گیرد تا مهارتهای را در حیطه ها دنبال نمایند. طبق آمار بدست آمده در سال ۱۹۹۷ مدت زمان کل دوره آموزشی مدارس حرفه ای در هفته ۴۸ جلسه آموزش ۳۵ دقیقه ای مشتمل می گردد. نرخ افراد ثبت نامی این مدارس نیز بر ۲۸۰۳۸ نفر بالغ می گردد.

اهداف آموزشی

از جمله مهم ترین اهداف مراکز پلی تکنیک که نیاز بازار به نیروی کار ماهر را وجه همت و فعالیت خود قرار داده اند می توان به موارد ذیل اشاره نمود :

۱- فراهم سازی آموزش جامع و گسترده برای دانش آموزان مدارس تکمیلی متوسطه در جهت فراهم شدن زمینه لازم برای تحصیل آنان در رشته های فنی و مهندسی.

۲- فراهم سازی آموزش های فنی یا حرفه ای آزاد مربوطه و بالا بردن سطح مهارت های پایه

۳- افزایش هم کاری با بخش های خصوصی و یا دولتی از طریق خصوصی سازی تدریجی و انجام

تحقیقات و برنامه های تکمیلی



مراکز آموزش حرفه‌ای در جهت برطرف نمودن نیازهای جوانان فاقد شغل محروم از مدرسه تاسیس گردیده است. این مراکز که توسط سازمان‌های مختلف دولتی ایجاد گردیده، به فراهم سازی و ارائه برنامه های آموزش رسمی و غیر رسمی به جوانان و بزرگسالان رده های سنی بالای پانزده سال تا ۴۰ سال مبادرت می نمایند. هدف اصلی مراکز فوق تعلیم فنی شرکت کنندگان در جهت اشتغال آنان صنایع گوناگون و یا برخورداری از مشاغل آزاد می باشد. مراکز فوق هم‌چنین زمینه‌های لازم جهت هم‌نوائی افراد تحت آموزش با منافع ملی را فراهم می‌سازند.

از جمله مهم ترین اهداف این قبیل برنامه‌ها می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

- ۱- فراهم سازی نیروی کار ماهر بر اساس نیاز بخش صنایع کشور
- ۲- بالا بردن مهارت‌های کارگران صنعتی در جهت مشارکت مؤثر آنان در رشد ملی
- ۳- فراهم سازی موقعیتی برای جوانان محروم از مدرسه از طریق مهارت‌های سیستماتیک و آموزش‌های حرفه‌ای
- ۴- دسترسی فزاینده خانوارهای مالزیایی به دانش، مهارت‌ها و صلاحیت‌های لازم جهت برخورداری از زندگی بهتر

راهبردهای آموزشی

اصلی ترین راهبردی که به منظور افزایش مشارکت جوانان و بزرگسالان در توسعه ملی تعیین شده است، آموزش آنان در مراکز فنی و حرفه‌ای است. از طریق این برنامه‌ها، جوانان و بزرگسالان به تجربه آموزش‌های مورد نیاز حوزه صنایع نائل آمده و با محیط کاری آشنایی می یابند. بنابر پیش بینی های به عمل آمده انتظار می‌رود که از طریق برگزاری چنین برنامه‌هایی، جوانان و بزرگسالان مالزیایی با بهره گیری از حداکثر توانایی‌ها و شایستگی‌های خود به تبدیل کشور مالزی به کشوری توسعه نیافته تا سال ۲۰۲۰ اهتمام ورزند. از جمله مهمترین منابع تامین کننده و سازمان‌هایی دولتی مجری این قبیل برنامه ها



می توان به وزارت آموزش و پرورش (MOE)، وزارت منابع انسانی (MOHR)، وزارت کشاورزی (MOA)، وزارت توسعه مناطق روستایی (MOHR) و وزارت جوانان و ورزش (MOYS) اشاره نمود.

تلاش های دولت نیز با شرکت فراینده سازمانهای خصوصی حوزه آموزش در این خصوص تکمیل می کرد. در این راستا به منظور افزایش مشارکت بخش خصوصی در برنامه های آموزشی، اقداماتی در قالب تاسیس صندوق توسعه منابع انسانی به اجرا در آمد. گفتنی است که صندوق مذکور توسط وزارت منابع انسانی در سال ۱۹۹۳ تاسیس گردید. استانداردها و کیفیت برنامه های آموزشی از سوی هیات تعیین صلاحیت مراکز آموزش ملی صنعتی و تجاری حفظ و تضمین می گردد. گفتنی است که اعضای هیات مذکور خود توسط شورای مشورتی ملی حوزه آموزش صنعتی تعیین می گردد. هیات مذکور عهده دار مسئولیت تهیه استاندارد های تجاری و مورد استفاده برنامه های آموزشی می باشد. همچنین بر بازنگری و بهبود برنامه های آموزشی نظارت دارد.

آموزش مهارت های پایه

طبق آمار بدست آمده، جمعیت جوان کشور مالزی شامل گروه سنی ۱۵ تا ۲۴ سال، ۲/۲ درصد افزایش سالیانه داشته و از ۴/۰۴ میلیون نفر طی سال ۱۹۹۵ به ۴/۳ میلیون نفر طی ۱۹۹۸ بالغ گردیده است. در این راستا طرح پیشرفت جوانان با هدف القاء ارزش های مثبت و فراهم سازی مهارت های پایه آنان به مورد اجرا گذارده شد. بدین منظور طی سال ۱۹۹۷ "خط مشی ملی جوان" مورد بررسی واقع شد تا به پیشرفت مهارت ها و مشاغل آزاد و تقویت شخصیت و ارتباطات اجتماعی و توسعه همکاری های بین المللی منتهی گردد. برنامه های آموزش مهارت های پایه جوانان محروم از برنامه های آموزشی همچنان توسط مؤسسات آموزش مهارت خصوصی و دولتی اجرا می گردد. در حال حاضر طی برنامه هفتم بالغ بر ۴۰۷۲ نفر در رشته های گوناگون شامل مهمان داری و هتل داری IT در انستیتوهای ملی آموزش



مهارت جوانان (IKBN) Institut Kemahirem Belia Negara آموزش می‌بینند. ۱۲۰۰۰ جوان مالزیایی نیز در دوره‌های آموزش کوتاه مدت مشاغل گوناگون که توسط MOES برگزار می‌گردد، حضور یافته‌اند. وزارت جوانان و ورزش مالزی (MOYS) عهده دار مسئولیت سرپرستی مراکز آموزشی ارائه دهنده آموزش مهارت‌های شغلی در ابعاد وسیعی می‌باشد. علاوه بر این کشور مالزی در قالب برنامه هفتم توسعه ملی به تعداد ۸۵ تأسیس مرکز دیگر آموزش مهارت‌های حرفه‌ای مبادرت نمود.

نرخ مراکز تحت نظارت و مدیریت وزارت جوانان و تربیت بدنی مالزی

نرخ ثبت نام	تعداد مراکز
۲۰۵	۱
۳۷۷۲	۶

منبع: وزارت جوانان و فعالیت‌های ورزشی

علاوه بر وزارت جوانان و تربیت بدنی، وزارت توسعه مشاغل آزاد نیز به تأسیس چندین مؤسسه مهارت حرفه‌ای با همکاری سازمان‌های خارجی مبادرت نموده است. گفتنی است که مؤسسات فوق به ارائه رشته‌هایی را در سطح دیپلم مبادرت می‌نمایند. در ضمن وزارت مذکور به، فراهم سازی آموزش مهارت‌های اولیه و پایه برای جوانان روستایی مبادرت می‌نمایند.

نرخ ثبت نامی مراکز آموزش مهارت‌های حرفه‌ای تحت نظارت و مدیریت وزارت توسعه کار آفرینی طی سال ۱۹۹۹

نرخ ثبت نامی	تعداد مراکز	مؤسسات
۲۲۷	۱	(GMI)مؤسسه آلمان - مالزی
۳۶۰	۱	(BMI)مؤسسه انگلستان - مالزی
۵۸۰	۱	(MFI)مؤسسه فرانسه - مالزی

منبع: وزارت توسعه

تعداد ۹ مؤسسه آموزش صنعتی و یک مرکز آموزش مهارت‌های پیشرفته، تحت نظارت و مدیریت وزارت منابع انسانی به فعالیت می‌پردازند. علاوه بر این طی برنامه هفتم توسعه ۵ مؤسسه آموزش صنعتی جدید (IT IS) و ۵ مرکز تکنولوژی پیشرفته (ADTEC) از جمله مؤسسه فنی ژاپن- مالزی (JMTI) آغاز به



فعالیت نمودند. با فراهم شدن تسهیلات فوق تا سال ۲۰۰۰، ظرفیت پذیرش مراکز آموزشی حرفه ای از افزایش قابل توجهی برخوردار گردید. برخورداری از تمامی امکانات و تجهیزات از جمله ویژگی های مراکز مذکور می باشد. وزارت منابع انسانی همچنین درصدد افزایش ظرفیت و تقویت تسهیلات و امکانات موجود مؤسسات آموزشی صنعتی کشور بوده است به نحویکه تا سال ۲۰۰۰، از ظرفیت لازم جهت آموزش ۱۷۰۰۰ کارآموز تمام وقت در کارگاه های بزرگ و چند منظوره برخوردار بوده است.

نرخ ثبت نامی آموزش فنی حرفه ای تحت نظارت و مدیریت وزارت منابع انسانی

سال	ITL (۹ مرکز)	CLAST (۱ مرکز)
۱۹۹۲	۲۳۷۰	۲۳۰۵
۱۹۹۳	۲۱۵۵	۲۴۱۵
۱۹۹۴	۲۵۶۲	۲۵۸۸
۱۹۹۵	۲۳۸۱	۳۳۹۸
۱۹۹۶	۲۸۶۹	۲۵۶۸
۱۹۹۷	۳۶۱۶	۲۸۹۰
۱۹۹۸	۲۸۵۲	۱۵۷۸
۱۹۹۹	۳۲۹۵	۳۰۰۰

منبع: وزارت منابع انسانی

آموزش معلمان

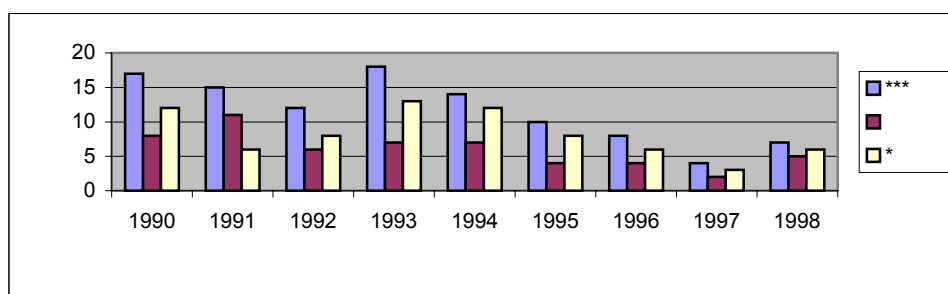
گواهینامه های آموزشی

فارغ التحصیلان دانش سراهای معلمی برخوردار از مدرک دیپلم یا دیپلم عالی، از صلاحیت آموزش و تدریس در مدارس ابتدایی و متوسطه را دارند. فارغ التحصیلان دانشگاه با مدرک کارشناسی "ارشد" دبیری به خدمت و آموزش انحصاری در مدارس تکمیلی متوسطه گمارده می شوند. در حال حاضر دو گروه از معلمان آموزگاران دوره ندیده و دوره دیده به تدریس در مدارس ابتدایی مشغولند. معلمان دوره ندیده معلمان هستند که از مجوز تدریس برخوردار می باشند، اما هیچ دوره کارآموزی را نگذرانده اند. در مقابل



از معلمینی که دوره کار آموزی را گذرانده‌اند، تحت عنوان معلمین آموزش دیده یاد می‌گردد. گواهینامه معلمین مدارس ابتدایی توسط مراکز آموزش معلمان تحت مسئولیت و نظارت وزارت آموزش و پرورش اعطاء می‌گردد. این در حالی است که استخدام معلمین دوره ندیده توسط نهادهای آموزش ایالتی صورت می‌پذیرد. نهادهای آموزش ایالتی نیز گزینش دقیقی در خصوص صلاحیت‌های تحصیلی معلمین دوره ندیده اعمال می‌نمایند تا از کیفیت آموزشی آنان اطمینان حاصل نمایند. معلمین دوره ندیده که به منظور تدریس در مدارس ابتدایی استخدام می‌گردند خود به سه گروه تقسیم می‌شوند. نخستین گروه معلمینی هستند که از صلاحیت‌های تحصیلی برخوردار بوده و دوره‌های آموزش معلمی را نیز گذرانده‌اند اما در انتظارند تا به شغل معلمی گمارده شوند. دومین گروه افرادی هستند که موقتاً به منظور پرکردن جای خالی معلمینی که مرخصی حاملگی یا مرخصی استعلاجی دارند، استخدام شده‌اند و گروه سوم معلمینی نیز به منظور تدریس در مناطق دور افتاده (مناطق غیر برخوردار از معلمین دوره دیده) استخدام می‌گردند. داده‌هایی که در نمودار ذیل لحاظ گردیده است خود بیانگر عدم ثبات و وجود نوسان در استخدام معلمین دوره ندیده آموزش ابتدایی طی سال‌های ۱۹۹۱ تا ۱۹۹۸ می‌باشد.

نرخ آموزگاران دوره ندیده مدارس ابتدایی طی سال‌های ۱۹۹۸ - ۱۹۹۰



* درصد کل معلمین دوره ندیده مقطع ابتدایی در مقابل تمامی معلمین مقطع ابتدایی

** درصد معلمین دوره ندیده مرد مقطع ابتدایی در مقابل تمامی معلمین مرد مقطع ابتدایی

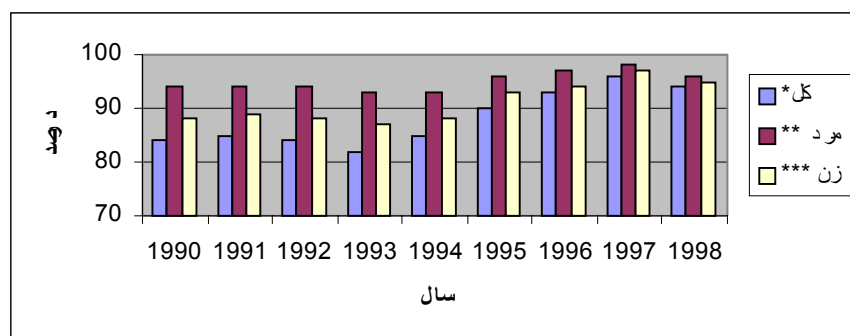
*** درصد معلمین دوره ندیده زن مقطع ابتدایی در مقابل تمامی معلمین زن مقطع ابتدایی

منبع: سیستم اطلاعاتی مدیریت آموزشی وزارت آموزش (MOE)



نمودار فوق هم‌چنین نشان می‌دهد که نرخ معلمین دوره ندیده مقطع ابتدایی در کشور مالزی کاملاً پایین است. این مقدار حداکثر ۳۰ درصد بوده و به تدریج کاهش یافته تا به ۵ درصد طی سال‌های ۱۹۹۸ بالغ گردیده است. وجود چنین نوسانی به دلیل آن است که معلمین دوره دیده (معلمین برخوردار از گواهینامه) به تدریج جایگزین معلمین آموزش ندیده در مدارس شده‌اند. این موضوع با مقایسه نمودار فوق با نمودار ذیل روشن می‌گردد. نمودار ذیل بیانگر افزایش مداوم معلمین دوره دیده مدارس ابتدایی طی سال‌های ۱۹۹۱ تا ۱۹۹۸ می‌باشد. طی سال ۱۹۹۸، نرخ مذکور به مرز صد درصد بالغ گردیده این خود نشانگر تعهد بالای وزارت آموزش مالزی در فراهم سازی آموزش ابتدایی با کیفیت بالاست.

نرخ معلمین دوره دیده مدارس ابتدایی طی سال‌های ۱۹۹۰ تا ۱۹۹۸



* درصد کل معلمین دوره دیده مقطع ابتدایی در مقابل تمامی معلمین مقطع ابتدایی

** درصد معلمین دوره دیده مرد مقطع ابتدایی در مقابل تمامی معلمین مرد مقطع ابتدایی

*** درصد معلمین دوره دیده زن مقطع ابتدایی در مقابل تمامی معلمین زن مقطع ابتدایی

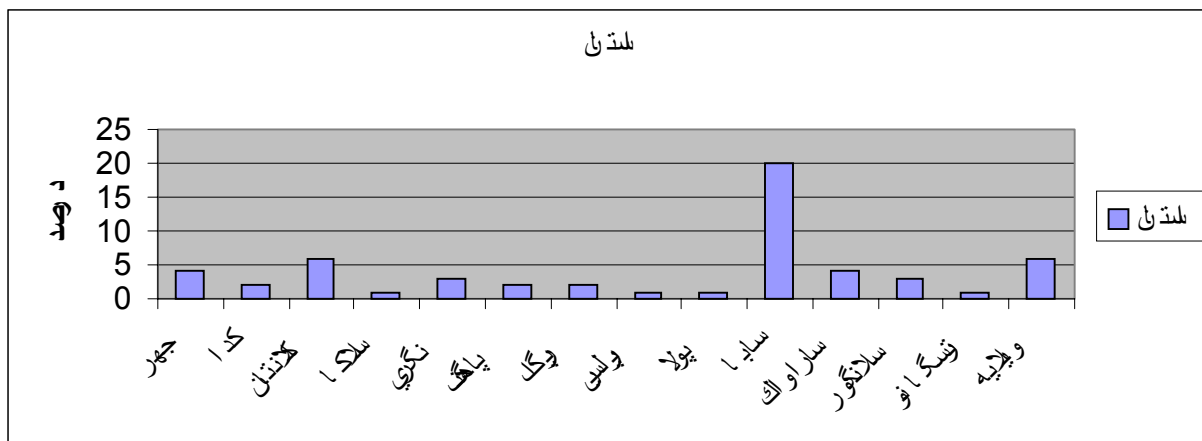
منبع: سیستم اطلاعاتی مدیریت آموزشی وزارت آموزش (MOE)

آن‌گونه که از نمودار فوق بر می‌آید، تعداد معلمین زن کشور مالزی بیشتر از هم‌کاران مرد آنان است. به عبارت کلی تر این قضیه در اغلب کشورهای دنیا مصداق دارد. و این در حالی است که وزارت آموزش مالزی در تلاش جهت جذب هر چه بیشتر مردان برای شغل معلمی است. نمودار فوق هم‌چنین نشان‌گر نرخ معلمین دوره ندیده در مقایسه با معلمین دوره دیده در سطح ایالات مالزی طی سال‌های



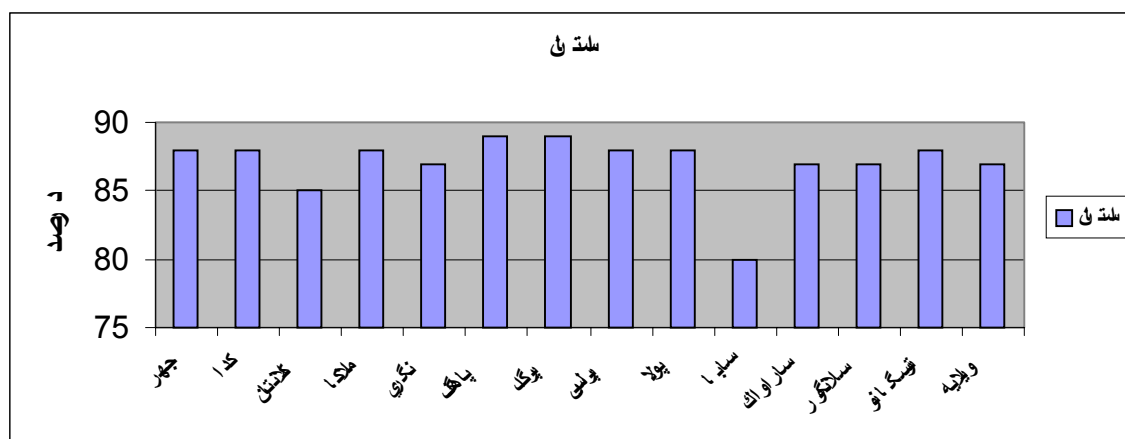
۱۹۹۸ می باشد. بیشترین نرخ معلمان دوره ندیده (بالغ بر ۲۰ درصد) در ایالت "سابا" و پس از آن در ایالت مالزی "کلانتان" (۵ تا ۱۰ درصد) مشهود است. دو ایالت مذکور وسیع بوده و تعداد زیادی از مدارس آن‌ها در مناطق کم جمعیت و دور از دسترس قرار دارند. در هر صورت تلاش‌هایی در دست اقدام است تا معلمان آموزش دیده بیشتری به منظور خدمت رسانی به شهروندان این مناطق گسیل گردند که از جمله این اقدامات می توان به فراهم سازی اقامتگاه ویژه معلمان در مناطق فوق اشاره نمود.

نرخ معلمان دوره ندیده مقطع ابتدایی با ذکر نام ایالات مربوطه طی سال ۱۹۹۸



منبع : سیستم اطلاعاتی مدیریت آموزشی وزارت آموزش

نرخ معلمان دوره دیده مقطع ابتدایی با ذکر نام ایالات مربوطه طی سال ۱۹۹۸



منبع : سیستم اطلاعاتی مدیریت آموزش وزارت آموزش



با توجه به جداول فوق می توان اذعان داشت که تعداد آموزگاران دوره دیده کشور مالزی رشد فزاینده‌ای داشته و از ۸۸/۴ درصد طی سال ۱۹۹۴ به ۹۴/۹ در صد طی سال ۱۹۹۸ بالغ گردیده است. اگر بخواهیم به هدف نهایی دولت مالزی که همانا برخورداری از آموزش سطح بالا و هماهنگ با استانداردهای جهانی است نائل آییم باید بر تعداد آموزگاران دوره دیده بیفزاییم - تلاش جدی وزارت آموزش مالزی در جهت فراهم سازی آموزش با کیفیت بالا در مقطع ابتدایی از نمودار فوق هویدا است. بر اساس نمودار فوق بیش از ۸۰ درصد معلمان کشور در زمره معلمان دوره دیده می باشند. موضوع قابل بحث در حرفه معلمی پایین بودن نرخ معلمان مرد است. ناهماهنگی نسبت معلمان مرد به زن در کشور مالزی، به دلیل کم علاقه گی مردان جهت انتخاب حرفه معلمی است. بروز این چنین ناهماهنگی هایی در خصوص ورودی های ورودی های رشته هایی چون زبانهای چینی و " تامیل " مشهودتر است چرا که تعداد داوطلبین مرد این رشته ها به نسبت زنان بسیار پایین تر است. به منظور جبران چنین ناهماهنگی هایی، مراکز آموزش معلمان مالزی درصد ایجاد انگیزه های لازم جهت جذب معلمان مرد در مقیاس وسیع تری می باشند که از آن جمله می توان به فراهم سازی زمینه های لازم به منظور خود ارتقائی افراد در حرفه معلمی اشاره نمود.

- دیپلم معلمی (ویژه سطح ابتدایی) که پس از گذراندن دوره سه ساله به فارغ التحصیلان اعطا می گردد.
- گواهینامه فوق دیپلم معلمی (ویژه سطوح ابتدایی و راهنمایی) که پس از گذراندن دوره یکساله به فارغ التحصیلان اعطا می گردد.
- دیپلم کارشناسی معلمی (ویژه سطوح راهنمایی) که پس از گذراندن دوره آموزشی یکساله به فارغ التحصیلان اعطا می گردد.

برای آندسته از معلمان که هم اکنون مشغول بکار بوده و خواهان بهینه سازی اطلاعات و مهارتهای خود می باشند. نیز دوره هایی به شرح ذیل برگزار می گردد:



- دیپلم تخصصی (ویژه معلمان غیر برخوردار از تحصیلات دانشگاهی) (معلمان مقاطع ابتدایی و راهنمایی) که پس از گذراندن دوره آموزشی یکساله به آنان اعطا می گردد.
- دیپلم پیشرفته تخصصی (ویژه معلمان ابتدایی و راهنمایی) که پس از گذراندن دوره آموزشی ۱۴ هفته ای به آنان اعطا می گردد.

مواد آموزشی

از جمله مهمترین مواد آموزشی که در مراکز آموزش معلمان ارائه می گردد می توان به ارتباطات، زبان مالایایی ، زبان انگلیسی حرفه ای، تکنولوژی اطلاعاتی، علوم اسلامی ، مهارتهای فکری خلاق و انتقادگر، آموزش محیط زیست ، و یک دوره ۱۰ هفته ای تدریس عملی اشاره نمود.

نحوه ارتقاء معلمان

مراکز آموزشی معلمان در کشور مالزی از طریق دوره های ضمن خدمت و پیشی از خدمت ، به ارائه برنامه های آموزشی خود مبادرت می نمایند .

دوره های پیش از خدمت: مشتمل بر ۶ ترم تحصیلی ظرف ۳ سال تحصیلی و گواهینامه برنامه آموزشی در تدریس طی دوره های فوق سالیانه ۲ ترم تحصیلی ارائه شده و گواهینامه کارشناسی آموزش به فارغ التحصیلان اعطا می گردد .

دوره های ضمن خدمت : مشتمل بر ۲ ترم تحصیلی ظرف ۳ سال تحصیلی و گواهینامه برنامه آموزشی تخصصی ویژه معلمان غیر فارغ التحصیل (بدون مدرک) که به احراز مدرک در دانشگاههای تخصصی، نائل می آیند.



دانش سراهای تربیت معلم

در کشور مالزی بالغ بر ۲۷ دانش سرا، به پرورش آموزگاران مشغولند. دانش سراهای فوق، با برنامه های پرورشی ویژه به پرورش آموزگاران مقاطع ابتدایی و متوسطه می پردازند و در پایان نیز گواهینامه به آنان اهدا می گردد. دوره های آموزشی شامل برنامه های آموزشی پیش از خدمت و ضمن خدمت مختصی داوطلبانی است که به عنوان معلم توسط وزارت آموزش و پرورش کشور پذیرفته شده اند. برنامه های آموزشی مراکز فوق مدت زمان سه سال به طول می انجامد. در پایان گواهینامه تدریسی به فارغ التحصیلان اعطاء می گردد.

نهادهای مرکزی

بخش آموزش معلمین (TED) در وزارت آموزش (MOE) به ترسیم سیاست ها و خط مشی های آموزش معلمین، ارزیابی و تعیین سیستم گزینش و انتخاب داوطلبان حرفه معلمی می پردازد. بخش آموزش معلمان همچنین به عنوان بخشی از فعالیت اصلی خود، به تعیین و شناسایی حوزه های تخصصی و سطوح مهارت ها و نوع مطالب درسی مورد نیاز معلمین مبادرت می نماید. به منظور بالا بردن سطح حرفه ای و پیشرفت کیفی معلمان، وزارت آموزش و پرورش (MOE) به ارائه دیپلم های آموزشی خاصی مبادرت می نماید. گفتنی است که این دیپلم ها پس از گذراندن دروسی ویژه طی یک دوره یک ساله توسط معلمین غیر فارغ التحصیل، جدای از دیگر دروس پیشرفته حرفه ای به کلیه معلمین ارائه می گردد. آندسته از معلمینی که مایل به ارتقاء دانش و مهارت های حرفه ای خود در حین خدمت باشند، می توانند در دوره های آموزشی مربوط به دیپلم فوق و دروس پیشرفته فنی و حرفه ای شرکت نمایند.

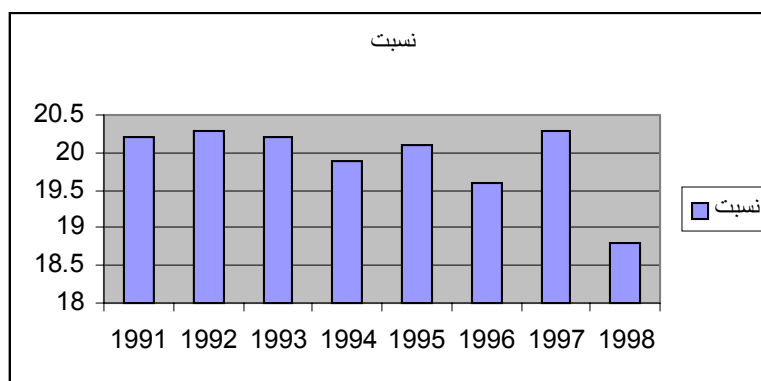
نسبت معلمین به دانش آموزان

طی اجرای برنامه های ششم و هفتم توسعه مالزی شاهد تلاش های دولت در جهت بهبود و گسترش امکانات اولیه و ضروری به منظور برخورداری از آموزش با کیفیت بالا بوده ایم. از جمله اهداف اصلی چنین



خط مشیی می‌توان به بهبود نسبت معلمین به دانش‌آموزان اشاره نمود. نمودار ذیل بیانگر نسبت معلمین به دانش‌آموزان در مدارس ابتدایی دولتی مالزی است. در سطح ملی تلاش بر این بوده است که این نسبت در سطح ۱ به ۲۱ باقی بماند. این در حالی است که طی سال ۱۹۹۸ شاهد بهبود این میزان به نسبت ۱ به ۱۹ بوده‌ایم. البته گفتنی است که این نسبت، نماینگر وضعیت واقعی کلاس‌های آموزشی سطوح مختلف در سطح کشور نمی‌باشد چرا که همچنان مدارس کوچکی وجود دارد که به حد نصاب ثبت نام نرسیده و مدارس نیز در شهرهای بزرگتر وجود دارد که از تراکم دانش‌آموزی بالایی برخوردار می‌باشند. از این روی، نسبت معلمین به دانش‌آموزان در این شرایط متفاوت است.

نسبت دانش‌آموزان به معلمین در مدارس ابتدایی طی سالهای ۱۹۹۱-۱۹۹۸



منبع: سیستم اطلاعاتی مدیریت آموزشی وزارت آموزش

با استناد به جدول ذیل می‌توان اذعان داشت که نرخ مردودی در میان دانش‌آموزان مقطع ابتدایی در پرتو اتخاذ سیاست مناسب دولت مالزی صفر است. ارائه برنامه‌های آموزش ابتدایی رایگان به کودکان رده سنی بالای شش سال تا یازده سال از جمله عوامل اصلی و مؤثر در قبولی دانش‌آموزان این دوره است. در این رابطه همچنین می‌بایستی اذعان داشت که سیاست فراهم سازی آموزش رایگان برای کلیه کودکان بدون توجه به جنسیت و محل زندگی دانش‌آموزان در بروز چنین نتایجی نقش مثمر ثمری داشته است. ضریب بازدهی و کار آیی آموزش ابتدایی در سطح ملی بسیار بالا است، به گونه‌ای که ۹۵/۷ درصد از



دانش‌آموزان پسر و ۹۸/۴ درصد دانش‌آموزان دختر در تحصیلات خود با موفقیت روبرو بوده‌اند. عدم دسترسی به بازدهی صد درصد (۱۰۰٪) برخاسته از ورود و خروج تعداد اندکی از دانش‌آموزان بر سیستم آموزش ابتدایی است. اتخاذ سیاست مناسب توسط وزارت آموزش و پرورش مالزی مبنی بر ارائه آموزش ابتدایی رایگان سبب توسعه دسترسی به آموزش پایه گردیده است. در پرتو اتخاذ چنین سیاستی، علیرغم اجباری نبودن آموزش، تقریباً تمامی کودکان مالزیایی مشتاق به تحصیل در مقطع ابتدایی می‌باشند. در حال حاضر به واسطه اتخاذ سیاست‌های مناسب زمینه‌های مناسب جهت ورود دانش‌آموزان مقطع ابتدایی به دوره متوسطه نیز هموار گردیده است. به طور کلی می‌توان گفت که نرخ بالای ارتقاء تحصیلی بیانگر بازدهی درونی سیستم آموزشی مالزی است. نرخ بالای ارتقاء تحصیلی دانش‌آموزان مقطع ابتدایی طی سال‌های ۱۹۹۶ و ۱۹۹۷ به دلیل افزایش تعداد دانش‌آموزانی است که بر اثر بحران اقتصادی کشور به آموزش دولتی روی آورده‌اند.

خدمات حمایتی

به منظور بهبود کیفیت آموزشی، معلمان کار آزموده و با کفایت همراه با منابع آموزشی بشكل ابزارسمعی و بصری و کتب آموزشی، برای معلمان دوره آموزش ابتدایی، فراهم شده است. علاوه بر این کمک‌های مالی بشكل بورسیه تحصیلی برحسب سرانه کل کشور اعطا می‌گردد. از جمله سایر کمک‌ها می‌توان به اعطاء کتب قسطی، تسهیلات خوابگاهی، مراقبتهای بهداشتی و دندانپزشکی، گوشت و شیر یارانه ای به کودکان مناطق روستایی و کودکان محروم مناطق شهری اشاره نمود. گفتنی است که اختصاص این قبیل کمک‌های دولتی به افزایش نرخ ثبت نامی کودکان در مدارس منجر گردیده است.



آموزش ضمن خدمت

اهداف آموزشی

هر معلمی پس از گذراندن یک دوره پنج ساله، معلومات و دانسته های خود را امروزی نموده و یا تکنیک های آموزشی جدید و مؤثر آشنا می یابد. گفتنی است که بالغ بر ۷۰ درصد معلمان مالزیایی در این دوره های آموزشی شرکت می نمایند. علاوه بر این دوره های آموزشی ۱۴ هفته ای در جهت توسعه حرفه ای معلمان برگزار می گردد. از جمله مهمترین اهداف آموزشی دوره های آموزش ضمن خدمت معلمان کشور مالزی می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

۱- افزایش برنامه های آموزش ضمن خدمت در جهت کسب اطمینان از ارتقاء راندمان کاری کادر

آموزشی

۲- فراهم سازی امکانات ویژه نظیر اعطای مرخصی های تحصیلی برای آموزگاران در جهت فراهم

سازی امکان ادامه تحصیل تمام وقت یا نیم وقت برای آنان

۳- افزایش نرخ آموزگاران فارغ التحصیل از ۶۱۳۹۰ نفر طی سال ۱۹۹۸ به ۷۵۱۵۰ نفر طی سال ۲۰۰۳

(افزایش نسبت معلمان فارغ التحصیل از ۶۱/۵ درصد طی سال ۱۹۹۸ به ۶۹/۵ درصد طی سال ۲۰۰۳)

۴- اختصاص مزایا و امکانات ویژه نظیر مسکن و به معلمان جهت جذب معلمان کار آزموده برای

خدمت در مناطق روستایی

۵- احداث ۲۸۷۲۰ مسکن برای معلمان تا سال ۲۰۰۳

برنامه های آموزشی

از جمله مهمترین برنامه های آموزشی، دوره های آموزش ضمن خدمت معلمان مالزیایی می توان به

دروسی ریاضیات، علوم، زبان مالایای، ادبیات مالزی، دروس اسلامی، زبان عربی، مهارتهای زندگی، آموزش

تخصصی، آموزش بهداشت، مدیریت مراکز، مهندسی، بازرگانی و حسابداری، اقتصاد خانواده، راهنمایی



و مشاوره، تکنولوژی اطلاعاتی، موسیقی، آموزش هنر، تکنولوژی آموزش، دروس TESL و زبان چینی اشاره نمود.

آموزش بزرگسالان

ساختار آموزشی

در قوانین آموزشی کشور مالزی، قانونی به منظور مجبور نمودن افراد بی سواد جهت شرکت در کلاس‌های سواد آموزی کاربردی وجود ندارد. تعداد شرکت کنندگان به ارتباط مطالب درسی با مشکلات روزمره افراد بستگی دارد. اگر چه در مناطقی چون "سابا" و "ساراواک" موقعیت خاص جغرافیایی منطقه، فاصله زیاد و کمبود وسائط نقلیه برخی از افراد را از شرکت در کلاس‌ها باز می‌دارد، فقر شدید برخی از جوامع دور افتاده نیز عاملی جهت عدم اشتیاق افراد به شرکت در برنامه‌های سواد آموزی محسوب می‌گردد. تلاش در جهت افزایش نرخ سواد آموزی به ایجاد عادت کتاب خوانی و افزایش دسترسی شهروندان مالزیایی به اطلاعات جهانی معطوف گردیده است. علاوه بر این بالا بردن کیفیت مطالب خواندنی، ایجاد کتابخانه‌های جدید و آموزش کتاب داران در بهره‌گیری مناسب از فن آوری اطلاعات (IT) به افزایش اشتیاق افراد به مطالعه و در نتیجه رشد سواد آموزی منجر گردیده است. دولت مالزی به افزایش برنامه درسی خاصی در ارتباط با سواد آموزی کاربردی مبادرت نموده است که در جهت پاسخگویی به نیاز افراد بی سواد طراحی گردیده است. علاوه بر این مطالب درسی و برنامه‌های سواد آموزی با سایر برنامه‌های اقتصادی و اجتماعی در کنار یکدیگر قرار گرفته‌اند، چرا که آموزش به‌تنهایی انگیزه‌ای قوی جهت یادگیری افراد فقیر نبوده بلکه تدوین برنامه‌هایی که به لحاظ اقتصادی سود آور بوده و تحت نظر PPRT اجرا می‌گردد، نقطه شروع موفقیت جهت تاثیرگذاری به برنامه‌های سواد آموزی محسوب می‌گردد.



سیاست های گسترش سواد آموزی

طی سال های اخیر برنامه های با هدف تشویق عامه مردم به کتابخوانی بکار بسته شده است. در این راستا، تا پایان برنامه هفتم توسعه مالزی بالغ بر ۸۶ میلیون رینگیت مالزی به احداث و تجهیز ۱۷ کتابخانه در سطح استانی و محلی اختصاص یافته و امکانات کتاب خانه های کنونی افزایش یافت در این اثنا، ۷۸ کتابخانه روستایی کشور بر تشویق کتابخوانی شوند. در این راستا همچنین احداث کتابخانه های بسیار در مناطقی از کشور امکانات کتابخانه ای ثابت برخوردار نبودند، افزایش یافت. به منظور تشویق و جذب افراد بیشتر به ویژه جوانان به منظور استفاده از امکانات کتابخانه ای، تعداد کتابها افزایش یافت.

دسترسی عمومی به امکانات مذکور با افزایش امکانات اینترنتی افزایش یافت. بر این اساس ، ایجاد سهولت دیجیتالی سازی و دسته بندی دقیق اطلاعات از جمله اولویت های مهم دولت مالزی در جهت گسترش سواد آموزی در میان اقشار مختلف جامعه محسوب می گردد. از جمله دیگر اقدامات دولت در جهت گسترش سواد آموزی در میان اقشار مختلف جامعه به ویژه جوانان می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

- ۱- توسعه و بهبود برنامه های آموزشی مهارتی سازمان ها و وزارتخانه های گوناگون در جهت پیشرفت جوانان و آشنایی آنان با مهارت های بازار کار
- ۲- فراهم سازی فرصت های آموزش و پرورش با دامنه گسترده برای دانش آموزان و دانشجویان دختر جهت تحصیل در رشته های علوم پایه، علوم فنی و علوم مهندسی
- ۳- پویایی و افزایش مشارکت بخش خصوصی در حوزه آموزش و فراهم سازی امکانات و تجهیزات آموزشی در جهت توسعه جامعه و تحویل نیروی کار ماهر و باسواد
- ۴- دستیابی همگانی به آموزش و پرورش در جهت بهبود توانایی های نسل آتی و ارتقاء سطح کیفی زندگی شهروندان مالزیایی



۵- اعطای کمک های مالی در راستای دسترسی هرچه بیشتر اقشار کم درآمد و بی بضاعت به آموزش

و پرورش

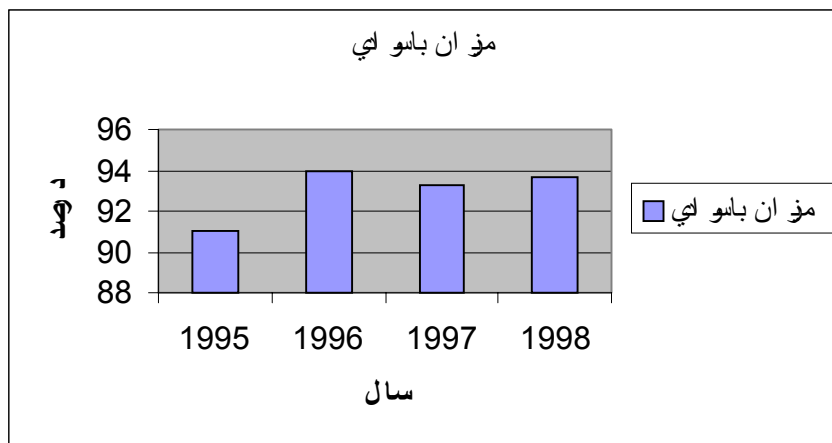
۶- توسعه موفقیت های آموزشی و پرورشی کشور تا تبدیل کشور به قطب آموزش منطقه

۷- بازنگری و ارزیابی دائمی برنامه های آموزش همگانی در جهت بهبود کیفیت سرمایه گذاری

درازمدت در پیشرفت منابع انسانی کار آمد.

نرخ باسوادی بزرگسالان

نرخ باسوادی افراد رده های سنی ۱۵ سال به بالا بر مبنای درصد طی سالهای ۱۹۹۵-۱۹۹۸



منبع : اداره آمار و بخش برنامه ریزی اقتصادی

نرخ بالای باسوادی شهروندان مالزیایی حکایت از آن دارد که راهبردها و سیاست های مأخوذه دولت در جهت جذب دانش آموزان و ترغیب و تشویق آنان به مشارکت در آموزش ابتدائی موفقیت آمیز بوده است. طبق سرشماری عمومی به عمل آمده طی سال ۱۹۸۰، نرخ باسوادی در میان افراد بالای رده سنی ۱۵ سال ۷۲ درصد بوده است، که از رشدی معادل ۱۴ درصد نسبت به سال ۱۹۷۰ برخوردار بوده است. به عبارت دیگر نرخ باسوادی طی سال ۱۹۷۰ معادل ۵۸ درصد بوده است. مطابق سرشماری عمومی به عمل آمده طی سال ۱۹۹۱ بالغ بر ۸۴ درصد از کل جمعیت بالای ۶ سال کشور (۱۲/۴ میلیون نفر) به مدارس



راه یافته‌اند. مطابق آمار مذکور، نرخ باسوادی توانایی خواندن نامه یا روزنامه و نگارش نامه‌های ساده نیز بر ۸۵ درصد افراد بالای رده سنی ۱۰ سال بالغ می‌گردد. از جمله برنامه‌های گوناگونی که جهت از میان بردن معضل بیسوادی توسط دولت مالزی به اجرا درآمده می‌توان به بکارگیری راهبردهای کارآمد در حوزه کتابخوانی اشاره نمود. طی سالهای اخیر، دستیابی به خدمات کتابخانه‌ای با تکمیل سه کتابخانه جدید ایالتی و کتابخانه‌های مستقر در مساجد بهبود یافته است. از سوی دیگر، دسترسی به امکانات کتابخانه‌ای در مناطق روستایی نیز با استقرار ۱۱۲ واحد کتابخانه سیار طی سال ۱۹۹۸ امکانپذیر گردیده است. کامپیوتری‌سازی و پذیرش عضویت افراد در کتابخانه‌های ایالتی و ملی طی سال ۱۹۹۷ نیز به نوبه خود موجبات ترقی بیشتر را فراهم آورده است. این امر باعث سهولت دسترسی به شبکه گسترده‌ای از خدمات کتابخانه‌ای شده و افزایش نرخ عضویت افراد از دو میلیون نفر طی سال ۱۹۹۶ به ۲/۴ میلیون طی سال ۱۹۹۷ (۵۰ درصد کودک) افزایش یافته است.

آموزش غیر رسمی

در حال حاضر، کشور مالزی به قطب آموزش عالی، به ویژه در میان کشورهای همسایه عضو اتحادیه ملل جنوب شرقی آسیا (ASEAN) مبدل گردیده، به نحوی که دانشجویانی از کشورهای اندونزی، برونه‌ای، دارالسلام، تایلند، جمهوری خلق چین، آفریقای جنوبی، کنیا، امارات متحده عربی، عمان، عربستان سعودی، لبنان، جمهوری اسلواکی و کانادا به تحصیل در این کشور مبادرت می‌نمایند. بخش خصوصی این کشور نیز به طور کاملاً امید بخشی با ایجاد مؤسسات گوناگون آموزشی به موفقیت‌های چشمگیری در حوزه آموزش دست یافته است. مهمترین نهاد مرجع بخش خصوصی حوزه آموزشی هیأت ارزیابی ملی است که هدف اصلی آن، ارائه رشته‌ها و دوره‌های آموزشی توسط مؤسسات آموزش عالی بخش خصوصی با کیفیتی عالی و مطابق با استانداردهای بین‌المللی است.



از جمله مهمترین وظائف و مسئولیت‌های که محوله به هیأت مذکور می‌توان به کنترل و تضمین استاندارد و کیفیت مؤسسات آموزش عالی اشاره نمود. هیأت مذکور همچنین به تدوین و تبیین سیاست‌هایی حول محور استاندارد و کیفیت کنترل دروس دانشگاهی؛ گواهینامه‌ها، مدارک و مدارج دانشگاهی نموده و مرور و بازبینی مجدد استاندارد و کیفیت دروس آموزشی، گواهینامه‌ها، مدارک و مدارج دانشگاهی و صدور گواهینامه تحصیلی از جمله وظائف آن می‌باشد. به عبارت کلی می‌توان گفت که هیأت ارزیابی ملی (LAN) به مثابه مرجع مهم دستیابی به سطح مطلوب آموزش در مؤسسات آموزش عالی بخش خصوصی (مطابق با معیارهای تدوین شده سطح استاندارد و سطح کیفی) فعالیت می‌نماید.

گفتنی است که ارزش یابی گواهینامه‌ها و مدارک مؤسسات آموزش عالی بخش خصوصی کشور طبق معیارهای تعیین شده توسط هیأت فوق‌الذکر صورت می‌گیرد. از جمله معیارهای فوق که از اهمیت خاصی نیز برخوردار می‌باشد می‌توان به برآورد و ارزیابی نرخ مدارک با نیازهای جامعه اشاره نمود.

از جمله عملکردهای اصلی (LAN) نیز می‌توان به تضمین استاندارد و کیفیت آموزش و نظارت دقیق و همه جانبه بر آن از لحاظ نرخ تطبیق با استانداردهای آموزش جهانی تعیین سطح دستیابی به زبان ملی و تعیین دروس اجباری براساس قانون مصوب سال ۱۹۹۶ و ویژه مؤسسات آموزش عالی خصوصی کشور، اشاره نمود. از سوی دیگر، هیأت ملی ارزیابی و تأیید مدارک (LAN) به تعیین دستورالعمل‌ها و روشی بسیار سخت و جدی در جهت تأیید دوره‌های آموزشی مبادرت نموده که بر اساس آن مؤسسات عالی خصوصی موظف به هماهنگی کامل خود در ارائه برنامه‌ها آموزشی مختلف می‌باشند.

براساس مقررات هیأت ارزیابی و تأیید ملی (LAN)، روند اعطاء مجوز به داوطلبین تأسیس مؤسسات آموزشی عالی خصوصی مطابق مراحل ذیل صورت می‌پذیرد:

مرحله نخست: جمع آوری و تسلیم مدارک علمی به هیأت ارزیابی ملی (LAN)



به منظور کسب تأیید هیأت ملی ارزیابی و کسب اختیارات لازم جهت هدایت دوره‌های تحصیلی، در درجه نخست تسلیم فرم درخواست همراه با مدارک موسوم به LAN-TC-OI به هیأت ارزیابی ملی الزامی است. مدارک LAN-TC-OI باید حاوی اطلاعاتی در خصوص برنامه‌های درسی، معلمان، تحصیلات و امکانات، سیستم مدیریت تحصیلی مؤسسات خصوصی باشند.

مرحله دوم: ارزش یابی عملکرد هیئت ارزش یابی

در مرحله دوم، مدارک LAN-TC-OI که حاوی جزئیات و اطلاعاتی در خصوص دوره های آموزشی است، به هیئت ارزش یابی ارسال می گردد. هیئت مذکور که از سوی هیأت ملی ارزیابی منصوب می گردد متشکل از متخصصین رشته‌های گوناگون علمی است. رسالت اصلی هیئت فوق ارائه گزارشاتی در خصوص ارزیابی‌های به عمل آمده است.

طی مرحله سوم نیز ملاقات‌هایی پیش از حصول تأیید تیم ارزیاب که با هیأت ارزیابی ملی همکاری دارند، به عمل می آید. طی این ملاقات‌ها که به ملاقات‌های اولیه پیش از حصول تأیید موسوم است، تیم ارزیاب از متصدیان مؤسسات خصوصی درخواست می نمایند تا به ارائه توضیحات لازم پیرامون برنامه‌های درسی و سیستم مدیریتی خود مبادرت نمایند. همچنین تلاش هایی در جهت بررسی تسهیلات و تجهیزات مؤسسات فوق متناسب با میزان تناسب محیطی این مؤسسات صورت می گیرد. سپس گزارشات حاصل از این ملاقات‌ها جهت بررسی‌های جامع تر به هسته مرکزی هیأت ارسال میگردد.

طی مرحله چهارم، هیأت ملی ارزیابی به تصمیم گیری در خصوص تأیید درخواست متصدیان مؤسسات خصوصی و ارسال نتایج آن به هیأت مافوق یا هیأت تصمیم گیری مبادرت می نماید. هیأت پس از اعمال بررسی‌های لازم به سه صورت ذیل عمل خواهد می نماید:

۱- تأیید درخواست

۲- رد درخواست با ذکر دلایل رد آن



۳- تأیید مشروط

طی مرحله پنجم، تأییدیه نهایی وزیر آموزش عالی و تصمیمات اتخاذ شده جهت تصمیم‌گیری نهایی به بخش آموزش خصوصی وزارت آموزش عالی ارسال می‌گردد در این اثنا موسسات آموزش عالی خصوصی ذی‌نفع نیز در جریان روند تأییدیه و یا رد درخواست قرار می‌گیرد. چنانچه دوره آموزشی مورد نظر با تأییدیه مشروط همراه گردد، مؤسسه آموزش عالی خصوصی ذی‌نفع، ظرف مدت شش ماه به شرایط و مقتضیات تعیین شده جامه عمل می‌پوشاند. گفتنی است که هیچ یک از مراکز و مؤسسات خصوصی آموزش عالی، مادامیکه در یکی از دوره‌های تحصیلی به حداقل سطح استاندارد دست نیافته باشند، از حق اعطاء هیچ گونه مدرک علمی به دانشجویان برخوردار نخواهند بود.

لازم به ذکر است که برخورداری از حداقل سطح استاندارد به معنای حداقل سطح کیفی مراکز و مؤسسات آموزش عالی خصوصی مقارن با برعهده‌گیری مسئولیت هدایت دوره‌های تحصیلی مختلف بر اساس معیارها و استانداردهای مدون هیأت ملی ارزیابی‌الزامی است.

مرحله ششم: تأییدیه تحصیلی

تأییدیه تحصیلی از سوی وزارت آموزش عالی به معنای حصول سطح کیفی مطلوب در حوزه مراکز و مؤسسات آموزش عالی خصوصی است. اصطلاح «تأییدیه» تحصیلی همچنانکه تعریف آن ذیل مصوبه LAN (مصوبه شماره ۵۵۵ سال ۱۹۹۶) آمده است، به معنای به رسمیت شناختن قانونی مدارک و مدارج علمی اعطایی مراکز و مؤسسات آموزش عالی خصوصی است. گفتنی است هنگامی که دوره تحصیلی دایر در مراکز و مؤسسات آموزش عالی خصوصی از سوی وزارت آموزش عالی و هیأت ارزیابی و تأیید ملی مورد تأیید قرار می‌گیرد، از آن هنگام مراکز آموزش عالی خصوصی از مجوز اعلان خبر حصول چنین تأییدی به همگان برخوردار می‌گردند. به هنگام تبلیغات و بهره‌برداری‌های عملی تنها رشته‌هایی از مجوز بهره‌گیری از عبارت تأییدیه تحصیلی برخوردار می‌باشند. که به کسب گواهی تأیید از سوی وزارت آموزش



عالی و طی فرآیند سنجش صلاحیت نائل آمده باشند. دوره آموزشی که از حداقل استاندارد آموزشی برخوردار گردیده و یا به دریافت گواهی تأیید صلاحیت نائل آید، مجدداً مورد ارزیابی‌های مستمر قرار می‌گیرد تا از حفظ و بهبود استانداردهای کیفی حاصله اطمینان لازم کسب گردد.

گفتنی است که روند ارزیابی یا بررسی گزارشات سالانه و سوابق اسناد موجود در خصوص نرخ توسعه و بهبود دوره‌های تحصیلی آغاز می‌گردد. چنانچه هیأت ملی تأیید و ارزیابی، در طی روند بررسی گزارشات، سوابق و اسناد دریافتی با شک و ابهام مواجه گردیده و یا گزارشات منفی در خصوص نحوه فعالیت مؤسسات خصوصی دریافت نماید، از مجوز اعزام مأموران خود را جهت بررسی دقیق مسائل مربوط به فعالیت و روند اجرایی دوره‌های تحصیلی برخوردار می‌گردد. بر اساس ماده قانون ۴۲ مصوبه هیأت ملی ارزیابی و تأییدیه تحصیلی بررسی دقیق هرچند وقت یک بار مدارک، گواهینامه‌ها و مدارج علمی الزامی است. چرا که در صورت اثبات عدم برخورداری مؤسسات آموزش عالی خصوصی از استانداردهای کیفی مورد نظر، تأیید صلاحیت موسسیت فوق باطل اعلان می‌گردد. در این راستا، نظارت و بررسی مستمر مراکز و مؤسسات آموزش عالی خصوصی در جهت حصول اطمینان از حفظ و بهبود استانداردهای کیفی بسیار مهم و اساسی است.

مدارس خصوصی

در بخش خصوصی، سه نوع مدرسه خصوصی به شرح ذیل به فعالیت در سطوح ابتدائی و متوسطه می‌پردازند :

- مدارس خصوصی که مطابق برنامه‌های آموزشی مدارس ملی مالزی، به آموزش کودکان خارجی و مالزیایی می‌پردازند.

- مدارس مذهبی خصوصی که تابع برنامه‌های آموزشی مدارس ملی مالزی می‌باشند.



- مدارس بین‌المللی و مدارس ویژه مهاجرین مقیم مالزی که تابع برنامه‌های آموزشی و زبان بین‌المللی می‌باشند. لازم به ذکر است که مدارس مذکور منحصرأً به ثبت نام از کودکان خارجی مبادرت می‌نمایند.

دپارتمان آموزش خصوصی

مهمترین نقش دپارتمان آموزش خصوصی که وابسته به وزارت آموزش مالزی است، فراهم سازی زمینه و امکانات لازم جهت تأسیس مدارس خصوصی و مراکز آموزش عالی خصوصی در مالزی می‌باشد. رسالت اصلی دپارتمان آموزش خصوصی مبدل ساختن کشور مالزی به قطب علمی درخشان منطقه می‌باشد.

۱. حصول اطمینان از هم راستایی سیاست‌ها، برنامه‌ریزی‌ها و جهت‌گیری‌ها آموزش خصوصی با

سیاست‌های آموزش ملی

۲. حصول اطمینان از تطابق آموزش‌های ارائه شده از سوی آموزش بخش خصوصی

استانداردهای جهانی و تناسب آن با نیازهای نیروی کار کشور

۳. حصول اطمینان از ثبت کلیه مراکز آموزش خصوصی و تبیت موسسات فوق از قوانین و

مقررات مندرج در مصوبات مربوطه.

۴. نظارت و اجراء قوانین و مقررات آموزشی به شیوه ای کارآمد و مؤثر

۵. حصول اطمینان از کیفیت عالی فراساختارهای موجود در حوزه آموزش خصوصی

۶. مبدل ساختن آموزش به فرآیندی پویا و زنده

۷. فراهم سازی زمینه مناسب جهت ارتقاء سطح کیفی آموزش در مالزی و رساندن آن به سطح

استاندارد جهانی به منظور تحویل و تربیت افرادی لایق (به لحاظ فکری و روحی)



سیاستهای آموزشی

از جمله مهم ترین سیاستهای دپارتمان آموزش خصوصی می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

۱. بررسی و پردازش درخواستهای مربوط به تأسیس و ثبت مراکز آموزش خصوصی
۲. اجراء و تنظیم قوانین آموزشی مصوب سال ۱۹۹۶ و مصوبات مراکز آموزشی عالی خصوصی طی همین سال
۳. برنامه ریزی جهت پژوهش و توسعه فعالیتها در حوزه آموزش خصوصی
۴. حصول اطمینان از این امر که آموزش بخش خصوصی در فراهم سازی زمینه مناسب جهت دستیابی کلیه اقشار جامعه به آموزش عالی از قابلیت بالا و قابل توجهی برخوردار است.

نهادهای مرکزی

دپارتمان آموزش خصوصی مالزی در قالب چهار بخش ذیل سازماندهی گردیده است:

بخش برنامه ریزی و تحقیق

بخش استاندارد و ثبت نام

بخش اجرائی

واحد مدیریتی و اداری

لازم به ذکر است که هر یک از چهار بخش فوق به اجرای نقشها و وظایف محوله خود در جهت

موفقیت و پیشبرد امور دپارتمان آموزش خصوصی مبادرت می نمایند.

رسالتهای آموزشی

از جمله مهم ترین رسالتهای دپارتمان آموزش خصوصی که براساس اقتدار و اختیارات محوله و

مطابق با مصوبات آموزشی سال ۱۹۹۶ به مورد اجرا در می آید می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

الف: تعیین سیاست گذاریها و جهت گیریهای آموزش خصوصی



لایحه مؤسسات آموزش عالی غیر انتفاعی مصوب سال ۱۹۹۶، تسهیلاتی جهت ایجاد دانشگاههای غیر انتفاعی، کالجهای آموزشی و دانشگاههای خارجی در کشور مالزی مهیا نموده است. در واقع این لایحه، چهارچوب و زمینه بسط و گسترش مؤسسات آموزش عالی غیر انتفاعی در این کشور را فراهم آورده است. کلیه تصمیمات متأخذه دولت مالزی نشانگر آن است که احداث و راه اندازی دانشگاهها و مراکز علمی غیر انتفاعی در حکم حرکت و تحول عقلانی کشور می باشد. به عبارت دیگر، دسترسی به مراکز آموزش غیر انتفاعی و مؤسسات آموزش عالی غیر انتفاعی، راه دیگری در جهت انتخاب مسیر تحصیلی است که پیش روی والدین و دانشجویان قرار گرفته است. پیش از تصویب چنین لایحه ای، هیچ قانونی در حمایت از مراکز مذکور به تصویب نرسیده بود. تا اینکه استقرار دانشگاههای خصوصی، منافع مؤسسات آموزشی داخلی کشور مالزی تأمین گردید. در حال حاضر بالغ بر ۱۲ دانشگاه غیر انتفاعی و ۴ دانشگاه خارجی در کشور مالزی فعالیت دارند. توسعه مؤسسات آموزش عالی غیر انتفاعی و ارتقاء سطح کیفی آموزش، کمک بزرگی در جهت شکل گیری روند توسعه مالزیمطرح بوده است. از این روی، دپارتمان آموزش خصوصی به تدوین برنامه ها و استراتژی های لازم جهت مقابله و مواجهه آموزش بخش خصوصی با تحولات جهانی پیش رو مبادرت می نماید.

۲- حفظ و تثبیت سطح کیفی آموزش عالی غیر انتفاعی

بر اساس لایحه مؤسسات آموزش عالی سال ۱۹۹۶، ویژه مراکز آموزش غیرانتفاعی کشور، هر یک از مؤسسات آموزش عالی متخطی از ضوابط و قوانین سازمان امور آموزش غیر انتفاعی، با عملکرد قانونی مواجه خواهد می گردند. از جمله مهم ترین وظایف سازمان مذکور که در جهت حفظ سطح کیفی آموزش و حفظ حقوق ملت، به مورد اجرا گذارده می شود، می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

۱. نظارت منظم و جامع بر سطح کیفی آموزش غیر انتفاعی.



۲. نظارت کلی و جامع بر نظامنامه آموزش غیر انتفاعی اعم از بازاریابی و تبلیغ در رده های آموزشی.

۳. تعیین و تبیین ساختار کلی شهریه های آموزشی

۴. تعیین مقدمات و فراساختارهای آموزشی

۵. ثبت نام از داوطلبین در مؤسسات آموزش عالی غیر انتفاعی حوزوی، محلی و بومی

۶. طراحی و اجرای برنامه های جدید مطالعاتی

۷. انتصاب مسئول امور اجرایی

۸. انتصاب اعضای هیئت علمی

۳- استقرار در مؤسسات آموزش عالی غیر انتفاعی

دپارتمان آموزش غیرانتفاعی با دریافت فرمی جهت استقرار در مؤسسات آموزش عالی غیر انتفاعی، با دقت فراوان و با ژرف نگری بسیار به ارزیابی و بررسی آن می پردازد تا اطمینان حاصل نماید که فرم مذکور مطابق اصول استاندارد طراحی گردیده باشد. هدف اصلی از انجام چنین امری، تأمین سطح کیفی آموزش و توانائی های لازم در جهت سرپرستی مؤسسات آموزش عالی غیر انتفاعی است. پیش از تأیید فرم فوق الذکر، سازمان امور آموزش غیرانتفاعی مالزی به بررسی، محوطه ساختمان مورد بررسی و مناسب یا غیر مناسب بودن آن جهت تدریس مبادرت می نماید.

۴- نظارت و پیروی از قوانین آموزشی

از جمله قیود تصریح شده در لایحه مؤسسات آموزش عالی خصوصی مصوب سال ۱۹۹۶، می توان به

برخوردار از حداقل سطح استاندارد برای دوره های آموزشی اشاره نمود.



هدف اصلی از تأمین حداقل سطح استاندارد آموزشی، حفظ حقوق گروه‌های مختلف، بانکداران، و به ویژه دانشجویان است. لایحه فوق با تأکید فراوان بر اهمیت تأمین سطح کیفی آموزش عالی با حفظ حقوق توسعه کشور، سعی در تأمین سطح کیفی برنامه های آموزش دانشجویان خارجی کشور مالزی دارد.

۵- ارائه خدمات مشاوره تحصیلی

از جمله دست آوردهای قانون مذکور، پوشش قرار دادن کلیه جنبه‌های علمی مؤسسات آموزش خصوصی اشاره نمود. در این راستا، سازمان امور آموزش غیر انتفاعی به طراحی پرسش‌هایی مبادرت می‌نماید، به طور مثال در رابطه با استقرار مؤسسات آموزش عالی غیر انتفاعی و موضوعات وابسته بدان، پرسش‌هایی را مطرح می‌نماید.

۶- توسعه مرکز اطلاعاتی و یافته‌های علمی

هم چنین سازمان امور آموزش غیر انتفاعی، به حفظ از سایتهای اینترنتی خود در جهت بسط و گسترش ارتباطات و توزیع هر چه بهتر اطلاعات به مؤسسات آموزش عالی غیر انتفاعی، مبادرت مینماید.

۷- بسط و گسترش آموزش بین الملل

از سال ۱۹۹۸، کشور مالزی به طور فعالانه به بسط و گسترش امور آموزش بین الملل می‌پردازد. بدین ترتیب این امر موجب معرفی کشور مالزی به عنوان مرکز تحصیلات عالیه در جهان گردیده است. با توجه به این، سازمان امور آموزش غیر انتفاعی کشور مالزی به طرح برنامه‌ها و سیاستهای توسعه طلبانه گوناگونی مبادرت نموده که از جمله این سیاستها، می‌توان به سازمان‌دهی امور تحصیلی جهت بسط و گسترش امور آموزش خارجی کشور مالزی (کشوری که مؤسسات آموزش عالی غیر انتفاعی آن به مشارکت در چنین امری تشویق شده‌اند)، اشاره نمود. در این راستا، تلاشهای مشترکی مابین سازمان امور آموزش غیرانتفاعی و مؤسسات آموزشی، در جهت بسط و گسترش فرصتهای مطالعاتی در مالزی در



کشورهائی چون اندونزی، برونه‌ای دارالسلام، تایلند، جمهوری خلق چین، افریقای جنوبی، کینا، امارات متحده عربی، عمان، عربستان سعودی، لبنان، جمهوری اسلواکی و کانادا، صورت گرفته است. روش کار بدین گونه است که این کشور به تشریح سیستم آموزشی خود در یک کشور خاص پرداخته و یا به حضور در گردهمایی‌های برون مرزی سیستم آموزشی، مبادرت می‌جوید .

آموزش غیر انتفاعی

تاریخچه

آموزش خصوصی در کشور مالزی از سال ۱۹۵۰ آغاز شد، این آموزش چون دروازه‌ای برای دانشجویانی محسوب می‌شد که از توانائی ورود به دانشگاهها و مدارس عالی دولتی کشور جهت اخذ گواهینامه و مدرک تحصیلی برخوردار نبودند. طی اوایل دهه ۷۰، تغییراتی مهم و اساسی در نقشها و عملکردهای نظام آموزشی غیر انتفاعی پدید آمد. در اوایل سال ۱۹۸۰، تغییرات مهم و اساسی در نقشها و مسئولیت های مدارس عالی کشور مالزی به عنوان بنیانگذاران آموزش عالی، ویژه در برگزاری دوره‌های آموزشی با همکاری دانشگاههای خارجی در سطح مدرک کارشناسی و سایر پیش نیازهایی که موجبات اخذ گواهینامه‌ها، مدارک و مدارج تخصصی را سبب می‌گردد، اعمال گردید. طی سال ۱۹۹۶، لویجی که در فوق به ذکر آن پرداختیم، در جهت تأمین بودجه دانشگاههای خصوصی به تصویب رسید. بعدها طی سال ۱۹۹۷، نخستین دانشگاه غیرانتفاعی مالزی (دانشگاه تلکام سابق و دانشگاه دولتی مدیا ی فعلی)، تأسیس شد، طی سال ۱۹۹۸ دانشگاه موناش استرالیا با مشارکت دولت مالزی به استقرار شعبه‌ای در این کشور مبادرت نمود. در حال حاضر، آموزش خصوصی در کشور مالزی به اعتبار محلی و بین‌المللی قابل توجهی دست یافته است. به نحوی که بالغ بر ۶۵۲ مدرسه عالی غیر انتفاعی، ۱۰ دانشگاه غیرانتفاعی و ۴ شعبه دانشگاهی خارجی در سرتاسر کشور، با سطح کیفی تضمین شده به فعالیت می‌پردازند. از سوی دیگر دانشجویان از امکان انتخاب هر یک از سیستمهای آموزشی بریتانیا، ایالات متحده، استرالیا، زلاندنو و



یا کانادا در کشور مالزی برخوردار می باشند. در حال حاضر، حدود ۱۵ هزار دانشجوی خارجی در دانشگاههای غیر انتفاعی کشور مالزی به تحصیل مبادرت می نمایند. که اکثریت آنان از کشورهای در حال توسعه می باشند .

ساختار آموزشی

آموزش و تحصیل غیر انتفاعی در واقع آموزشی است که توسط مؤسسات آموزشی غیر انتفاعی به دانشجویان ارائه میگردد. در واقع دولت هیچ گونه کمکی به این گونه مؤسسات ننموده و کل بودجه مؤسسات فوق توسط بخش خصوصی تأمین اعتبار می گردد. ورود به این قبیل مؤسسات برای کلیه اقوام نژادهای مستقر در کشور مالزی و دانشجویان خارجی آزاد است . در کشور مالزی، از مؤسسات آموزش غیر انتفاعی به عنوان مکمل و ضمیمه تلاشهای دولت مالزی در زمینه نیل به پیشرفتهای تحصیلی و آموزشی یاد می گردد. در جهت اطمینان از سطح کیفی آموزش و حفظ و رعایت حقوق دانشجویان بخش خصوصی، کلیه مؤسسات آموزش غیر انتفاعی مالزی توسط وزیر آموزش کشور مالزی تأیید می گردند. از این جهت، این کشور به عنوان مرکز آموزش عالی منطقه ای آسیای جنوب شرقی و سایر کشورهای آسیایی، مطرح گردیده است. برنامه های آموزشی مؤسسات آموزش غیر انتفاعی مالزی نیز بر مبنای سطح عالی کیفی و استاندارد بین المللی طراحی می گردد. استقرار، مدیریت، عملکرد و سطح کیفی برنامه های فوق که توسط وزیر آموزش و پرورش کشور مالزی تأیید می گردد، به موجب قوانین مصوب سال ۱۹۹۶ به مورد اجرا گذارده می شود:

لایحه آموزش مصوب سال ۱۹۹۶

لایحه مصوب سال ۱۹۹۶، ویژه مؤسسات آموزش عالی غیر انتفاعی

لایحه مصوب سال ۱۹۹۶، ویژه گواهینامه ملی تحصیلی



لایحه مصوب سال ۱۹۹۶، ویژه دانشگاهها و مدارس عالی (ماده الحاقی)

مدارس غیرانتفاعی (PES)

این گروه مؤسسات آموزشی در واقع در میان مردم با نام مدارس خصوصی مصطلح می‌باشد. سطوح تحصیلی ارائه شده در این مقطع، از مقطع پیش دبستانی آغاز شده، و مقاطع آموزشی ابتدایی و متوسطه را نیز شامل می‌گردد. از جمله مدارس غیرانتفاعی مورد تأیید وزارت آموزش و پرورش مالزی می‌توان به موارد ذیل اشاره نمود:

الف : مهدهای کودک غیر انتفاعی که مطابق برنامه‌های آموزشی و دستورالعملهای وزارت آموزش و مراکز پیش دبستانی به فعالیت می‌پردازند.

ب : مدارس ابتدائی و متوسطه غیرانتفاعی که مطابق با برنامه های آموزشی و آزمونهای طراحی شده، مشابه با مدارس دولتی، فعالیت می‌نمایند.

ج : مدارس ابتدائی و متوسطه مذهبی

د : مدارس پیش دبستانی/ ابتدائی / و متوسطه بین‌المللی و مدارس ویژه مهاجرین

برنامه آموزشی مدارس فوق مطابق با دوره‌های آموزش بین‌الملل نظیر بریتانیا و ایالات متحده آمریکا و یا برنامه‌های آموزشی اجتماعی خاص چون تایوانیها، اعراب، اندونزی‌ها و غیره ... می‌باشند.

ه : مدارس استثنائی که به برطرف سازی نیاز های جسمی و ذهنی کودکان معلول مبادرت می‌نمایند.

و : مراکز آموزشی کمکی، این گروه از مدارس بر مراکزی چون، مراکز جمع آوری شهریه، مراکز آموزش زبان، آموزش رایانه، آموزش مهارت‌های تجاری و مدارس تطبیقی مشتمل می‌گردد. در مدارس کلاسهای مذکور فشرده ای در جهت پیشرفت مهارت‌های آموزشی دانش آموزان، و پیشبرد برنامه‌های



اجرائی آنان در مدارس عادی، می‌باشد، تشکیل یافته و مراکزی به عنوان مراکز آموزش زبان و مهارت‌های بازرگانی اختصاص می‌یابد.

آموزش عالی غیرانتفاعی (PHEIS)

با وجودیکه دانشگاه‌های دولتی مالزی سالانه حدود ۸۰۰۰۰ دانشجوی می‌پذیرند و این رقم هر سال رو به افزایش است، با این حال طی دهه گذشته این کشور شاهد تأسیس چندین دانشگاه خصوصی و دانش سراهای خصوصی بوده است. تأسیس تمامی دانشگاه‌ها جدید دولتی و خصوصی و استقرار و فعالیت شعبات متعدد دانشگاه‌های خارجی در مالزی همگی به عبارتی در جهت رفع نیازهای فزاینده آموزش دانشجویان بومی و غیر بومی بوده است. روی هم رفته در این کشور حدود ۶۹۰ دانش سرای غیر انتفاعی، ۱۴ دانشگاه غیر انتفاعی و ۴ مجتمع دانشگاهی وابسته به دانشگاه‌های خارجی فعالیت دارند که ۲۷۰۰۰۰ دانشجوی را تحت پوشش خود دارند. بالغ بر ۲۰۰ نوع از این مؤسسات با نظارت دولت مالزی به جذب دانشجویان مبادرت می‌نمایند. تفاوت عمده موجود میان دانشگاه‌های دولتی و خصوصی آن است که در بخش خصوصی، زبان آموزشی زبان انگلیسی است. وزارت آموزش عالی مالزی و مؤسسه ارزیابی کیفی این کشور (LAN) با همکاری یکدیگر مؤسسات آموزش عالی غیر انتفاعی کشور (PHEIS) را به سمت آموزش با کیفیت و متناسب با بازار تشویق و ترغیب می‌نمایند. مجوز استقرار دانشگاهها، مدیریت، عملکرد و سطح کیفی برنامه‌های آموزشی این کشور، توسط وزارت آموزش عالی مالزی صادر می‌گردد. در فرآیند صدور چنین مجوزهایی وزارت فوق ملزم به پیروی از قوانین آموزشی مصوب سال ۱۹۹۶ به شرح ذیل می‌باشد:

۱ - قانون آموزش کشور، مصوب سال ۱۹۹۶

۲ - قانون مؤسسات آموزش عالی خصوصی

۳ - قانون ویژه دانشکده ها و دانشگاهها (اصلاحیه)، مصوب سال ۱۹۹۶

۴ - قانون ویژه مؤسسات آموزش عالی غیر انتفاعی (PHEIS)



مؤسسات آموزش عالی غیر انتفاعی از نقش اساسی در برآوردن نیازهای آموزش عالی دانشجویان بومی و خارجی برخوردار می باشند. به عبارت دیگر این مؤسسات موجبات اخذ مدارک دانشگاهی، گواهینامه ها و مدارج تحصیلی را برای آنان فراهم می نمایند. مؤسسات آموزش عالی غیر انتفاعی، مهیا کننده طیف وسیعی از برنامه های آموزشی داخلی و بین المللی، برنامه های آموزشی وابسته به دانشگاه های خارجی، دوره های آموزشی تخصصی و نیمه تخصصی و دوره های آموزش زبان انگلیسی می باشند. دوره های آموزشی دانشگاه های فوق به زبان انگلیسی می باشد. علاوه بر این دانشگاه ها مهیا کننده روش های گوناگون مطالعاتی جهت هماهنگی با خواسته های دانشجویان می باشند. علاوه بر این دانشجویان مراکز آموزشی فوق از برنامه های آموزشی کشورهای ایالات متحده، بریتانیا، استرالیا، نیوزیلند، فرانسه یا کانادا بهره می جویند. در حال حاضر، بالغ بر ۱۵ هزار دانشجوی خارجی در مؤسسات آموزش عالی غیر انتفاعی کشور مالزی به تحصیل اشتغال دارند.

به منظور حفظ سطح کیفی آموزش و تأمین منافع عمومی و برطرف سازی نیازهای دانشجویان به کلیه مؤسسات فوق تحت نظارت و مدیریت دولت قرار دارند. علاوه بر این هیئت ارزیابی و تأیید ملی (LAN) نیز با تأیید دولت و وزارت آموزش عالی در این خصوص سخت فعال است. این هیئت بعنوان یک نهاد نظارت کیفی آموزش، فعالیت نموده و عهده دار مسئولیت حفظ و کنترل استانداردها و سطح کیفی برنامه های آموزش عالی ارائه شده از سوی مؤسسات غیر انتفاعی می باشد. عهده دار هیأت مذکور اهتمام فراوانی در جهت هماهنگ سازی سطح آموزش های ارائه شده در مؤسسات آموزشی عالی خصوصی یا غیر انتفاعی با استانداردهای بین المللی دارد. از جمله مؤسسات آموزش عالی خصوصی ثبت شده در وزارت آموزش مالزی می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

- دانش سراهای غیر انتفاعی

- دانشگاه های غیر انتفاعی



- شعبات دانشگاه‌های خارجی

- مراکز آموزش از راه دور

اعطای گواهینامه و دیپلم داخلی

برنامه درسی و امتحانات این دوره‌ها توسط کالج‌های غیر انتفاعی محلی و با پیروی از دستورالعمل‌های وزارت آموزش و پرورش کشور مالزی تنظیم و تدوین می‌گردد. دانشجویان قادرند که به صورت تمام وقت و یا پاره وقت در کالج‌های غیر انتفاعی به تحصیل بپردازند. هم چنین کالج‌های غیر انتفاعی اجازه دارند تا برنامه‌هایشان را براساس آموزش از راه دور تحت نظارت قانون جدید آموزشی، هدایت و تنظیم نمایند. اکثر برنامه‌های داخلی اعطای دیپلم، توسط دانشگاه‌های محلی، و دانشگاه‌های خارجی استرالیا، کانادا، نیوزیلند، بریتانیا و ایالات متحده تأیید شده است. از این روی، در پرتو وجود چنین شرایطی زمینه لازم جهت تحقق خواسته‌های دانشجویان مبنی بر تحصیل در دانشگاه‌های برون مرزی فراهم می‌آید.

علاوه بر این، توافقات منحصر به فرد و دراز مدت درون سازمانی با دانشگاه‌های خارجی، راهی را پیش روی دانشجویان مالزیایی قرار داده است تا قادر به اخذ مدارک تحصیل از دانشگاه‌های خارجی به شیوه‌ای با صرفه تر و کم هزینه‌تر باشند. بخش عمده فارغ التحصیلان جهت اتمام برنامه‌های نهایی دوره‌های کارشناسی خود راهی دانشگاه‌های خارجی، لیکن برخی از آنان نیز جهت تکمیل تحصیلات خود در کشور مالزی باقی می‌مانند. جهت مقرون به صرفه بودن هزینه‌های تحصیلی، دانشجویان می‌توانند دوره کارشناسی را در دانش‌سراهای غیر انتفاعی که توافقی درون سازمانی با دانشگاه‌های میزبان دارند، بگذرانند. آنان جهت اخذ مدارک دانشگاهی توسط دانشگاه‌های خارجی از سوی کشورهای استرالیا، کانادا و نیوزیلند، بریتانیا و ایالات متحده، می‌بایست طبق شیوه‌ای توافقی ذیل اقدام نمایند:

برنامه‌های آموزشی توأمان

برنامه‌های معتبر انتقالی



برنامه‌های ورود به سطوح پیشرفته

برنامه‌های آموزشی توأمان که موجبات اخذ مدرک کارشناسی از یک دانشگاه خارجی را مهیا می‌سازد، برای نخستین بار سال ۱۹۸۰ ارائه شد. این برنامه شامل توافق رسمی مابین کالج غیر انتفاعی محلی و مجموعه‌ای از دانشگاه‌های خارجی می‌باشد که به دانشجوی اجازه می‌دهد تا بتواند بخشی از دوره آموزشی را در دانشگاه داخلی و بخش پایانی دوره را در دانشگاه خارجی مورد نظر به اتمام برساند و در نهایت نیز مدرک تحصیلی مورد نظر را از دانشگاه خارجی دریافت دارد.

از جمله ویژگی‌های برجسته این برنامه، می‌توان به موارد ذیل اشاره نمود:

- دانشجویان، در دانشگاه داخلی و دانشگاه خارجی به طور توأمان ثبت نام نموده، سپس با گذراندن دوره‌های آموزشی دانشگاه داخلی، جهت تکمیل دوره تحصیلی خود، وارد دانشگاه خارجی می‌گردند. بر اساس برنامه آموزشی توأمان دانشجویان می‌توانند مطابق سه الگوی مشخص ذیل به تحصیلات خود ادامه دهند. اول: الگوی ۱+۲ تحصیل یک ساله در داخل و دو ساله در خارج. دوم: الگوی ۲+۲ تحصیل دو ساله در داخل و دو ساله در خارج و سوم: الگوی ۲+۱ تحصیل دو ساله در داخل و یک ساله در خارج.

- بر اساس برنامه آموزشی توأمان برنامه‌های درسی ارائه شده در مؤسسات آموزشی داخلی با برنامه آموزشی مؤسسات آموزشی خارجی یکسان می‌باشد. با این وجود در برخی از موارد خاص تعیین محتوای درسی به صورت یک جانبه می‌باشد. اکثر کالج‌های غیر انتفاعی مالزی با دانشگاه‌های مشهور دنیا همچون دانشگاه شفلد بریتانیا، آدلاید استرالیا، برکلی و کالج موسیقی بوستون ایالات متحده همکاری نزدیک و متقابل دارند.

- مدارک هدایی منحصرأ توسط دانشگاه‌های خارجی مادر اعطاء می‌گردد. در واقع کالج‌های غیر انتفاعی محلی اجازه اعطای مدارک تحصیلی را ندارند.



اخذ مدرک تحصیلی خارجی با هزینه‌ها و شهریه مناسب، مقرون به صرفه می‌باشد، بدین ترتیب که دانشجوی به گذراندن دو سال از برنامه‌های آموزشی در کشور مالزی و گذراندن سال آخر آموزش در کشور خارجی که دانشگاه میزبان در آن قرار دارد، مبادرت می‌نمایند.

انتقال و تحصیل دانشجویان مالزیایی به آمریکا بر اساس توافقات به عمل آمده میان مراکز آموزش داخلی با مراکز آموزش عالی صورت می‌گیرد. این برنامه ویژه دانشجویانی است که مایل به اتمام دوره‌های آموزشی خود در دانشگاه‌های آمریکایی می‌باشند. بدین ترتیب اگر یک دانشجوی مالزیایی تصمیم به تحصیل در یک دانشگاه آمریکایی از طریق کالج‌های محلی مالزیایی داشته باشد باید درخواست ورود به یک دانشگاه آمریکایی را ارائه نماید. در کل، یک دانشجو می‌بایست، جهت تکمیل دوره آموزش خود به ۱۲۰ ساعت مطالعه بپردازد. دانشجو می‌تواند حدود ۶۰ ساعت یا کمی بیشتر از این دوره را در دانشگاه کشور متبوع خود گذرانده و به ادامه باقی آن در دانشگاه برون مرزی مبادرت نماید. کالج‌های غیر انتفاعی داخلی و دانشگاه‌های آمریکایی از هماهنگی کامل با یکدیگر برخوردار می‌باشند. انتقال دانشجو، با وجودیکه در فرآیند موافقت نامه‌های مکتوبی میان نهادهای آموزشی ۲ کشور منعقد می‌گردد، با این وجود هیچ کالج غیر انتفاعی‌ای مالزیایی مقید به یک دانشگاه مشخص آمریکایی نبوده و هیچ دانشگاه آمریکایی نیز خود را ملزم به انتقال دانشجو از دانشگاه‌های مالزی نمی‌داند، مگر آنکه دانشگاه‌های مالزی با انتقال دانشجویان بر اساس صلاحیت‌های آنان موافقت نمایند. در واقع هر دانشگاه آمریکایی، مقتضیات و دستورالعمل‌های دوره‌های آموزشی خودش را تدوین می‌نماید. به عبارت کلی تری آنچه که توسط یک دانشگاه پذیرفته شده است، ممکن است لزوماً مورد تأیید و پذیرش دانشگاه دیگر نباشد. با این همه کالج‌های غیر انتفاعی، برنامه‌های درسی و دوره‌های آموزشی خود را با در نظر گرفتن مقتضیات برنامه‌های درسی آموزشی دانشگاه‌های آمریکایی برنامه‌ریزی می‌نمایند. اصولاً این توافق بر اساس هماهنگی با نحوه تحصیل و آموزش در کشور آمریکا صورت گرفته و کاملاً تحت نظارت سیستم آموزشی آمریکایی



است (ADP). در حال حاضر، برنامه آموزش انتقالی از بسط و گسترش بسیاری برخوردار گردیده و دانشگاه‌هایی از کشورهای بریتانیا، استرالیا و کانادا را شامل می‌گردد.

برنامه‌های آموزشی و مقررات ورودی

دوره‌های آموزشی ارائه شده توسط کالج‌های غیر انتفاعی داخلی باید کاملاً با دوره‌های آموزشی دانشگاه‌های خارجی تطابق و همسویی داشته باشد تا دانشجویان بتوانند مستقیماً به آخرین سال دوره آموزشی خود راه یابند. توضیح آنکه پیش شرط اول جهت ورود به آخرین سال دوره آموزش دانشگاهی خارجی تطابق و همسویی کامل برنامه‌های آموزشی مؤسسات داخلی با آن است. در ادامه باید افزود دانشجویان با به پایان رسانیدن باقی مانده دوره آموزشی در دانشگاه میزبان برون مرزی، موفق به اخذ مدرک تحصیلی معتبر می‌گردند.

از جمله برنامه‌های آموزش توأمان می‌توان به موارد ذیل اشاره نمود:

- * همکاری‌های غیر انتفاعی محلی با مجموعه‌ای از دانشگاه‌های برون مرزی
- * ارائه دروس و دوره‌های آموزشی توسط دانشگاه‌های خارجی
- * طول دوره آموزش در کالج غیر انتفاعی کشور نباید بیش از سه سال به طول انجامد.
- * دانشجویان کالج‌های غیر انتفاعی جهت تکمیل دوره آموزشی خود مجاز به انتخاب دانشگاهی در بیرون مرزهای کشور مالزی می‌باشند.
- * کلیه مدارک اهدایی توسط دانشگاه خارجی برون مرزی به دانشجویان اعطاء می‌گردد.

ارائه آموزش عالی توسط دانشگاه‌های مالزی به نمایندگی از دانشگاه‌های خارجی

با توجه به سطح بالای کیفیت تحصیلی و شهرت و سابقه دانشگاهی، کالج‌های خصوصی می‌توانند با نظارت یک دانشگاه خارجی، به نظارت برنامه‌های آموزشی عالی مبادرت نمایند. برنامه آموزشی که برای



یک چنین سیستمی در نظر گرفته می‌شود به برنامه آموزشی ۳+۰ شهرت دارد که دانشجو با گذراندن سه سال تحصیل موفق به اخذ مدرک می‌گردند.

برنامه آموزشی ۳+۰ اساساً بسط یافته برنامه آموزشی توأمان ۲+۱ می‌باشد، به استثنای اینکه دانشجویان فوق از مجوز گذراندن می‌توانند سال آخر دوره آموزشی خود بدون انتقال به دانشگاه میزبان در کشور برون مرزی، در کشور مالزی برخوردار می‌گردند. پس از اتمام موفقیت آمیز دوره آموزشی فوق، مدرک مورد نظر توسط دانشگاه خارجی میزبان اعطاء می‌گردد.

بدین ترتیب، دانشجویان بین‌المللی بدون رهسپاری به کشور بریتانیا، استرالیا، نیوزلند، به دریافت مدرک بین‌المللی از کالج‌های خصوصی کشور مالزی نائل می‌آیند. مزیت اصلی چنین برنامه‌ای صرفه‌جویی در هزینه‌های تحصیلی و زندگی می‌باشد. کالج‌های خصوصی معینی اجازه دارند به نمایندگی از دانشگاه‌های دولتی مالزی به برگزاری دوره‌های آموزشی و اعطاء مدارک مبادرت ورزند، برخی از دانشگاه‌های دولتی این کشور، از قبیل دانشگاه پوترا (UPM)، دانشگاه کبانگ‌سان (UKM)، دانشگاه فنی (UTM)، دانشگاه اوتارا (UUM)، برگزاری دوره‌های آموزشی خود را به کالج‌های خصوصی محول می‌نمایند. این امر بدین معناست که دانشجویان قادر به پیگیری نقش یا کل دوره آموزشی خود در کالج‌های خصوصی مالزی می‌باشند. در صورت موفقیت دانشجویان در دوره آموزشی مدرک تحصیلی بدون حضور آنان در دانشگاه‌های داخلی فوق‌الذکر اعطا می‌گردد.

اعطای گواهینامه و دیپلم خارجی

به منظور اعطاء مدارک در کالج‌های خصوصی داخل کشور، سری برنامه‌های آموزشی تدوین شده است که از ماهیت و خصیصه غیر بومی و خارجی به صورت توأمان برخوردار می‌باشند. برنامه‌های خارجی یا غیر بومی مختص دانشجویانی است که مستقیماً در دانشگاه‌های خارجی ثبت نام می‌نمایند. مدارکی که به دانشجویان دانشگاه‌های داخلی و خارجی اعطاء می‌گردد از ارزش یکسانی برخوردار است.



کالج‌های خصوصی داخلی به مثابه مراکز آموزش دانشجویان به منظور آماده سازی آنان جهت شرکت در آزمون‌های نهایی عمل می نمایند. ارزش اعتباری و قابلیت ارزیابی این آزمون‌ها ۱۰۰٪ می‌باشد. گفتنی است که مدرکی که به دنبال آزمون فوق اعطاء می‌گردد، هیچ تفاوتی با مدارک اعطائی دانشگاه‌های داخلی ندارد. از سوی دیگر هیچ ارتباط رسمی و از پیش تعریف شده‌ای نیز میان مراکز آموزش عالی خصوصی و دانشگاه‌های خارجی مورد نظر وجود ندارد.

هیأت‌های آماده سازی دانشجویان برای امتحانات تخصصی

کالج‌های خصوصی محلی، به آماده سازی دانشجویان جهت شرکت در آزمون‌های خارجی که توسط هیئت‌های متخصص و حرفه‌ای، طراحی می‌گردد، مبادرت می‌نمایند. پس از موفقیت در این آزمون‌ها، دانشجویان به اخذ مدرک تحصیلی خود نائل می‌آیند. به طور کل، می‌توان گفت که ۲ هیأت متخصص آزمون و سنجش دانشجویی تحت عناوینی هیأت‌های مسؤل برگزاری آزمون‌های فنی و حرفه‌ای و هیأت‌های مسؤل برگزاری آزمون‌های علمی فعالیت دارند.

۱- هیأت‌های برگزارکننده آزمون‌های فنی و حرفه‌ای

هیأت‌های فوق، از افراد متخصصی در زمینه مهارت‌های مختلف حرفه‌ای و شغلی برخوردار می‌باشند. طرح و تدوین برنامه‌های درسی و برگزاری آزمون‌ها و اعطاء مدارک حرفه‌ای به دانشجویان رشته‌هایی چون حسابداری، حقوق و مهندسی، از جمله وظائف و فعالیت‌های اینگونه هیأت‌ها به شمار می‌آید. لازم به ذکر است که تنها افراد متخصص و با کفایت از حق عضویت در اینگونه هیأت‌ها برخوردار می‌باشند. به عبارت دیگر اعضاء جدید اینگونه هیأت‌ها افرادی می‌باشند که آزمون‌های سنجش مهارت‌های حرفه‌ای را با موفقیت طی کرده و از تمامی شرایط لازم برخوردار باشند. از سوی دیگر، دانشجویان جهت شرکت در آزمون تخصصی توسط چنین هیئتی ثبت نام می‌گردند. از جمله این هیئت‌ها و مؤسسات تخصصی می‌توان به سازمان حسابداران دولتی مالزی (MACPA)، سازمان حسابداران (ACCA) وابسته به



دولت بریتانیا، شورای مهندسين وابسته به بریتانیا، ICMA، CIMA اشاره نمود. به دنبال گذراندن آزمون، دانشجویانی که از صلاحیت لازم برخوردار می باشند. به عنوان اعضای چنین مؤسساتی پذیرفته می شوند. برخی از این قبیل مؤسسات نیز شرایطی چون سن و تجربه کاری دانشجویان را در اولویت کاری خود قرار می دهند.

۲- هیأت های مسؤول برگزاری آزمون های علمی

هیأت های مذکور توسط مؤسسات و سازمان های برخوردار از موقعیت بین المللی، اداره و نظارت می می گردند. افرادی که از عهده آزمون های هیأت های فوق برآیند به اخذ مدارک مورد نظر نائل می آیند. هیأت های فوق منحصرأ در زمره هیأت هایی که مستقیماً به آموزش مهارت های حرفه ای و عضوگیری افراد می پردازند قرار نداشته بلکه کار اصلی این هیأت ها تعیین برنامه های درسی، برگزاری آزمون ها و اعطاء مدارک تحصیلی به افراد می باشد. گواهینامه ها و مدارک تحصیلی اعطایی نیز بسیار متنوع می باشند. مدارک مذکور عمدتاً از نوع دیپلم، مدرک پیش دانشگاهی، نیمه تخصصی یا مدارکی در ارتباط با دیگر مقاطع تحصیلی مشابه می باشد. با چنین مدارکی، فارغ التحصیلان قادر به اشتغال یا حتی ادامه تحصیلات دانشگاهی در یکی از مقاطع کارشناسی و کارشناسی ارشد می باشند.

از جمله مدارک فوق الذکر که از سوی مراکز و مؤسسات ذیل اعطاء می گردد، می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

- مؤسسات نیمه حرفه ای (مؤسسه Bank-Bank مالزی- هیأت آزمون LCCI و مرکز محاسبات ملی انگلستان و مؤسسه بازاریابی مالزی)

- مرکز تدوین برنامه های آموزشی علمی (مؤسسه سطح پیشرفته GCE)

- مراکز تدوین برنامه های علمی خارجی (دایره سنجش و آزمون دانشگاه کمبریج)

- مراکز تدوین برنامه های مشترک دانشگاهی در سطوح کارشناسی ارشد و دکتری



اکثر مؤسسات آموزش عالی خصوصی با اتخاذ تدابیر درون مؤسسه‌ای، به تدوین برنامه‌های لازم جهت آموزش دوره‌های کارشناسی ارشد و دکتری مبادرت می‌نمایند.

از جمله ویژگی‌های چنین برنامه‌ای می‌توان به موارد ذیل اشاره نمود:

- ۱- ارتباطات آکادمیک مؤسسه است آموزش عالی غیر انتفاعی با یکی از دانشگاههای خارجی
- ۲- دانشجویان می‌توانند در قالب آموزش توأمان در هر دو دانشگاه محلی و خارجی ثبت نام نمایند.
- ۳- دانشگاههای خارجی و مؤسسات آموزش عالی غیر انتفاعی عهده دار مسئولیت طراحی و اجرای برنامه‌های آکادمیک خود بوده و در برخی موارد نیز، موارد درسی توسط هر دو طرف طراحی و برنامه ریزی می‌گردد.

دانشگاههای غیر انتفاعی

دانشگاههای غیر انتفاعی توسط مؤسسات مالی کشور مالزی ایجاد می‌گردند. بر اساس لایحه تأسیس مؤسسات آموزش عالی خصوصی مصوب سال ۱۹۹۸، دانشگاههای غیر انتفاعی محلی منحصرأ توسط وزارت آموزش کشور مالزی، مورد تأیید قرار می‌گیرند. اینگونه مؤسسات مجاز به اعطای مدرک کارشناسی و یا دیگر مدارک عالیه دانشگاهی به دانشجویان می‌باشند. دانشگاههای غیرانتفاعی همچنین به فراهم سازی، موقعیت ویژه ای برای دانشجویان جهت اخذ مدرک کارشناسی با هزینه مناسب مبادرت می‌نمایند. در این دانشگاهها، دانشجویان از حق اخذ مدرک کارشناسی یا کارشناسی ارشد به صورت تمام وقت یا پاره وقت، برخوردار می‌گردند. شهریه مناسب دوره‌های آموزشی همراه با اعطاء مدارک معتبر بین‌المللی، موجب شده است که مؤسسات خصوصی به محیطی جذاب و پویا برای دانشجویان بومی و دانشجویان خارجی مبدل گردد. عرصه مطالعاتی این قبیل دانشگاهها از تجارت و IT گرفته تا مهندسی و طب را تحت پوشش قرار می‌دهد. در حال حاضر، بالغ بر ۸ دانشگاه غیر انتفاعی و یک دانشگاه مجازی به شرح ذیل در کشور مالزی فعالیت دارند:



دانشگاه چند رسانه‌ای (MMU)

دانشگاه تنگا ناسیونال (UNITEN)

دانشگاه تکنولوژی پتروناس (UTP)

دانشگاه این داستری سلانگور (UNISEL)

دانشگاه پروباتان آن تارابانگسا (IMU)

دانشگاه ترپاکوی مالزی (UNITEM)

دانشگاه سنز دان تکنولوژی مالزی (MUST)

مجتمع آموزشی پروباتان، سنز دان تکنولوژی آسیا (AIMST)

دانشگاه مجازی تون عبدالرازک (UNITAR)

انعطاف قابل توجه دانشگاه مجازی ویژگی ممتاز این دانشگاه است، به گونه‌ای که دانشجویان بطور دلخواه می‌توانند برای خود برنامه‌ریزی نموده و برای تحصیل در رشته‌های مورد نظر خود مقید به زمان و مکان مشخص و از پیش تعیین شده نباشند. دانشگاه مجازی نرم‌افزارهای آموزشی چندرسانه‌ای نوین، سیستم‌های اینترنتی پیشرفته و سایر تکنولوژی‌های آموزشی را در اختیار دانشجویان قرار می‌دهد. علاوه بر این دانشگاه مذکور به ارائه برنامه‌های آموزشی مجتمع‌های آموزشی دانشگاه‌های خارجی اعم از دانشگاه تکنولوژی “کورتین”، مجتمع ساراواک، مالزی (استرالیا) دانشگاه ناتینگ‌هام مالزی (بریتانیا) و FIMS مجتمع دانشگاهی دمونت فورت، مالزی (بریتانیا) مبادرت می‌نماید.

به طور کلی می‌توان گفت که دانشگاه‌های غیر انتفاعی توسط مؤسسات حقوقی و از طریق سرمایه‌گذاری اینگونه مؤسسات در کشور مالزی تأسیس می‌گردند. این مؤسسات با اجازه وزارت آموزش عالی باتبعیت از لایحه مؤسسات آموزش عالی خصوصی مصوب سال ۱۹۹۶، تأسیس شده و به اعطای مدارک کارشناسی و کارشناسی ارشد و بالاتر به دانشجویان مبادرت می‌نمایند. در واقع دانشگاه‌های غیر انتفاعی، فرصت



مناسبی برای دانشجویان محسوب می شود تا بتوانند با پرداخت هزینه های کم و مقرون به صرفه به تحصیلات عالی دست یابند. دانشجویان این دانشگاهها به صورت تمام وقت و یا پاره وقت جهت اخذ مدارک کارشناسی و یا کارشناسی ارشد به تحصیل می پردازند. شهریه های ناچیز دوره های آموزش به همراه مدارک قابل قبول بین المللی به جذابیت هرچه بیشتر این مؤسسات برای دانشجویان داخلی و خارجی منجر گردیده است. در اینگونه از مؤسسات رشته های همچون تجارت، فن آوری اطلاعات (IT)، مهندسی و پزشکی دایر می باشد.

دانشگاه های غیر انتفاعی مالزی

دانشگاه	دانشگاههای غیر انتفاعی و کالج دانشگاهی
کوالالمپور	دانشگاه بین المللی طب
پراک	دانشگاه فنی پتروناس
پوتراجایا	دانشگاه چند رسانه ای (MMU) مجتمع سایبرجایا
ملاکا	دانشگاه چند رسانه ای (MMU) مجتمع ملاکا
سلانگور	دانشگاه ناسیونال تناکا (UNITEN) مجتمع لجانگ
پهانگ	دانشگاه ناسیونال تناکا (UNITEN)
سلانگور	دانشگاه تان عبدال رازک (UNITAR)
کوالالمپور	دانشگاه آزادی مالزی (UNITEM)
سلانگور	دانشگاه صنعتی سلانگور (UNISEL)
کداه	مجتمع آسیایی طب، علوم و تکنولوژی (AIMST)
سلانگور	دانشگاه علوم و تکنولوژی مالزی (MUST)
پراک	دانشگاه تانکر عبدال راهن (UTAR)
سلانگور	دانشگاه فنی (MARA)
سلانگور	کالج دانشگاهی فنی، مدیریتی مالزی (KUTPM)

مجتمعهای آموزشی دانشگاههای خارجی

هدف اصلی دولت از اجازه تأسیس مجتمع های آموزشی دانشگاههای خارجی کشور مالزی در واقع اهمیت آموزش صنعتی در این کشور و نیز فراهم سازی فرصت برای دانشجویان خارجی و دانشجویان محلی جهت اخذ مدارک دانشگاهی خارجی مستقر در کشور مالزی می باشد. در حال حاضر، در کشور مالزی



بالغ بر ۴ مجتمع دانشگاهی خارجی به فعالیت می پردازند. گفتنی است که تأسیس این مجتمع‌های آموزشی در کشور مالزی تنها به اجازه و دعوت دولت کشور صورت پذیرفته است. دانشگاه Monash استرالیا، نخستین دانشگاه خارجی محسوب می‌شد که به احداث مجتمع آموزشی خود طی سال ۱۹۹۸ در این کشور مبادرت نمود.

مجتمع‌های آموزشی دانشگاههای خارجی مستقر در کشور مالزی، با ذکر نام کشور مبدأ و محل تأسیس

دانشگاهها	کشورهای مبدأ	محل تأسیس
دانشگاه موناش مالزی	استرالیا	سلانگور
دانشگاه فنی کوتون، مجتمع ساراواک مالزی	استرالیا	ساراواک
دانشگاه ناتینگ هام مالزی	بریتانیا	کوالالامپور
دانشگاه مونت فورت	بریتانیا	کوالالامپور

مزیت‌های آموزشی

از جمله مزیت‌های احداث مجتمع‌های آموزشی دانشگاه‌های خارجی در کشور مالزی می‌توان به موارد ذیل اشاره نمود:

- ۱- سهولت در روند اقامتی و سکونت دانشجویان خارجی مستقر در مالزی
 - ۲- محیط زندگی کاملاً هماهنگ و همسو با وجود حیات ملیت‌های گوناگون در این کشور
 - ۳- وجود طیف گسترده‌ای از غذاهای مالایی، چینی، هندی، عرب و غذاهای غربی
- سیستم آموزش کشور مالزی، فرصت‌های تحصیلی مناسبی در اختیار دانشجویان قرار می‌دهد که بانیازهای تحصیلی آنان هماهنگ و مناسب می‌باشد. آموزش بین‌المللی با برخورداری از سطح کیفی مطلوب از سوی وزارت آموزش عالی و تحت نظارت هیأت بازرسی ملی (LAN) برای دانشجویان فراهم می‌گردد. در این رابطه باید افزود شهریه‌های تحصیلی و هزینه‌های زندگی دانشجویان در حد مطلوب و مناسب می‌باشد. طیف وسیع گزینه‌های مطالعاتی که متناسب با نیازهای مطالعاتی و بودجه دانشجویان



دانشگاه ها تعیین می گردد، در هماهنگی و انطباق کامل است. برنامه های آموزشی توأمان بهترین و به صرفه ترین شیوه جهت تحصیل دانشجویان مالزیایی در دانشگاه های ایالات متحده بریتانیا، استرالیا، کانادا، نیوزیلند، فرانسه جهت مطالعات دانشگاهی می باشد. کالج های غیر انتفاعی هدایت کننده برنامه های آموزشی دانشگاه های خارجی (۳+۰) و مجتمع های آموزشی خارجی مستقر در کشور مالزی به ارائه مدارک عالی خارجی با ارزان ترین هزینه در کشور مالزی مبادرت می نمایند. زبان انگلیسی نیز که زبان ارتباطی اغلب کشورهای دنیاست، به عنوان ابزار آموزشی، به آماده سازی فارغ التحصیلان جهت شرکت در بازار جهانی مبادرت می نماید. مراکز آموزشی فوق که وابسته به بخش خصوصی کشور می باشند، به فراهم سازی امکانات آموزش عالی برای دانشجویان مبادرت نموده و در پایان کار نیز به دانشجویان گواهینامه، مدارک و مدارج تحصیلی اعطا می نمایند. مراکز فوق همچنین نقش مهمی در بر آوردن نیازهای آموزش متوسطه و عالی دولتی ایفا می کنند. علاوه بر این، همین طور نقش مهمی در بر آوردن نیازهای دانشجویان خارجی ایفا می نمایند. به طور کل، دوره های آموزشی ارائه شده توسط این گروه، شامل SPM/ دانشجویان ارشد III/ SIPM/ سطوح GCE O/ سطوح GCE A یا دیگر مدارک مشابه خارجی می باشد.

کلیه مؤسسات آموزش عالی، تحت پوشش مراکز فوق ملزم به برخورداری تأییدیه وزارت آموزش و پرورش مالزی می باشند. از جمله مهم ترین مراکز آموزشی فعال که تحت نظارت مراکز آموزش عالی غیر انتفاعی فعالیت می نمایند می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

الف : مدارس عالی غیر انتفاعی

ج : دانشکده های بین المللی غیر انتفاعی

د : آموزش عالی از راه دور

به منظور ثبیت سطح کیفی آموزش، متناسب با حقوق دولت و دانشجویان، کلیه مراکز آموزشی عالی غیرانتفاعی توسط وزارت آموزش و پرورش مالزی تصویب و تأیید گردیده اند. علاوه بر این هیئت ملی



گواهینامه‌های تحصیلی نیز توسط دولت و تحت پوشش لایحه هیئت ملی گواهینامه‌های تحصیلی طی سال ۱۹۹۶ تأسیس گردیده، هیئت فوق هم چون پیکره قانونی عهده دار مسئولیت نظارت بر استانداردها و سطح کیفی برنامه‌های آموزش عالی که توسط مؤسسات آموزش عالی خصوصی میباشد.

ویژگی ها و مشخصه ها

آموزش عالی غیر انتفاعی در کشور مالزی از ویژگی‌هایی به شرح ذیل برخوردار می‌باشد:

- ۱- برخورداری از دانشکده‌های مختلف با رشته‌های تحصیلی گوناگون
- ۲- بالا بودن سطح کیفی آموزش و متناسب بودن شهریه‌های دریافتی و هزینه‌های جانبی
- ۳- برخورداری از نظام آموزش توأمان و همکاری‌های علمی و دوجانبه با دانشگاه‌های بریتانیا، ایالات متحده، استرالیا، کانادا و نیوزلند
- ۴- اعطاء مدارک آموزش عالی بر اساس الگوی ۳+۰ با اعتبار بین المللی
- ۵- ارائه تسهیلات لازم و امکانات مناسب به دانشجویان بومی و خارجی

برنامه‌های آموزشی

برنامه‌های آموزشی و آزمون‌های مورد نیاز جهت اخذ دیپلم از دانش‌سراهای غیر انتفاعی محلی، مطابق دستورالعمل‌های وزارت آموزش کشور مالزی تدوین می‌گردد که به موجب آن دانشجویان از امکان برخوردار از تحصیلات تمام وقت و یا پاره وقت در دانش‌سرای‌های غیرانتفاعی بهره‌مند می‌گردند. دانش‌سراهای غیرانتفاعی این اجازه را دارند که برنامه‌های آموزشی خود را براساس شیوه آموزش از راه دور، تحت پوشش لوایح قانونی جدید حوزه آموزش، اجرا نمایند. گفتنی است که سهم عمده برنامه‌های اعطای دیپلم و مدرک تحصیلی توسط دانشگاه‌های محلی و یا دانشگاه‌های خارجی استرالیایی، کانادایی، نیوزلندی، بریتانیای و آمریکایی مستقر در کشور مالزی صورت می‌پذیرد. از زبان انگلیسی نیز به عنوان زبان بین‌المللی جهت آموزش متون به دانشجویان بهره‌گیری می‌شود. طی سالهای اخیر در پی حصول



توافقات مشترک میان مؤسسات آموزش عالی غیرانتفاعی با دانشکده‌های خارجی راه برای دانشجویان جهت اخذ مدارک دانشگاهی خارجی به روشی مقرون به صرفه‌تر هموار گردیده است. فارغ‌التحصیلان بیشماری جهت ادامه تحصیلات عالی با مدرک کارشناسی در دانشگاه‌های خارجی حضور می‌یابند، این در حالی است که بسیاری از آن‌ها مایل به ادامه تحصیلات خود در کشور مالزی می‌باشند.

به منظور صرفه جویه در هزینه‌های هنگفت آموزشی دانشگاه‌های وابسته به بریتانیا، ایالات متحده، استرالیا، نیوزلند، کانادا و مالزی به منظور صرفه جویی در هزینه‌های سنگین آموزشی، دانشجویان از حق ادامه تحصیلات عالی خود در داخل کشور با نام نویسی در شعبات دانشگاه‌های خارجی و اخذ مدارک تحصیلی خود مطابق با برنامه‌های تعیین شده از سوی دانشگاه‌های بریتانیا، ایالات متحده، استرالیا، نیوزلند، کانادا برخوردار می‌گردند، به طور کلی تر می‌توان گفت که کشورهای فوق‌الذکر در مالزی به فعالیت آموزشی به ویژه در سطوح آموزشی عالی می‌پردازند. دانشجویان مالزیایی در قالب سه شیوه ذیل به اخذ مدارک تحصیلی بین‌المللی از شعبات دانشگاه‌های بریتانیا، ایالات متحده، استرالیا، نیوزلند و کانادا نائل می‌آیند:

الف: آموزش و تحصیل به سبک توأمان

ب: آموزش انتقالی و ادامه تحصیل در دانشگاه‌های آمریکایی

ج: تحصیل در دانشگاه‌های خارجی

- آموزش و تحصیل به سبک توأمان

طرح آموزش و تحصیل به سبک توأمان برای نخستین بار در اوایل دهه ۱۹۸۰ مطرح شد. طرح مذکور درواقع شامل توافق نامه رسمی مابین دانش سرای خصوصی محلی با یک یا گروهی از دانشکده‌های خارجی است که به دانشجو اجازه می‌دهد تا بطور رسمی به تحصیلات خود در مؤسسات خصوصی محلی و مؤسسات بین‌المللی به صورت توأمان ادامه دهد. برجسته‌ترین ویژگی این سبک



تحصیلی در این است که دانشجویان به طور همزمان در دانش سرای خصوصی محلی و دانشکده خارجی ثبت نام نموده و در صورت موفقیت در دانش سرای خصوصی محلی از مجوز ادامه تحصیل در دانشکده خارجی برخوردار می گردند.

ساختار آموزشی به سبک توأمان به شرح ذیل می باشد:

۱- گذراندن دوره آموزشی ۱ساله در مؤسسات خصوصی محلی و آموزش ۲ ساله در مؤسسات

آموزشی خارجی

۲- گذراندن دوره آموزشی ۲ ساله مؤسسات خصوصی محلی و آموزش ۲ ساله در مؤسسات آموزشی

خارجی

۳- گذراندن دوره آموزشی ۲ ساله در مؤسسات خصوصی محلی و آموزش ۱ساله در مؤسسات

آموزشی خارجی

برنامه های آموزشی دانشگاه های محلی دقیقاً همانند برنامه های آموزشی دانشگاه های خارجی می باشد. مدارک تحصیلی نیز منحصرأ توسط دانشکده های خارجی مادر اعطا می گردد. به طور کلی تر می توان گفت که دانش سراهای غیر انتفاعی محلی از مجوز اعطای مدارک تحصیلی به دانشجویان برخوردار نمی باشند.

ب: آموزش انتقالی و ادامه تحصیل در دانشگاه های آمریکایی

هدف از طرح شیوه آموزشی فوق برقراری ارتباط و تبادل دانشجو با دسته ای از دانشگاه های خارجی از سوی مؤسسات آموزش عالی خصوصی می باشد. بر اساس چنین شیوه ای دانشجویان با گذراندن تعدادی از واحدهای درسی خود در یکی از دانشکده های دانشگاه های خصوصی محلی و ارائه مدارک معتبر و قابل قبول به دانشگاه های خارجی به ادامه تحصیلات خود در دانشگاه های مذکور مبادرت نمایند. در این رابطه باید افزود هیچ دانشگاه خصوصی محلی ملزم به انتخاب دانشگاه خارجی مشخصی برای ادامه تحصیلات



دانشجویان نبوده و متقابلاً دانشگاه‌های خارجی نیز از هیچ گونه تعهدی در خصوص موافقت با درخواست انتقالی دانشجویان بدون تأیید آنان از سوی دانشگاه‌های خصوصی مربوطه برخوردار نمی‌باشند. بر اساس این شیوه تحصیلی، هر دانشجویی از مجوز تقسیم کل دوره آموزشی ۱۲۰ ساعته خود به دو قسمت مساوی برخوردار می‌گردد به نحویکه به ادامه نیمی از تحصیلات خود در داخل و نیم دیگر در خارج نائل می‌آید. دانشگاه‌های خصوصی محلی نیز ملزم به تنظیم برنامه‌های تحصیلی خود هماهنگ با برنامه‌های تحصیلی دانشگاه‌های خارجی مورد نظر می‌باشند. تفاوت شیوه حاضر با شیوه توأمان در این است که در این شیوه دانشجویان از آزادی عمل و اختیار عمل بیشتری در انتخاب دانشگاه‌ها و برنامه‌های مورد نظر خود برخوردار می‌باشند. البته ناگفته نماند که برخی اوقات این آزادی عمل به سردرگمی و بلامتکلیفی نیز منجر می‌گردد. شیوه مذکور در مراحل آغازین خود به منظور برقراری ارتباط با دانشگاه‌های آمریکایی تنظیم شده بود اما امروزه کشورهایی نظیر استرالیا، انگلستان و کانادا نیز بدان ملحق شده‌اند. وجه اشتراک شیوه فوق با شیوه توأمان همانا صرفه‌جویی در هزینه‌های تحصیلی و مخارج زندگی در راستای اخذ مدارک عالیه از دانشگاه‌های خارجی است.

ج: تحصیل در دانشگاه‌های خارجی

این شیوه تحصیلی تقریباً مشابه شیوه تحصیل توأمان است. بر اساس شیوه فوق، رشته‌های تحصیلی ارائه شده از سوی مؤسسات عالی خصوصی در صورت برخورداری از اعتبار و جایگاه قابل قبول از سوی مجموعه‌ای از دانشگاه‌های خارجی مورد تأیید واقع می‌گردد که به دنبال آن دانشجویان از مجوز آغاز تحصیلات سال اول یا سال دوم خود در دانشگاه‌های خارجی برخوردار می‌گردند. پس از طی دو سال مذکور دانشجویان به منظور تکمیل تحصیلات خود به دانشگاه‌های خصوصی مالزی بازگشته و با تکمیل موفقیت آمیز باقی مانده تحصیلات خود در داخل کشور، به اخذ مدارک تحصیلی خود از شعبات



دانشگاه‌های خارجی در داخل کشور نائل می‌آیند. از جمله مهم‌ترین ویژگی‌های این شیوه تحصیلی می‌توان به موارد ذیل اشاره نمود:

- ۱- همکاری دانشگاه‌های غیر انتفاعی محلی با گروهی از دانشگاه‌های برون مرزی
 - ۲- برنامه ریزی برنامه‌ها و دستورالعمل‌های آموزشی توسط دانشگاه‌های غیر انتفاعی محلی، مطابق با نیازهای تخصصی و برنامه‌های دانشگاه‌های خارجی
 - ۳- دوره آموزشی ۳ ساله در دانشگاه‌های غیر انتفاعی محلی
 - ۴- برخورداری دانشجویان دانشگاه‌های غیر انتفاعی محلی، از حق انتخاب دانشگاه‌های خارجی جهت تکمیل برنامه تحصیلی خود
 - ۵- اعطاء گواهینامه‌های تحصیلی توسط دانشگاه‌های خارجی
- واگذاری امتیاز برگزاری دوره‌های آموزشی به مؤسسات عالی خصوصی از سوی دانشگاه‌های خارجی به دانشگاه‌های غیر انتفاعی اجازه داده شده است که به نیابت از دانشگاه‌های خارجی مربوطه به هدایت برنامه‌های آموزشی در کشور مالزی بپردازند این در حالی است که مسئولیت اعطای مدارک تحصیلی همچنان بر عهده دانشگاه‌های خارجی می‌باشد. در این حالت از برنامه‌های آموزشی دانشگاه‌های خارجی تحت عنوان برنامه‌های ۳+۰ یاد می‌گردد. برنامه‌های ۳+۰، اساساً همانا برنامه "۱+۲" و "۲+۱" در برنامه‌های آموزشی توأمان می‌باشند، با این تفاوت که در حالت فوق که دانشجویان از مجوز گذراندن سال آخر تحصیلی خود با یک برنامه مدون از سوی دانشگاه خارجی بدون راهی شدن به کشور میزبان خارجی و گذراندن واحدهای درسی در کشور مالزی برخوردار می‌باشند. طبق ساختار این نوع آموزش به دانشگاه‌های غیر انتفاعی محلی اجازه داده شده است که تحت نظارت دانشگاه‌های خارجی، به هدایت برنامه‌های آموزش و تحصیلاتی خود در کشور مالزی مبادرت نمایند. گفتنی است که پس از اتمام موفقیت آمیز دوره تحصیلی فوق، مدرک تحصیلی توسط دانشگاه خارجی میزبان اعطاء می‌گردد.



به طور کلی میتوان گفت که در این حالت، بدون حضور در کشورهای بریتانیا و یا استرالیا، دانشجویان خارجی به اخذ گواهینامه دوره کارشناسی این کشورها از دانشگاه های غیر انتفاعی مالزی نائل می آیند. به برخی از مؤسسات خصوصی آموزش عالی این اجازه داده می شود که به نیابت و نمایندگی از دانشگاه های دولتی، برنامه های آموزشی- تحصیلی این دانشگاه ها را بر عهده گیرند. بر اساس چنین شیوه ای، دانشجویان به گذراندن تمام یا بخشی از دوره تحصیل خود در مؤسسات آموزش عالی خصوصی نائل آمده و پس از طی این دوره بدون راهیابی در دانشگاه های دولتی، به احراز مدرک دولتی نائل می آیند. دانشگاه های دولتی نظیر UTM, UUM, UKM, UPM از جمله دانشگاه هایی هستند که در این زمینه فعالیت می نمایند. بر اساس این شیوه تحصیلی کلیه برنامه های دوره آموزشی توسط دانشگاه های دولتی معین گردیده و در صورت موفقیت، دانشگاه های دولتی موظف به اعطای مدرک کارشناسی به دانشجویان می باشند.

آموزش استثنایی

کودکانی که از نقطه نظر آموزشی با مشکلات خاص مواجه می باشند، در جامعه مالزی جایگاه ویژه ای برخوردارند. تا جای ممکن در روند اصلی سیستم آموزشی کشور مالزی به نیازهای خاص کودکان ناشنوا و روشن دل و کودکان مواجه با مشکلات یادگیری توجه مبذول شده است. در حال حاضر ۲۸۳ مدرسه در کشور از پرسنل تعلیم دیده و امکانات لازم برای کمک به این کودکان برای الحاق به سیستم کلی آموزش برخوردار می باشند. گفتنی است که کودکان نیازمند توجه و مراقبت بیشتر در ۳۱ مدرسه استثنایی مستقر گردیده اند.



آموزش عالی از راه دور

برنامه های آموزشی

دوره های آموزش عالی از راه دور به این صورت است که دانشجویان به ثبت نام در دانشگاه های خارجی مستقر در کشور مالزی مبادرت نموده و پذیرش می گردند. در این رابطه مؤسسات آموزش عالی خصوصی به ایفای نقش حمایتی خود در قالب برگزاری کلاس های آمادگی و برگزاری آزمون های متعدد مبادرت می نمایند. دانشجویان به اقتضای این نوع آموزش، در کلاس های دانشگاه های خارجی حاضر نشده بلکه به واسطه غیررسمی بودن سیستم آموزشی به مطالعه فردی دروس آموزشی مبادرت نموده و منحصر به جهت شرکت در امتحانات در دانشگاه حاضر می شوند. با توجه به فردی بودن سیستم آموزشی فوق ابزار کمک آموزشی متنوعی، همچون شبکه اینترنت، کنفرانس های ویدئویی، تلویزیون و رادیو، ماهواره، نوارهای ویدئویی، ابزار کمک آموزشی سمعی-بصری و دیگر رسانه های الکترونیکی در اختیار آنها قرار می گیرد. دانشگاه های غیر انتفاعی محلی، همچنین به آماده سازی دانشجویان جهت شرکت در آزمون های خارجی که توسط هیئت ها و گروه های ارزیابی خارجی یا محلی طراحی شده است مبادرت می نمایند.

از جمله مهم ترین نهادهای ارزیابی کننده که مسولیت برگزاری آزمون های فوق را بر عهده دارند می توان به هیئت های برگزاری آزمون های حرفه ای و تخصصی و هیأت های برگزاری آزمون های آکادمیک اشاره نمود. هیئت های برگزاری آزمون حرفه ای خود از مؤسساتی حرفه ای برگزیده شده و از مهارت های ویژه ای در زمینه های تخصصی و حرفه ای برخوردار می باشند. این هیأت ها مسؤلیت تعیین برنامه های درسی، برگزاری آزمون اعطاء مدارک تحصیلی در رشته های تحصیلی همچون حسابداری، حقوق و مهندسی را بر عهده دارند. گفتنی است که صرفاً آن دسته از افرادی که به گذراندن موفقیت آمیز آزمون های تخصصی نائل آیند از حق دریافت مدرک تحصیلی تخصصی برخوردار می گردند. یک دانشجو در صورتی از حق شرکت در آزمون های تخصصی برخوردار می گردد که به ثبت نام در این هیأت ها مبادرت



نموده باشد. لازم به ذکر است که در صورت احراز صلاحیت‌های علمی و تخصصی لازم، دانشجویان به عضویت در اینگونه هیأت‌های تخصصی نائل می‌آیند.

هیأت‌های برگزاری آزمون آکادمیک

عمده هیأت‌های برگزار کننده این نوع آزمون در زمره مؤسسات یا سازمان‌های معتبری می‌باشند که از یک وجهه بین‌المللی برخوردارند. مدارک اعطائی از سوی هیأت‌های فوق صرفاً به آن دسته از دانشجویانی اعطاء می‌گردد که به گذراندن موفقیت آمیز آزمون‌ها نائل آمده هیأت‌های فوق به اعطای مدارک مختلفی همچون گواهینامه پایان تحصیلی و دیپلم پیش دانشگاهی نیمه تخصصی مبادرت می‌نمایند. فارغ‌التحصیلان دوره های فوق نیز با اخذ چنین مدارکی از مجوز اشتغال به کار برخوردار شده و یا به تحصیلات عالیه خود در مقطع کارشناسی در سطوح تخصصی و حرفه‌ای برخوردار می‌گردند.

لازم به ذکر است که مدارک تحصیلی فوق عمدتاً توسط مراکز ذیل به فارغ‌التحصیلان اعطا می‌گردد:

- مؤسسات حرفه‌ای و تخصصی

- مؤسسات نیمه خصوصی

- مراکز آکادمیک در سطوح متوسطه

- مراکز آموزش زبان انگلیسی

نهادهای آموزشی

از جمله مهمترین مدارس کشور مالزی که برای جامعه اطلاعاتی قرن بیست و یکم طرح ریزی گردیده اند می‌توان به موارد ذیل اشاره نمود:



۱- مدارس بین الملل

پویایی اقتصادی، ثبات سیاسی و اجتماعی و محیط زندگی هدایت کننده و امن کشور مالزی مطلوب بسیاری از مدارس خارجی بوده است. سرمایه گذاران و تجار و افراد متخصص، از مالزی تحت عنوان کشور دوم خود تلقی نموده و به سفر با خانواده های خود به این کشور مبادرت می نمایند. در این رستا به بمنظور پاسخ گویی به نیاز آنان و فراهم سازی تسهیلات لازم و برنامه های درسی متنوع، وزارت آموزش و پرورش مالزی راه را برای تأسیس ۴۰ مدرسه بین المللی هموار ساخته است. از این روی، آندسته از کودکانی که به سیستم درسی آمریکایی، ژاپنی، آلمانی، تایوانی، اندونزیایی و عربستان سعودی تحصیل می نمایند، بدون هیچ مشکلی قادر به ادامه تحصیلات خود در مالزی می باشند.

۲- مدارس هوشمند

از جمله مسائل مهمی که در اقتصاد دانایی مطرح است، دانش، مهارت و یادگیری مستمر می باشد. به عبارت دیگر، توسعه و آماده سازی منابع انسانی جهت ورود به عصر دانش و اطلاعات از اهمیت حیاتی برخوردار است. درحالیکه به نظر می رسد سیستم کنونی آموزش و پرورش کشور قادر به پرورش نیروهایی دانش گرا و کار آفرین برای جامعه اطلاعاتی قرن بیست و یکم نبوده و نیازمند تغییر و تحول بمنظور حمایت از چشم انداز فن آوری اطلاعات کشور می باشد جهت نیل به این هدف، مدارس هوشمند «Smart School» می توانند نقش مهمی را ایفا نمایند. مدارس هوشمند مؤسسات آموزشی می باشد که با اعمال تغییراتی در نحوه آموزش و مدیریت خود بصورت سیستماتیک، به آماده سازی دانش آموزان جهت رویارویی با عصر اطلاعات مبادرت می نمایند. اهداف این قبیل مدارس در کشور مالزی می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

۱. تولید نیروی کار متفکر و آشنا با تکنولوژی

۲. توسعه و پرورش فیزیکی، ذهنی، احساسی و معنوی دانش آموزان



۳. ارائه و فراهم سازی فرصتهایی به منظور بهبود تواناییها و استعدادهای دانش آموزان

۴. افزایش مشارکت همگانی در حوزه آموزشی (دبیران، دانش آموزان، مدیران، کارکنان مدارس و

سطوح مختلف جامعه)

همانگونه که قبلاً نیز بر آن اشاره شد کشور مالزی پیشگام در اجرای پروژه مدارس هوشمند، می باشد

که مباحث مربوط به آن را از سال ۱۹۹۶ آغاز نمود. سپس در سال ۱۹۹۹ این طرح در ۹۰ مدرسه اجرا

گردید و تا سال ۲۰۱۰، کلیه مدارس مالزی به مدارس هوشمند تبدیل خواهد گردید .

نکته بسیار مهم در این نوع مدارس تغییر شیوه یادگیری از شیوه مبتنی بر حافظه Memory based

learning به شیوه مبتنی بر تفکر و خلاقیت «Creativity based learning» می باشد. فرآیند آموزش و

یادگیری در مدارس هوشمند از ۴ جزء به شرح ذیل برخوردار می باشد :

دوره تحصیلی: انتقال دانش ، مهارتها، ارزشها و زبان از طریق ارائه دوره های مختلف تحصیلی

و یکپارچگی این عناصر برای رویارویی با عصر اطلاعات

فنون و روشهای تعلیم: بهره گیری از استراتژیها و سبکهای مختلف آموزشی بمنظور

کسب اطمینان از ایجاد صلاحیتهای مورد نیاز در دانش آموزان با ارائه آموزشهای جذاب

ارزیابی : بهره گیری از سیستم ارزیابی online و پایگاه داده کاملی از اطلاعات مربوط به

دانش آموزان در کل دوره تحصیل غیر تحصیلی آنان

مطالب و محتوای دوره های تحصیلی : ایجاد و تقویت تفکر چالشی و یادگیری با انگیزش در دانش

آموزان، آموزشهای مبتنی بر شبکه و مواد درسی الکترونیکی

از جمله عواملی که در موفقیت و اداره مدارس هوشمند دخیل می باشند می توان به موارد ذیل اشاره

نمود:



۱. دانش آموزان

۲. دبیران

۳. کارمندان و مدیران مدارس

۴. والدین

۵. سطوح مختلف جامعه

نکته بسیار مهم درمورد عوامل ذکر شده این است که مسئولیتها و وظایف هر یک از عوامل فوق با وظایف سنتی آنها که در مدارس عادی وجود دارند متفاوت می باشد. به عبارت دیگر تکنولوژی مورد استفاده شده در این مدارس شکل این ارتباطات را نیز متفاوت می نماید، به عنوان مثال والدین می توانند در هر لحظه بصورت online از کامپیوتر شخصی خود از آخرین وضعیت تحصیلی فرزند خود آگاه شده و یا با دبیران وی تماس داشته باشند .

۳- فرهنگستان مرکزی هنر مالزی

(فرهنگستان مرکزی هنر) در سال ۱۹۸۳ تاسیس شد و از آن زمان تاکنون این فرهنگستان به صورت یکی از تاءمین کنندگان اصلی آموزش هنر و طراحی در مالزی در آمده است . اهداف فرهنگستان مرکزی هنر ارائه رهنمود و آموزش حرفه ای به فارغ التحصیلانی است که تصمیم دارند، در زمره هنرمندان طراحان و تصویرگران خلاق و مبتکری می باشند. که در عرصه نظام نوین آفرینش هنری نقشی منطبق با برنامه پیش بینی شده سال ۲۰۲۰ ایفا نمایند. فارغ التحصیلان فرهنگستان مرکزی هنر فرصتهای در اختیار خواهند داشت. هدف اصلی فرهنگستان مرکزی هنر آمیختن روح فناوری و علم جدید با آرمانهای زیبایی شناختی فرهنگهای چند نژادی در کشور مالزی است تا این سرزمین به هویت مالزیایی منحصر به فردی دست یابد. دانشجویان این مرکز، به منظور انتقال میراث فرهنگی و هنری منطقه بسیار خوب آموزش دیده اند. به منظور همگامی با تحولات سریع توسعه اقتصادی کشور و سازگاری با روند تحول



جهانی و منطقه ای، فرهنگستان مرکزی هنرمتعهد شده است با بهبود مداوم تسهیلات و برنامه های آموزشی خود بهترین آموزش را به دانشجویان ارائه نماید.

دوره های آموزشی

دوره های آموزشی برای دریافت مدرک تحصیلی در فرهنگستان مرکزی هنر مدت زمان سه سال به طول می انجامد. گفتنی است که پذیرش تحصیلی سه بار در سال طی ماههای ژوئن آوریل و ژوئیه صورت می گیرد. به دانشجویان موفق سال اول گواهینامه فرهنگستان مرکزی هنر و به فارغ التحصیلان سال سوم، دیپلم معتبر فرهنگستان مرکزی هنر اعطا می گردد .

ساختار دوره های آموزشی

کلیه برنامه های هنر و طراحی فرهنگستان مرکزی هنرعمدتاً در کارگاه هنری متمرکز است. پروژه ها به گونه ای ساماندهی شده است تا موارد نظری و علمی به خوبی تفهیم گردد. در کلیه برنامه های درسی انواع متنوع پروژه های طراحی گنجانده شده که هدف از آنها تلفیق جنبه های فکری و نظری طراحی با مهارتهای فنی است.

همکاری های آموزشی

همکاری با دانشگاههای خارجی

کلیه دروس فرهنگستان مرکزی هنر در خارج از کشور معادل سازی شده است تا بدین ترتیب فرصت تحصیلی بیشتری برای دانشجویان در خارج از کشور مهیا گردد. مدرک فرهنگستان مرکزی هنر در خارج از کشور پذیرفته شده و ۲۴ دانشگاه و کالج با انتقال این واحدهای درسی موافقت نموده اند. این مرکز با دانشگاههای معتبر کشورهای استرالیا و نیوزیلند (دانشگاه ((تاسمانی)) و دانشگاه ((کرتین)) در استرالیا و دانشگاه تکنولوژی ((اوکلند)) در نیوزیلند ارتباط نزدیک برقرار نموده است.



سیاست های آموزشی

سیاست اصلی کالج فرهنگستان تاکید بر کیفیت برتر آموزش خلاق با نگاه به افقهای برتر از چشم اندازهای هزاره جدید متعهد می باشد.

اهداف آموزشی

اصلی ترین هدف فرهنگستان مرکزی هنر در توسعه کشور مالزی ظهور ویزیت طراحان و هنرمندان مستعد برخوردار مهارت های حرفه ای و ابتکار خلاق است. فرهنگستان مرکزی هنر با توجه به نیاز هرچه بیشتر به طراحان پیشرفته و مجرب سعی در متمرکز نمودن توجه و فعالیت خود در این حیطه دارد. از این رو تلاش است تا با به دست آوردن درجه معتبر ISO 9002 به کیفیت برتر در امر آموزش دست یابد. طی دسامبر سال 1999 گواهینامه سیستم مدیریت کیفی مطابق با شرایط استاندارد BSEN ISO 9002 به فرهنگستان مرکزی هنر اهدا گردید. کالج فوق کالج طراحی و هنر کشور مالزی است که این مقام را به دست آورده است.

تسهیلات آموزشی

کلیه کارگاه های هنری و کلاس های درس فرهنگستان مجهز به سیستم های کامپیوتری است که این خود به آرامش خاطر دانشجویان و ارتباط دو سویه اساتید و دانشجویان منجر می شود. وجود آتلیه عکاسی و تاریکخانه کاملاً مجهز، کارگاه طراحی، کارگاه چاپ و کارگاه سرامیک در ساختمان فرهنگستان، این مرکز را به محلی جهت انجام مطالعات و تحقیقات مهم دانشجویی مبدل ساخته است. آتلیه عکاسی و تاریکخانه به منظور هدایت و حمایت فعالیت های عملی دانشجویان طراحی گردیده اند، هدف اصلی کالج فوق دستیابی دانشجویان به سطح بالایی از تجربه حرفه ای و تخصصی در این رشته کارگاهی است. کارگاه سرامیک سازی مرکزی نیز در سال 1992 تاسیس شد تا فرصت بسط راه حل های خلاقه روند فعالیت های درسی دانشجویان فراهم آید. نگارخانه مرکزی هنر که در ساختمان فرهنگستان قرار دارد از جمله مهمترین



مراکز نمایش هنر معاصر هنرمندان مالزیایی و بین المللی است. نگارخانه فوق همچنین با معرفی آثار هنری دانشجویان و فارغ التحصیلان فرهنگستان، فرصت مناسبی در اختیار عامه مردم آنان قرار می دهد. تالار مرکزی همایشها، محل برگزاری مجموعه منظمی از سخنرانیهای علمی و همایشهای مشترک است. از سال ۱۹۹۴ به بعد در چهار چوب جلسات بحث و بررسی پیرامون طراحی، از چهره های سرشناس صنعتی دعوت به عمل می آید تا اداره کارگاهها، سخنرانیهای خاص، گردهماییها و نشستهای هنری را به عهده گیرند که این امر خود به رشد هنری دانشجویان منتهی گردیده است.

اصلاحات آموزشی

طی سالهای ۱۹۹۵ تا ۱۹۹۷ سری اصلاحات قانونی در عرصه آموزش به وقوع پیوست. از این روی در این راستا لایحه های متعددی در حوزه آموزش از تصویب مجلس مالزی گذشت که از آن جمله می توان به لایحه آموزشی مصوب سال ۱۹۹۶، لایحه شورای عالی مؤسسات آموزش عالی، لایحه مؤسسات آموزش عالی خصوصی مصوب سال ۱۹۹۶، لایحه هیأت ارزیابی ملی مصوب سال ۱۹۹۶، لایحه اصلاحی دانشگاهها و کالجها مصوب سال ۱۹۹۶، لایحه هیأت صندوق ملی آموزش عالی اشاره نمود.

هدف از ارائه و اجرای طرح های فوق ارائه قوانین جدید جهت فراهم سازی امکانات اجرای سیاست آموزشی و برآورده نمودن نیازهای ضروری توسعه کشور بوده است. همچنین به موجب طرح های فوق زمینه لازم جهت دسترسی همگان به آموزش در راستای توسعه سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و استحکام پایه های اتحاد ملی فراهم گردیده است. علاوه براین، تأکید عمده ای بر آموزش فنی معطوف گردیده و کمک های دولتی بیشتری به مدارس اسلامی اختصاص یافته است. در حوزه آموزش عالی نیز از جمله مهم ترین تحولات اصلاحات اعمال شده می توان به ایجاد دانشگاه های خصوصی در مالزی اشاره نمود. علاوه بر این سه دانشگاه خارجی موتاشی، کوتینی و ناتینگهام به تأسیس شعباتی در مالزی مبادرت نموده اند که این خود از جمله مهم ترین اصلاحات آموزشی در حوزه دانشگاهی کشور به شمار می آید.



در قالب برنامه توسعه هفتم و بر اساس مصوبه مؤسسات آموزشی خصوصی و به منظور ارتقاء و تقویب سطح کیفی آموزش عالی، مؤسسات خصوصی آموزش عالی از هر لحاظ تحت نظارت و کنترل دقیق وزارت آموزش و پرورش قرار گرفته اند. در قالب برنامه فوق همچنین دولت و به ویژه وزارت آموزش و پرورش تاکید به سزایی بر ارتقا کیفیت آموزش و قابل دسترسی همگانی آن دارد چراکه آموزش زیر ساخت توسعه ملی در دراز مدت بوده از نقش مهمی در تربیت متخصصین و کارگران ماهر مورد نیاز کشور برخوردار بوده و زمینه ساز حضور در کشور مالزی صحنه رقابت های بین المللی است. وزارت آموزش و پرورش هم چنین به تدارک برنامه های آموزشی سازمان یافته تر با قابلیت اجرایی بالاتر برای افراد بومی و سایر گروه های اقلیت مبادرت نموده تا از این طریق به هماهنگی گروه های فوق با دیگر دانش آموزان مشمول سیستم آموزش ملی نائل آید. همزمان با اجرای برنامه هفتم توسعه تلاش در جهت گسترش و بهبود امکانات و مراکز آموزشی به ویژه در مناطق روستایی و دورافتاده کشور ادامه داشته است. در راستای همنوائی با دهکده جهانی، مدرنیزه شدن، کسب پیشرفت های فن آوری و به کارگیری فن آوری اطلاعاتی، وزارت آموزش و پرورش مالزی به تأسیس بانک های اطلاعاتی الکترونیکی در مدارس پرداخته است. وزارت آموزش و پرورش هم چنین در پاسخ به اجرای طرح تأسیس مدارس هوشمند، به برقراری مشارکت های عملی فراوانی مبادرت نموده است. به طور کلی می توان گفت که تلاش های صورت گرفته در حوزه آموزش و پرورش همگانی با همه گستردگی و فراوانی خود، صرفاً در جهت تجهیز افراد به علوم و دانش مطرح نبوده، بلکه هدف بزرگتر و مهم تر آن برخورداری از وجود شهروندانی مسؤولیت شناس با اخلاق و روحیات قوی و ارزش های عالی است. در راستای چنین تلاش هایی است که توسعه حال حاضر فنی کشور و پرورش نیروی کار ماهر حاصل آمده و تا سال ۲۰۲۰ کشور مالزی را به ملتی کاملاً توسعه یافته مبدل خواهد نمود.



توسعه آموزشی

از زمان استقلال، کشور مالزی از پیشرفت‌های چشمگیری در حوزه آموزشی برخوردار گردیده است. برخورداری از ۹۳ درصد باسواد خود نمودی از پیشرفت کشور مالزی در حوزه آموزشی به شمار می آید. نرخ ثبت نام دانش آموزان در مدارس ابتدایی بیش از ۹۰ درصد بالغ می گردد که حدود ۹۲ درصد از این افراد به مقطع متوسطه راه می یابند. اعمال تغییرات اساسی و پیشرفت‌های گسترده در ساختار حوزه آموزش به برخورداری کشور مالزی از سیستم یکپارچه آموزشی با وجود تنوعات مختلف نژادی منجر گردیده است. هم‌چنین افزایش قابل توجهی در نرخ ثبت نامی در کليه سطوح آموزشی مشهود می باشد. در سطح آموزش پیش دبستانی، مطالب درسی، امکانات و آموزش معلمین در بخش‌های دولتی و خصوصی با استانداردهای مصوب قانون آموزش طی سال ۱۹۹۶ هم خوانی داشته و نرخ کودکان ثبت نامی مراکز پیش دبستانی از ۲۵۳۶۷۵ نفر طی سال ۱۹۹۵ به ۲۸۱۳۹۷ نفر طی سال ۱۹۹۸ افزایش یافته است. در سطح آموزش ابتدایی، نیز نرخ دانش آموزان ثبت نامی از ۲/۸۰ میلیون نفر طی سال در ۱۹۹۵ به ۲/۸۹ میلیون نفر طی سال در ۱۹۹۸ افزایش یافته است. هم‌چنین بر افزایش توسعه ظرفیت امکانات آموزشی تأکید بسیاری شده است. در سطح آموزش متوسطه نیز مشارکت افراد در مدارس دولتی و نیمه دولتی از ۱/۶۳ میلیون نفر طی سال ۱۹۹۵ به ۱/۷۴ میلیون نفر طی سال ۱۹۹۸ بالغ گردیده است. با وجود پیشرفت‌های بدست آمده مذکور، در تلاش جهت توسعه آموزشی کشور، قوانین آموزشی مصوب سال ۱۹۶۱ مورد بازنگری قرار گرفت. قانون بازنگری شده از چشم انداز وسیع تری برخوردار گردیده و بر مؤسسات آموزشی خصوصی کليه سطوح نیز مشتمل می گردد. مطابق چنین بازنگری‌های بخش خصوصی در فراهم سازی موقعیت‌های آموزشی ایفای نقش نموده و عمدتاً به تکمیل تلاش‌های دولت در روند توسعه و پیشرفت آموزشی کشور مبادرت نموده است. به طور کلی می توان گفت که پیشرفت برنامه‌های



آموزش همگانی در مالزی مرهون توجه دولت به آموزش و اختصاص بودجه‌های کلان به این بخش است، چرا که بودجه‌های اختصاص یافته به بخش آموزش در قیاس با بودجه‌های عمومی دیگر، بیشتر است.

مزایای آموزشی

از جمله مزایای تحصیل در کشور مالزی می‌توان به موارد ذیل اشاره نمود:

- کیفیت بالای تحصیلی
- امکانات مختلف تحصیلی از تحصیل در برنامه های ۳+۰ و غیره گرفته تا مدارک تحصیلی خارجی
- تحصیل ارزان قیمت بعثت شهریه های ارزان و هزینه های پایین زندگی

اصول و اهداف آموزشی

به موجب اصول و اهداف آموزشی تدوین یافته طی سال ۱۹۸۸، آموزش در مالزی تلاش مداوم در جهت توسعه پایدار و رشد استعداد افراد در حالتی منسجم به شمار می آید. هدف اصلی طراحی چنین اصولی تربیت افراد برخوردار از فکر، روح، و احساس هماهنگ و معتدل و معتقد به خدا، ارتقاء سطح مهارت‌های فردی در جهت توسعه ملی و اقتصادی، تثبیت ارزشهای والای اخلاقی مطلوب، ارتقاء شخصیت افراد و حس مسئولیت پذیری آنان در جهت شرکت در ساختار ملی و عدم محدودیت شهروندان از نظر دسترسی آموزشی و حمایت مالی جهت ادامه تحصیل دانش آموزان و برابری حقوق آموزشی می باشد.

اولویتها و علایق آموزشی

در مفاد سیاستهای آموزشی، دولت مالزی کاملاً متعهد به فراهم سازی بستر آموزش همگانی (EFA) است. این کشور هم‌چنین مصمم به ریشه کن سازی بیسوادی سال ۲۰۰۰ می باشد. به طور کلی می‌توان گفت که توجه مداوم مالزی و سعی این کشور در زمینه توسعه و بهبود آموزش همگانی به تامین اهداف مورد نظر من از جمله ریشه کن سازی بی‌سوادی منجر گردیده است. از سوی دیگر اولویت دهی به حوزه آموزش و پرورش، نیاز کشور به منابع انسانی کار آمد و با سواد، سخت کوش و منضبط را بر طرف



نموده است. کلیه برنامه‌های متعدد طراحی و اجرا شده در جهت نیل به اهداف فوق، در راستای القاء اهمیت و اهداف آموزش پایه و بی‌وقفه بوده و اتخاذ رویکردهای جامع و چند جانبه در جهت از میان بردن بی‌سوادی، افزایش آموزش عمومی تا سال یازدهم تحصیلی و تکیه بر علم آموزی، به تبدیل جامعه سازی به جامعه‌ای با سواد و فرهیخته، منجر گردیده است.

از جمله مهم ترین اولویتها و علایق آموزشی کشور مالزی می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

۱ - تقویت توانایی مؤسسات آموزشی موجود و تأسیس مؤسسات جدید به ویژه در رشته های فنی،

علمی، مهندسی

۲ - قدرت بخشیدن به نظام محوله از طریق نظارت بر عملکرد معلمان مجرب و شایسته

۳ - تقویت کامپیوترها و تکنولوژیهای مدرن آموزشی در جهت ارتقاء سطح کیفی آموزشی

۴ - بهبود اجرا و مدیریت برنامه های آموزشی از طریق تقویت قدرت اداری

۵ - قدرت بخشیدن و تقویت نظام ارزشیابی و نظارت آموزشی

۶- گسترش امکانات آموزشی در جهت تربیت نیروی انسانی ماهر

۷- بهبود مدیریت مالی حوزه آموزشی

۸- تقویت تحقیق و توسعه در میان مؤسسات آموزشی موجود همانند مشارکت با مؤسسات توسعه

و تحقیقاتی بطور محلی

۹- فراهم سازی محرکهای شایسته در جهت افزایش نرخ ثبت نام در شاخه های علمی

۱۰- بهبود امکانات آموزشی در مناطق روستایی در جهت کاهش نرخ افت تحصیلی و بهبود قابلیت

کودکان روستایی

۱۱- تثبیت ارزشهای صحیح و گرایشها و رفتارهای درست همانند مهارتهای تحلیلی در میان دانش

آموزان



۱۲- تقویت قابلیت های و اخلاق معلمان

۱۳- بهره گیری از زبان بهاسامالایا به عنوان ابزار آموزشی مدارس و آموزشگاهها و موسسات آموزش

عالی کشور

۱۴- تشویق بخش خصوصی در توجه به برنامه های آموزش و پرورش در جهت تقویت تلاشهای

بخش دولتی

همکاریهای بین المللی آموزشی

برنامه های مشترک دانشگاهی در سطوح کارشناسی ارشد و دکتری

دانشگاه های غیر انتفاعی محلی با دانشگاه های خارجی مورد نظر در خصوص چگونگی و شرایط

تحصیلی دانشجویان دوره های کارشناسی ارشد و دکتری توافقات دوجانبه ای اتخاذ می نمایند که اهم آن

به شرح ذیل می باشد:

۱- دانشگاه غیر انتفاعی محلی ملزم به برقراری ارتباطات آکادمیک با یکی از دانشگاههای خارجی

می باشند.

۲- دانشجویان ملزم به ثبت نام توأمان در دانشگاه غیرانتفاعی محلی و دانشگاه خارجی می باشند.

۳- مدارک علمی توسط دانشگاه خارجی مربوطه اعطاء می گردد.

۴- دانشگاه غیر انتفاعی محلی و دانشگاه خارجی مسئولیت طراحی و اجرای برنامه های آکادمیک

خود می باشند. گفتنی است که در برخی موارد، برنامه های آموزشی، مشترکاً برنامه ریزی می گردد.

۵- از دانشجویان خواسته می شود تا جهت رفع ضرورتها و مقتضیات اقامتی خویش در یک دانشگاه

خارجی به تحصیل بپردازند.



برنامه‌های آموزشی حمایتی دانشجویان مقیم مالزی

در مؤسسات آموزش عالی خصوصی محلی، برنامه‌های خاصی در جهت حمایت از دانشجویان مقیم مالزی تدوین شده است. گفتنی است که این گونه برنامه‌ها عمدتاً برای دانشجویان خارجی ثبت نامی شعبات دانشگاه‌های خارجی مستقر در مالزی طراحی گردیده است. مدارکی که از سوی دانشگاه‌ها به دانشجویان بومی و خارجی اعطا می‌گردد، از ارزش و اعتبار یکسانی برخوردار است. در این میان مراکز آموزش خصوصی به مثابه مراکز آماده سازی دانشجویان جهت شرکت در آزمون‌های دانشگاه‌های خارجی عمل می‌کنند. کلاس‌های آمادگی مراکز خصوصی و آزمونهایی که به منظور سنجش دانشجویان برگزار می‌گردد، از لحاظ قابلیت اطمینان و ارزش‌یابی، از اعتباری صد درصد برخوردار می‌باشند. گفتنی است که امتحانات نهایی توسط دانشگاه‌های خارجی مستقر در مالزی برگزار گردیده و تنها افرادی از حق برگزاری این امتحانات برخوردارند که کاملاً مورد تأیید باشند. لازم به ذکر است که مدارکی که دانشجویان مقیم مالزی با شرکت در اینگونه آزمون‌ها احراز می‌نمایند، هیچ تفاوتی با مدارک دانشجویان بومی ندارد. با این حال گفتنی است که هیچ گونه ارتباط رسمی میان مؤسسات آموزش عالی خصوصی و دانشگاه‌های خارجی مورد نظر وجود نداشته و این مؤسسات صرفاً به تلاش در جهت آماده سازی دانشجویان مقیم و غیر بومی برای امتحانات دانشگاه‌های خارجی مبادرت می‌نمایند.

ساختار کنونی نظام آموزشی

کشور مالزی کشوری چند قومی است که مطابق با آمار سال ۱۹۹۶ از جمعیتی بالغ بر ۲۰/۵۶ میلیون نفر برخوردار می‌باشد. از این رقم ۱۹/۶۵ میلیون نفر به مالزی‌های ساکن این کشور و ۹۰۷/۰۰۰ نفر به جمعیت خارجی ساکن در آن تعلق دارد. سه نژاد اصلی مالزی را نژاد مالای (۵۹٪) یا ۱۲/۱۳ میلیون، چینی (۵/۳۴ یا ۲۶٪) و سرخ پوست (۱/۵۲ یا ۸٪) تشکیل می‌دهند. از میان این جمعیت ۳۵/۲٪ به رده‌های سنی ۱ تا ۱۴ سال، ۵۲/۳٪ به سنین ۱۵ تا ۴۹ سال و ۶/۳٪ به سنین ۵۰



الی ۵۹ سال و ۶/۱٪ نیز به سایر رده های سنی تعلق می گیرد. در کنار این ساختار جمعیتی، نظام آموزشی کشور مالزی متأثر از رخدادهای تاریخی عدیده این کشور بر سیاستگذاری های آموزشی و تأمین نیازهای آتی آن بوده است. پس از پایان دوران استعمار انگلستان، زمان اصلاح نظام آموزشی که رنگ و بوئی استعماری داشت فرا رسیده بود. در این زمان کمیته ویژه ای که در رأس آن عبدال رزاق (نخستین وزیر آموزش و پرورش مالزی که بعدها دومین نخست وزیر کشور شد) قرار داشت، سیاستگذاری آموزشی نوینی آغاز گردید. لایحه وی که به سال ۱۹۵۶ میلادی ارائه شده بود بنام لایحه تحصیلی رزاق نام گرفت. هدف این کمیته ویژه طراحی نظام آموزشی ملی بگونه ای بود تا موجبات رشد فرهنگی اجتماعی، اقتصادی و سیاسی کشور را فراهم آورده، زبان مالایایی را به عنوان زبان رسمی کشور معرفی نموده و از آن بعنوان ابزار آموزشی مدارس و مؤسسات آموزشی استفاده نماید.

متن لایحه تحصیلی رزاق اساس ساختار آموزشی کشور مالزی را تشکیل داده و طی سال ۱۹۵۷ میلادی بصورت طرح نهایی به اجرا درآمد. در این راستا، دولت مالزی در راستای جامعه عمل پوشاندن به این طرح به اعمال تغییراتی در برنامه های آموزشی مبادرت نمود. به منظور سرعت بخشیدن به فرآیند اتحاد و یکپارچگی ملی، لایحه تحصیلی رحمان طالب با هدف بررسی مجدد سیاستگذاری آموزشی مالزی طی سال ۱۹۶۰ ارائه شده و مبنای قانون آموزشی سال ۱۹۶۱ میلادی قرار گرفت.

به موجب این قانون مجوز رسمی مبنی بر پذیرش و اعلان زبان ملی بعنوان زبان آموزشی اجباری در مقاطع ابتدایی، متوسطه و کلیه مؤسسات آموزشی صادر گردید. ضرورت کسب حد نصاب نمره برای اعطا گواهی نامه تحصیلی در پایان هر مقطع آموزشی علی الخصوص مقطع متوسطه مورد تأکید قرار گرفته و بتدریج زبان ملی به جایگاه اصلی خود در مدارس انگلیسی زبان دست یافت. بعدها در سال ۱۹۷۹ کابینه آموزشی به ریاست دکتر مهاتیر محمد وزیر وقت آموزش و پرورش و نخست وزیر مالزی) لایحه ای تحت عنوان لایحه تحصیلی مهاتیر پس از ۶ سال مطالعه و تحقیق ارائه نمود. هدف از ارائه این لایحه برقراری



اتحاد و یکپارچگی ملی در کشور چند قومیتی مالزی و تقویت حس وطن پرستی و تربیت نیروهای کارآمد به منظور ارتقا آموزش ملی و اجرای سیاست دموکراسی در نظام آموزشی بوده است. حفظ تعادل در تمامی زمینه‌های تحصیلی چه در مناطق روستایی و چه شهری از جمله دیگر اهداف لایحه مذکور می باشد. طی سالهای ۱۹۹۵ و ۱۹۹۶ میلادی به منظور تأمین نیازهای آموزشی و مقابله با چالش‌های قرن ۲۱ سری اصلاحاتی در قوانین آموزشی کشور صورت گرفت که در پرتو چنین اصلاحاتی کشور مالزی در ردیف کشورهای ممتاز جهان قرار گرفت. بر اساس فلسفه نظام آموزشی مالزی تربیت افراد لایق، مسئولیت‌پذیر و توانمند در فرایند بهبود و توسعه خانواده و جامعه، از جمله ضروریات کشور است.

از این روی، طراحی ساختار نظام آموزشی مالزی بگونه‌ایست که پاسخگوی چنین نیازهایی باشد. پس از تصویب قانون آموزشی سال ۱۹۹۶، آموزش پیش دبستانی بصورت بخشی از آموزش رسمی کشور مالزی درآمد. بر مبنای این قانون کودکان رده های سنی ۵ و ۶ سال در کلیه مناطق روستایی و شهری از آموزش‌های پیش دبستانی برخوردار می گردند. در مقاطع اولیه تحصیلی، در کشور مالزی چندین نوع مدرسه ابتدایی وجود دارد. این مدارس شامل مدارس ملی (به تعداد ۵۲۴۴ مدرسه)، مدارس ملی گونه C (به تعداد ۱۲۸۲ مدرسه) و مدارس ملی گونه T (به تعداد ۵۳۰ مدرسه) می‌شوند. گونه دیگری از مدارس ابتدایی بنام مدارس ویژه در کشور مالزی فعالیت دارد که شمار آنان به ۲۸ مدرسه در کشور می‌رسد و ویژه کودکان معلول است. در مدارس گونه C آموزش‌ها به زبان چینی و در مدارس گونه T آموزش به زبان تامیل ارائه می گردد. مقطع تحصیلی ابتدایی پذیرای کودکان رده های سنی ۷ تا ۱۲ سال است. کلاس‌های ابتدایی از کلاس اول تا کلاس ششم ابتدایی را شامل می‌شود. آموزش‌ها در کلیه مدارس ابتدایی غیر از گروه مدارس ملی C و مدارس ملی T به زبان رسمی کشور یا (مالایایی) ارائه می گردد.

در کلاس‌های ابتدایی کودکان، مهارت‌های پایه‌ای آموزشی نظیر خواندن، نوشتن و ریاضیات و سرفصل‌های درسی مهارت‌های فکری به کودکان ارائه می گردد. طی کلاس ششم دانش آموزان به آماده



سازی خود جهت شرکت در امتحان پایان مقطع ابتدایی یا «پی اس ای تی» مبادرت نموده و با پشت سر نهادن امتحانات به صورت موفقیت آمیز به مقطع دوم تحصیلی راه می یابند. مدارس مقطع دوم تحصیل به ۶ گروه (۱) مدارس عادی (۱۳۷۶ مدرسه)، (۲) مدارس شبانه روزی (۳۶ مدرسه، (۳) مدارس شغلی حرفه ای ۴۷ (مدرسه، (۴) مدارس فنی (۳۲ مدرسه، (۵) مدارس مذهبی (۴۵ مدرسه و مدارس ویژه ۳ مدرسه تقسیم می کردند. دانش آموزان پس از گذراندن ۶ سال تحصیل ابتدایی به ثبت نام در مقطع ۳ ساله راهنمایی (مقدماتی متوسطه) مهیا می گردند. آندسته از دانش آموزانی که به تحصیل در مدارس گونه C و T مبادرت نموده اند گذراندن به دوره یکساله اجباری جهت ورود به مقطع ۳ ساله راهنمایی می پردازند. هدف از این دوره آماده سازی دانش آموزان به منظور کسب مهارت های لازم در درک و فهم زبان ملی به عنوان زبان آموزشی مقطع راهنمایی (مقدماتی متوسطه) می باشد. در پایان مقطع ۳ ساله راهنمایی دانش آموزان ملزم به گذراندن آزمون پایانی مقطع (ال اس ای) می باشند. با آزمون پایانی ال اس ای دانش آموزان تعیین سطح شده جهت ورود به یکی از شاخه های آموزشی متوسطه مهیا می گردند. دانش آموزانی که به کسب حداقل نمره قبولی در آزمون ال اس ای نائل آمده اند از مجوز ثبت نام و ورود به مدارس پیش دانشگاهی برخوردار می گردند. مقطع آموزشی تکمیلی متوسطه در مالزی ۲ سال به طول می انجامد. در کلاس پنجم متوسطه دانش آموزان مدارس دانشگاهی و فنی به شرکت در آزمون پایانی تحصیلات متوسطه (ام سی ای) مبادرت می نمایند. فارغ التحصیلان مقطع متوسطه بعنوان تکنسین و معاونین فنی در بخش های صنعتی، تجاری و خدماتی به فعالیت در بازار کار مبادرت می نمایند. در مقطع پیش دانشگاهی دانش آموزان جهت ورود به دانشگاه های بومی خارجی و سایر مؤسسات آموزش عالی آموزش می بینند. از دو برنامه آموزشی دوره تحصیلی فوق تحت عناوین کلاس ششم و مقطع پذیره نویسی دانشگاهی یاد می گردد. کلاس ششم تحصیلی ۲ سال آموزشی را دربر می گیرد. در پایان این بخش تحصیلی به دانش آموزان گواهینامه تحصیلات تکمیلی (ام اچ اس سی) اعطا می گردد.



هدف از برنامه آموزشی پذیره نویسی دانشگاهی، آماده سازی دانش آموزان جهت ورود به دانشگاههاست. حداکثر این دوره آموزشی ۲ سال تحصیلی است. گفتنی است زمان دوره های این برنامه تحصیلی بسته به دانشگاههای ارائه کننده این دوره ها، متفاوت می باشد. هدف از مقطع تحصیلات تکمیلی تربیت متخصصین در زمینه های تحقیقاتی می باشد. در حال حاضر، آموزش علوم و فنون در دانشگاههای کشور مالزی در رأس اولویت قرار دارد. در حال حاضر تعداد دانشگاههای دولتی کشور بر ۹ دانشگاه بالغ می گردد. گفتنی است که این رقم مؤسسات آموزش عالی خصوصی را دربر نمی گیرد.

برنامه های جدید آموزشی

از آنجائیکه برنامه های آموزشی نبض نظام آموزشی هر کشور است. از این روی، قوانین آموزشی ویژه برنامه های آموزشی مقاطع ابتدایی و متوسطه طی سال ۱۹۷۹ به تصویب رسید.

برنامه تحصیلی جدید مقطع ابتدایی (ان پی اس سی) و برنامه تحصیلی جامع مقطع متوسطه (آی اس اس سی) از جمله دستاوردهای تصویب چنین قوانینی است. در برنامه تحصیلی جدید مقطع ابتدایی، تأکید عمده بر مهارت های خواندن، نوشتن، ریاضیات، مهارت های ارتباطی افراد با محیط پیرامون و پیشرفت دانش آموزان می باشد. برنامه تحصیلی جدید مقطع ابتدایی به همراه برنامه تحصیلی جامع مقطع متوسطه زمینه های پیشرفت ذهنی، روحی، معنوی و بدنی افراد با هدف تربیت شهروندانی متوازن و مسئول را فراهم آورده است. در مقطع راهنمایی (مقدماتی متوسطه) علاوه بر آموزش های اصلی موضوعات جانبی دیگری به مباحث درسی اضافه می شوند. موضوعات درسی این مقطع تحصیلی متشکل از زبان مالایایی، زبان انگلیسی، ریاضیات، هنر، علوم، تاریخ، جغرافیا، آموزش های اسلامی-مذهبی، آموزش اخلاق و تربیت بدنی.

آموزش مهارت های عمومی زندگی و فراگیری زبان چینی و تاملی نیز در زمره موضوعات جانبی است. آموزش مهارت های عمومی زندگی به ۲ بخش آموزش پایه مشتمل بر ۳ جزء مهارت های دستی،



تجارت و آموزش‌های خانوادگی و آموزش موضوعات انتخابی مشتمل بر سه بخش صنایع دستی، اقتصاد خانواده و کشاورزی تقسیم می‌گردد. در مقطع متوسطه برنامه تحصیلی «ای اس اس سی» برنامه مناسبی جهت مدارس فنی و حرفه‌ای به شمار می‌آید. آموزش مقطع متوسطه دنباله موضوعات پایه مقطع مقدماتی متوسطه است. رشته‌های انتخابی مقطع متوسطه به گروه‌های علوم انسانی، علوم پایه حرفه‌ای و فنی و آموزش‌های اسلامی تقسیم می‌گردد. در مدارس فنی و حرفه‌ای، دانش آموزان با برنامه‌های درسی فنی و حرفه‌ای آشنایی می‌یابند. در این مدارس در کنار موضوعات تحصیلی پایه، موضوعات انتخابی دیگری همچون فنی، کشاورزی و تجاری ارائه می‌گردند. در حال حاضر، سیستم آموزشی مالزی در صدد ایجاد جامعه‌ای متحد، دموکراتیک، معتدل، آزاد و پیشرفته می‌باشد. برنامه‌های آموزشی جدید بگونه‌ای طراحی شده‌اند تا با استانداردهای جاری سیستم آموزشی کشور مالزی همخوانی داشته و انعطاف بیشتری به دانش آموزان بدهند.

قوانین آموزشی

پایه‌های نظام آموزشی کشور مالزی در قالب چند سند لحاظ گردیده است. به ویژه توصیه‌ها و پیشنهاداتی که در ۲ گزارش آمده است در زمره بخش اصلی قانون آموزشی مصوب سال ۱۹۶۱ و قانون آموزشی مصوب سال ۱۹۹۶ محسوب می‌گردد. از جمله مهمترین قوانین آموزشی کشور مالزی می‌توان به موارد ذیل اشاره نمود:

۱- ماده قانون آموزشی (مصوب سال اصلاحیه ۱۹۹۶) ماده قانون (مصوب سال ۱۹۶۱) می‌باشد که کلیه سطوح آموزشی را در بر گرفته و بر آموزش پیش دبستانی، ابتدایی، متوسطه و آموزش عالی تأکید دارد.

۲- قانون مصوب سال ۱۹۷۱ ویژه مدیریت و مشارکت دولت در دانشگاهها و دانشکده‌های کشور



۳- قانون مصوب سال ۱۹۹۶ ویژه شورای ملی آموزش عالی در جهت سیاستگزاری آموزش عالی و هماهنگ کنندگی توسعه آن

۴- قانون مصوب سال ۱۹۹۶ ویژه دفتر مدیریت ملی در جهت ارائه استانداردهای آکادمی عالی و کیفیت علمی را به آموزشگاههای بخشی خصوصی و دولتی

۵- قانون مصوب سال ۱۹۹۷ ویژه صندوق ملی آموزش عالی در جهت اعطای مساعدت مالی و اعتباری و وامهای تحصیلی به دانش آموزان

دولت مالزی در جهت ارتقاء سطح کیفی آموزش، همسو سازی نظام آموزشی کشور مالزی با نظام آموزشی کشورهای جهان و برطرف نمودن نیازها و پاسخگویی به مقتضیات هزاره جدید به طرح و تدوین چهار چوب قانونی در عرصه آموزش مبادرت ورزید که طی سالهای ۱۹۹۵ تا ۱۹۹۷ به تصویب مجلس این کشور نیز رسید. از جمله مهم ترین قوانین آموزشی حال حاضر کشور که آموزش پیش دبستانی تا آموزش عالی خصوصی و دولتی، را تحت پوشش قرار می دهد، می توان به موارد ذیل اشاره نمود:

۱ - قانون آموزشی مصوب سال ۱۹۹۶

۲ - قانون مؤسسات آموزش عالی غیر انتفاعی مصوب سال ۱۹۹۶

۳ - قانون شورای ملی آموزش عالی، مصوب سال ۱۹۹۶

۴ - قانون هیئت اعطای گواهینامه ملی مصوب سال ۱۹۹۶

۵ - قانون دانشگاهها و دانش سراهای عالی کشور

۶ - قانون صندوق اعتبارات ملی مؤسسات آموزش عالی

کلیه مؤسسات آموزشی کشور مالزی اعم از دولتی یا خصوصی مشمول بخشی یا تمامی قوانین فوق الذکر می گردند. اگر چه مدارس بین المللی یا مدارس ویژه مهاجرین مقیم کشور مالزی تابع محض



قوانین فوق نمی باشند، اما عملکرد آنان توسط وزارت آموزش و پرورش مورد نظارت و ارزیابی قرار می گیرد.

مدیریت آموزشی

وزارت آموزش و پرورش مالزی در ۴ سطح جداگانه مرکزی، ایالتی، حوزه ای و مدرسه ای سازماندهی می گردد.

در سطح مرکزی- وزارت آموزش و پرورش به سیاستگذاری، طرحهای آموزشی، برنامه ها و پروژه های آموزشی مطابق اهداف با اهداف و انگیزه های ملی مبادرت می نماید. در این سطح خط مشی ها و راهبردهایی در جهت اجرا و مدیریت برنامه های آموزشی طراحی و تدوین می گردد. مسوولیت تصمیم گیری آموزشی در سطح ملی از بر عهده کمیته های آموزشی و در رأس آن کمیته برنامه ریزی آموزشی (EPC) می باشد. کمیته مذکور، بلند پایه ترین مقام تصمیم گیری است که به سیاستگزاری، هماهنگی و ترکیب بندی خط مشی های سیاست کلی آموزش و پرورش می پردازد. کمیته مذکور با مشارکت وزیر آموزش و پرورش و بخش تحقیقات و برنامه ریزی آموزشی (EPRD)، انجام وظیفه می نماید.

اداره کل آموزش و پرورش دولتی مستقر در ۱۴ استان که به هدایت پروژه ها و برنامه ها و فعالیتهای آموزشی استانی مبادرت می نماید. اداره آموزش و پرورش ناحیه ای که مکمل اداره آموزش و پرورش بوده و رابط میان مدارس و ادارات آموزشی به شمار می آید. مدارس ابتدایی توسط مدیران مدارس و مدارس متوسطه توسط رؤسای مدارس اداره می گردند، انجمن اولیاء و مربیان مدارس با مشارکت مدیران و رؤسای مدارس ابتدایی و متوسطه مسئولیت مدارس را بر عهده دارند.



هزینه های آموزشی

آنچه در برنامه ششم و هفتم توسعه مشهود و مورد تاکید است عبارت از اهتمام فراوان دولت در جهت افزایش دستیابی به آموزش همگانی و بهبود سطح کیفی آموزش و پرورش است. علیرغم وجود مشکلات و محدودیت های مالی تلاش می گردد با کاهش هزینه های غیرضروری و اولویت بخشی به برنامه های ضروری و اساسی، تسهیلات و تجهیزات مورد نیاز مدارس ابتدائی و متوسطه فراهم گردد.

دولت به تدریج امکانات اولیه آموزشی در کلیه مؤسسات آموزشی دولتی اعم از فراهم سازی فضای آموزشی، استخدام معلمان، خدمات حمایتی و برنامه های رفاهی دانش آموزان و فعالیتهای دیگر همچون امانت کتب درسی، برنامه تغذیه و سلامت، خدمات آموزشی رسانه ای، تهیه منابع آموزشی و احداث خوابگاه های دانش آموزی مبادرت می نماید. توسعه آموزشی مالزی و اعمال اصلاحات با تلاش های دولت در جهت وفق دادن آموزش با نیازهای توسعه ملی مشخص می گردد. طی هر سال مالی، وزارت آموزش بودجه قابل توجهی به حوزه آموزش تخصیص می دهد به گونه ای که بودجه مراکز آموزشی و توسعه فضاهای آموزشی طی دوره ده ساله بین سال های ۱۹۹۰ تا ۱۹۹۹ بر ۱۸ تا ۲۰ درصد کل مخارج عمومی و ۵ درصد تولید ناخالص ملی بالغ می گردد اختصاص بودجه مذکور بیانگر عزم دولت بر بهبود آموزشی است. این چنین سرمایه گذاری هایی هم چنین بر پایه این اعتقاد راسخ استوار است که کیفیت مدارس بر دست آوردهای آموزشی و در نتیجه موقعیت های شغلی آینده و پیشرفت کاری دانش آموز تاثیر گذار است. گفتنی است که تقریباً تمامی برنامه های آموزش ابتدایی توسط دولت مرکزی و وزارت آموزش تأمین اعتبار و مدیریت می گردند. مشارکت بخش خصوصی در آموزش ابتدایی بسیار محدود بوده و به دوره پیش دبستانی و برگزاری دوره های تربیتی در خارج از ساعات رسمی مدارس محدود می گردد.

هزینه آموزش ابتدایی در مالزی غالباً از طریق برنامه های آموزشی دولت فدرال تأمین اعتبار می گردد. طی دهه اخیر، هزینه های آموزش ابتدایی ۹۷ درصد افزایش داشته است و از حدود ۹۶۶،۱ بلیون



رینگت مالزی طی سال ۱۹۹۰ به ۳,۸۸۱ بلیون رینگیت طی سال ۲۰۰۰ افزایش یافته است. با وجودیکه در سطح آموزش ابتدایی کاهش بودجه و اختصاص اعتبارات از ۶,۴۰ درصد طی سال ۱۹۹۰ بر ۳۶/۵ درصد طی سال ۲۰۰۰ به واسطه افزایش فزاینده هزینه‌های عمومی آموزش سطوح متوسطه و پیش دانشگاهی مشهود می باشد اما در مجموع باید اذعان نمود که الگوی کلی هزینه ها و اعتبارات آموزشی با تغییر چندانی مواجه نبوده است. از مجموع مبالغ اختصاص یافته ، بالغ بر ۹۰ درصد اعتبارات سالیانه صرف حق الزحمه و پاداش کادر آموزشی مابقی مبالغ بی کم و کاست به مدارس اختصاص می یابد، تا صرف خدمات رفاهی، فعالیت‌های علمی یا غیر علمی و نگهداری از تجهیزات گردد. علاوه بر این مدارس مالزی به اجرای طرح امانت کتب درسی و پروژه تغذیه رایگان ویژه برای دانش آموزان بی بضاعت نیز مبادرت می نماید. در طرح هفتم توسعه مالزی (طی سال های ۲۰۰۰-۱۹۹۶)، بودجه‌های اختصاص یافته به بخش آموزش و پرورش معادل ۱۰/۱ بلیون رینگت مالزی (برابر با ۱۵/۴ درصد هزینه‌های مربوط به توسعه عمومی) بوده است. این افزایش در قیاس با بودجه اختصاصی مربوط به طرح ششم توسعه مالزی (طی سال های ۱۹۹۵-۱۹۹۱) معادل ۱/۶ درصد بوده است. در جدول ذیل بودجه‌های اختصاص یافته به بخش آموزش و پرورش طی برنامه های ششم و هفتم توسعه مالزی به تفکیک اجزاء لحاظ گردیده است.

مبلغ کل هزینه های آموزشی

به عنوان درصدی از کل	به عنوان درصدی از تولید ناخالص ملی	به عنوان درصدی از هزینه های جاری دولتی
۷۷/۳	۴/۲	۱۹/۳
۸۰/۲	۴/۵	۱۹/۰
۸۶/۴	۴/۷	۱۹/۶
۸۷/۸	۴/۶	۱۷/۲
۸۳/۵	۴/۴	۱۵/۹
۸۲/۱	۴/ ۱	۱۶/۴
۸۳/۹	۴/ ۳	۱۷/۴



هزینه های جاری آموزشی

سال تحصیلی	به عنوان درصدی از تولید ناخالص ملی	به عنوان درصدی از کل هزینه های دولتی
۱۹۹۰	۵/۴	۱۸/۳
۱۹۹۱	۵/۱	۱۶/۳
۱۹۹۲	۵/۲	۱۶/۹
۱۹۹۳	۵/۲	۱۵/۷
۱۹۹۴	۵/۳	۱۵/۵
۱۹۹۵	۴/۸	۱۵/۶
۱۹۹۶	۵/۱	۱۶/۵

هزینه های جاری آموزشی بر مبنای سطوح مختلف آموزش

سال تحصیلی	پیش دبستانی	سطح اول	سطح دوم	سطح سوم	سایر سطوح	توزیع نشده
۱۹۹۰	-	۳۶/۸	۳۸/۵	۱۶/۵	۰/۶	۷/۶
۱۹۹۱	-	۳۷/۳	۳۸/۳	۱۶/۶	۰/۶	۷/۲
۱۹۹۲	۰/۱	۳۷/۶	۳۸/۹	۱۵/۹	۰/۶	۶/۹
۱۹۹۳	۰/۲	۳۵/۴	۳۹/۲	۱۷/۶	۰/۶	۷/۰
۱۹۹۴	۰/۲	۳۴/۱	۳۷/۶	۱۷/۲	۰/۶	۱۰/۳
۱۹۹۵	۰/۲	۳۴/۰	۳۷/۷	۱۸/۰	۱/۲	۸/۹
۱۹۹۶	۰/۲	۳۵/۴	۳۷/۵	۱۶/۳	۱/۳	۹/۳



هزینه زندگی

- کرایه تاکسی RM برای دو کیلومتر اول و SEN ۱۰ برای هر ۲۰۰ متر بعدی
 - کرایه اتوبوس (محلی) RM ۱ تا RM ۲ بسته به فاصله
 - ۳۰ سن برای هر دقیقه برای موبایل های معمولی و ۵۰ سن برای تلفن های کارتی
 - غذای Fast Food ۲ تا RM ۵
 - هزینه متوسط برای هر وعده غذا در فروشگاه های زنجیره ای با تهویه مطبوع بین ۴ تا RM ۶
 - هزینه متوسط برای هر وعده غذا در فروشگاه های (بدون تهویه مطبوع) بین ۳- RM ۵
 - نمایش تاتر و فیلم سینمایی بین ۷ تا RM ۹
 - لباسشویی تقریباً RM ۵ برای هر کیلو
 - آرایشگاه ۱۰ تا RM ۸
 - هزینه پست محلی (کارت پستال) ۲۰ سن (سنت)
 - هزینه پست محلی (نامه) ۳۰ سن (سنت)
 - هزینه پست بین المللی (نامه) ۲ تا RM ۳ و کارت پستالها ۵۰ سن
- هزینه کلی زندگی در کشور مالزی تقریباً بین ۵۰۰ تا RM ۷۰۰ در ماه متغیر می باشد. گفتنی است که این رقم از فردی به فرد دیگر بسته به سبک زندگی متفاوت است. دانشجویان خارجی حق کار در مالزی را ندارند، از این روی باید این نکته را در نظر داشته باشند که در حین تحصیل از پرداخت هزینه های خود به صورت شخصی محروم می باشند. با توجه به مبالغ مذکور دانشجویان خارجی برای تکمیل دوره سه ساله آموزش کار شناسی به ۶۰۰۰۰ تا RM ۹۰۰۰۰ نیاز دارند.

هزینه های اقامتی

هزینه اسکان در مجتمع های خصوصی



• خانه یک اتاقه (متوسط) با هم اتاقی / برای هر نفر ۲۰۰ تا ۲۵۰

• خانه یک اتاقه (کوچک) برای هر دانشجو ۱۵۰

• خانه یک اتاقه (بزرگ) برای هر دانشجو ۲۰۰ تا ۳۵۰

هزینه اسکان در خانه های دانشجویی

• خانه یک نفره ۲۰۰ تا ۲۵۰

• خانه دونفره ۳۰۰ تا ۵۰۰

• خانه سه نفره ۷۵۰

• خانه چهار نفره ۸۰۰

هزینه اسکان در آپارتمانهای مبلیه

• دونفره برق و آب ۶۰۰ تا ۷۰۰

• چهارنفره شامل برق و آب ۸۰۰ تا ۱۰۰۰

هزینه های تحصیلی آموزش عالی

هزینه های تحصیل در دانشگاه های مالزی برای هر سال به شرح ذیل می باشد:

۱. برای رشته های مهندسی = هزینه هر واحد درسی ۳۲۵ رینگیت مالزی

۲. برای رشته های غیرمهندسی = هزینه هر واحد درسی ۲۸۸ رینگیت مالزی

۳. برای رشته های برنامه نویسی کامپیوتر = هزینه هر واحد درسی ۲۳۸ رینگیت مالزی

گفتنی است که شهریه تحصیلی سال دوم به بعد به صورت اقساط قابل پرداخت می باشد. این

درحالی است که شهریه سال اول بطور کامل و نقداً توسط دانشگاه دریافت می گردد.



هزینه های جانبی سالیانه

هزینه خوابگاه دانشجویی برای هر سال حدود	۲۰۰۰ رینگینت
هزینه بیمه دانشجویی برای هر سال حدود	۲۱۵ رینگینت
هزینه تغذیه دانشجویی برای هر سال حدود	۴۸۰۰ رینگینت
هزینه خرید کتاب و ملزومات مورد نیاز در هر سال	۵۰۰ رینگینت
هزینه SMART CARD مورد نیاز در هر سال	۵۰ رینگینت
هزینه های متفرقه	۲۰۰ رینگینت
کتابخانه هر ترم ۱۰۶ RM و یکساله حدود	۳۰۰ رینگینت

هزینه های تحصیلی مراکز آموزش عالی داخلی و خارجی

نرخ هزینه های تحصیلی مراکز دانشگاهی مالزی با کشورهای خارجی (برای آموزش ۳ ساله)

عنوان	دانشگاه موناش استرالیا
مبالغ ثبت نامی	۳۴۲۷۴
هزینه های زندگی	۲۸۸۰۰
بهداشت	۶۵۷
هزینه اخذ ویزا (هر بار پرداخت)	۷۱۶
هزینه کل سالیانه	۶۴۴۴۵
هزینه کل سه سال تحصیلی	۱۹۱۹۰۳

نرخ هزینه تحصیلی مراکز دانشگاهی مالزی در قالب برنامه +۳

کشور	شهریه تحصیلی	هزینه زندگی	جمع کل
مالزی	RM ۱۳۰۰۰	RM ۸۰۰۰	RM ۲۱۰۰



به طور کلی می توان نتیجه گرفت که فرصتهای تحصیلی در کشور مالزی بسیار فراوان بوده و هزینه تحصیل در مقطع کارشناسی بطور فاحشی از سایر مناطق کشورها نازلتر است.

هزینه های مقدماتی

هزینه مهاجرت (۲۷۰۰ رینگیت + اقامت موقت حداقل ۱۰ روز (حداقل ۵۰۰ رینگیت) مشتمل بر (اقامت در هتل) + ثبت نام اولیه دانشگاه + هزینه ایاب و ذهاب از فرودگاه به مالزی و دانشگاه و ...)

هزینه آموزش زبان

چنانچه داوطلبان در آزمون ورودی زبان مورد پذیرش واقع نگردند، لازم است که در کلاسهای زبان دانشگاه در ۳ سطح مقدماتی، متوسطه و پیشرفته شرکت نموده و پس از طی دوره، در آزمون حضور یافته و پس از پذیرش به کلاسهای دانشگاه راه یابند حال چنانچه داوطلب در آزمون ورودی پذیرفته شود هزینه فوق را پرداخته و در عوض برای هرترم حدود ۳۰۰۰ رینگیت و در مجموع ۹۰۰۰ رینگیت می پردازد (مدت دوره حدود ۶ ماه است)



بودجه آموزشی

بودجه‌های اختصاص یافته به منظور توسعه آموزش و پرورش (طی سال‌های ۱۹۹۱-۲۰۰۰) بر مبنای میلیون رینگت

برنامه	۶ MP برنامه ششم توسعه طی سال های از ۱۹۹۱ تا ۱۹۹۵	۷ MP برنامه هفتم توسعه طی سال های ۱۹۹۶ تا ۲۰۰۰
آموزش پیش دبستانی	۷۴۰۹/۸	۸۴۳۷/۲
مهدهای کودک	۶۱/۸	۱۰۷/۴
آموزش ابتدایی	۱۱۸۴/۷	۱۳۹۶/۰
آموزش متوسطه	۲۰۵۰/۷	۲۴۴۷/۹
مدارس دولتی و نیمه دولتی	۱۶۰۳/۰	۱۷۸۱/۹
مدارس عالی علوم	۲۸/۷	۳۶۷/۰
مدارس فنی و حرفه‌ای	۴۱۹/۰	۲۹۹/۰
آموزش عالی	۳۱۳۹۳	۲۹۶۱/۸
آموزش معلمان	۱۰۸/۱	۴۵۸/۸
دیگر برنامه‌های پشتیبانی آموزشی	۷۹۳/۲	۱۰۶۵/۳
برنامه های کار آموزی	۶۱۵/۴	۱۶۶۱/۶

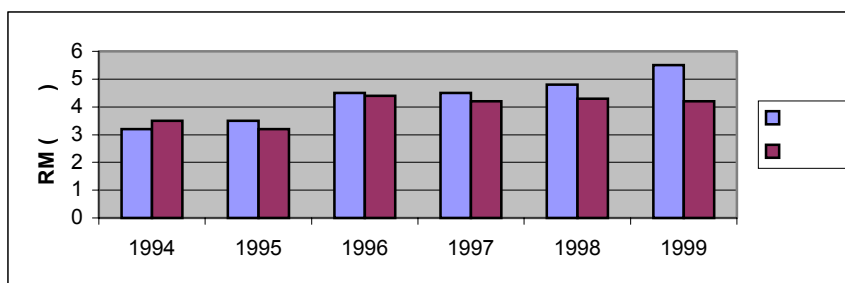
منبع : طرح هفتم مالزی طی سال های ۱۹۹۶ تا ۲۰۰۰

از کل سهم بخش آموزش در برنامه هفتم، ۴۵/۶ درصد جهت احداث مدارس جدید و کلاس‌های مازاد برای سطوح ابتدایی و متوسطه و ۳۵/۱ درصد در جهت گسترش ظرفیت آموزش دانشگاهی اختصاص می‌یابد. سهم باقی مانده بودجه نیز صرف تهیه امکانات آموزشی، مسکن معلمان و تأمین امکانات خوابگاه دانش آموزان ابتدایی و متوسطه صرف می‌گردد. در بودجه اختصاصی یافته به برنامه‌های آموزش مهارت‌ها، ۱/۳ بلیون رینگیت (۷۸ درصد) به تأسیس انستیتوهای جدید آموزش حرفه‌ای و ارتقاء و گسترش مراکز موجود اختصاص داده می‌یابد. اختصاص سهم آموزش حرفه‌ای (دو برابر برنامه قبلی) در راستای خط مشی آموزش ملی در جهت افزایش بازده نیروی کار ماهر به ویژه در سطح پیشرفته در زمینه‌های مهارتی است. روند رو به افزایش اعتبارات آموزش ابتدایی و متوسطه از سال ۱۹۹۴ تا ۱۹۹۹ در نمودار ذیل مشهود



است. بامشاهده جدول مذکور، افزایش همه جانبه هزینه‌های توسعه بخش آموزش ابتدائی و متوسطه آشکار شده و مشخص می گردد که توسعه فیزیکی پروژه‌های آموزش ابتدایی و متوسطه بر فعالیت‌های جدید مدارس، خوابگاه‌ها، آموزش معلمان و پلی تکنیک‌ها و مسکن معلمان و دانشگاه‌ها متمرکز بوده است. تاکید ویژه‌ای بر بهبود کیفیت این پروژه‌ها وجود داشته تا استاندارد کیفی آموزش و انتقال یادگیری افزایش یابد..

نرخ هزینه‌های مصروفه در جهت توسعه آموزشی طی سال‌های ۱۹۹۴ تا ۱۹۹۹ بر مبنای میلیون رینگت



منبع : بخش مالی وزارت آموزش (MOE)